ANTWERPEN 26 MEI (zie pag. 4)

Wij
vlaams nationaal

Uiteraard staan er in het regeringsprogram van de heer Vanden Boeynants ook enkele goede dingen. Wij zullen ze op tijd en stond naar voor brengen en zo ze deel zullen uitmaken van een regeringsprogram, zullen we ze uiteraard ook helpen goedkeuren.
Een reeks programpunten van V.D.B. zijn echter regelrechte frankofoon-brusselse uitdagingen, die onmiddellijk en in de kiem dienen gesmoord te worden. De uitslag van de verkiezingen schijnt door deze verfranste Brusselaar aan zijn laars te worden gelapt.
En overigens niet alleen de uitslag van deze verkiezingen.
Zelfs die van 1965 ! En de vlaamse verworvenheden van toen.

Beheer : M. Lemonnierlaan 82, Brussel 1. Tel. 11.82.16. pcr. 1711.39, Wij Vlaams-nationaal, Brussel 1. Redaktie : Sylvain Dupuislaan 110, Brussel 7. Tel. 23.11.98. Losse nummers : 8 fr.

Verkrijgbaar bij alle dagbladverkopers.

VOLKSUNIE

Weekblad — 14de jaargang nr. 20 — 18 mei 1968

DE BRUSSELS FRANS-TALIGE UITDAGER

Bij de verkiezingen van 1965 werd de beruchte grendelgrondwet verworpen. Zij haalde geen twee-derdemeerderheid.

Wij hebben gewaarschuwd bij de jongste verkiezingen dat die grendelgrondwet wel eens opnieuw kon opduiken.

Ze is er al !

En ze wordt opgegraven door iemand uit een partij die voor meer dan twee derde vlaams is of zou moeten zijn ! De grendelgrondwet betekent de ijskast, de verrotting van alle vraagstukken die de taalgemeenschappen betreffen, ze betekent in de unitaire staat de uitschakeling van de vlaamse meerderheid, ze betekent de grondwettelijke rem voor de vlaamse ontvoogdingsstrijd.

Evenmin wordt rekening gehouden met de uitslag van de jongste verkiezingsstrijd.

Nergens is er sprake van de overheveling van de franstalige leuvense universiteit. Alleen de « nieuwe » vestigingen zullen buiten Leuven plaatsvinden. En daar waar de Walen het willen. Dus ook te Hamme-Mille en te Ottignies, vlak op de taalgrens.

Meer zelfs. Brussel zal ruim zijn deel krijgen. Het is voldoende dat de brusselse en leuvense universiteiten akkoord gaan om Leuven-Frans grotendeels te Brussel te krijgen. En hoe gemakkelijk zal zulk akkoord gesloten worden als Brussel bijzondere toelagen krijgt. Nu de vlaamse heropleving te Brussel een feit is, wil men Brussel verder verfransen door de franstalige vleugel van de leuvense universiteit binnen te loodsen !

Tipisch daarnaast de brusselse aanmatiging. De brusselse agglomeratie zou zelfbestuur krijgen, vooraleer dit verleend wordt aan Vlaanderen en aan Wallonië.

En meer ! Overal zal de gelijkheid tussen nederlands- en franstaligen spelen in het land, maar te Brussel zou de gelijkheid moeten beperkt blijven tot het beheer over de kulturele zaken.

Heel de decentralizatie wordt meer schijn dan werkelijkheid, wanneer we in het program van V.D.B. lezen dat de « doeltreffendheid » van de centrale gezagsorganen zal versterkt worden. Waarschijnlijk met inbegrip van een « doeltreffende » politiemacht en rijkswacht. Overigens lezen we eveneens dat in de schoot van de regering één minister zal belast worden met het geheel van de gemeenschapsvraagstukken. Dat zal dan uiteraard een vlaamse frankofoon worden of waarschijnlijk nog een Brusselaar, die ook wat Nederlands kan.

De territoriale aanspraken van Brussel komen eveneens flink om de hoek kijken wanneer we lezen dat er een doordacht en gekoördineerd beleid zal komen voor de regionale brusselse vraagstukken die het raam van de 19 gemeenten overschrijden. Het tipische brussels taalimperialisme : Brüssel muss grösser sein !

Gelijkheid ook voor de toelagen voor de streekekonomie : evenveel voor Wallonië als voor Vlaanderen. Zou V.D.B. niet liever schrijven dat hij eerst zal zorgen voor een gelijk aantal werklozen en pendelarbeiders van Vlaanderen met Wallonië ?

Verder enkele onduidelijke dingen over de duitstalige streek en dan als klap op de vuurpijl : de Voerstreek naar Luik !

Geen sprake van een kiesarrondissement Halle-Vilvoorde met inbegrip van het arrondissement van de zes gemeenten. Geen sprake ook van de afschaffing van de taaltegemoetkomingen in deze zes gemeenten. Geen sprake van afschaffing van het taalterrorisme in de Platdietse streek. Geen sprake van Edingen en Aubel terug naar Vlaanderen. Geen sprake over Komen en Moeskroen met hun vlaamse meerderheid !

Men vergist zich als men denkt dat Van den Boeynants behoort tot de rabiaat anti-vlaamse P.V.V. Integendeel : hij is lid van een partij die 50 vlaamse verkozenen naar de Kamer stuurde tegen 19 franstaligen.

Een partij die in Vlaanderen een radikaal vlaamse verkiezingskampanje voerde. De Volksunie was haast te gematigd voor hen. Als de vlaamse C.V.P. meent dat dit een « aanvaardbaar » regeringsprogram is, dan zullen haar eigen kiezers haar wel vlug wat anders leren.

W. JORISSEN.

DE CHAOS

Meer dan drie maanden na de regeringskrizis en anderhalve maand na de verkiezingen heeft het land nog steeds geen regering. De financiële en ekonomische weerslag van dit gezagsvakuum is vooralsnog niet te voorzien, maar men hoeft geen profeet te zijn om te voorspellen dat de belastingbetalende burger de knoeierij van de « traditionelen » zwaar zal moeten betalen.

Anderhalve maand worden nu reeds de ijdele politieke spelletjes gespeeld, met als enige bekommernis het meest bekrompen partij-egoïsme. De les van 31 maart heeft blijkbaar niet volstaan : de kleurpartijen zijn, meer dan ooit, vervallen in amechtig immobilisme, interne vitterijen en kortzichtige dorpspolitiek.

Een stuurloos land : ziedaar het rezultaat van een paar decennia unitair kleurenbewind !

Wij en gij

vlaams nationaal

SLECHT TONEEL

Wanneer men onze grote staatslieden, met name Houben, Collard, Van Eynde en konsoorten zo bezig ziet in hun krampachtige pogingen om het waarheidsverdikt, d.i. federalisme, steeds maar uit de weg te lopen, doen zij ons denken aan mislukte toneelspelers.

De loeders, de beginselloze komedianten op het politieke podium, hebben ons nog nooit, zoals nu het geval is, op een zo duidelijke manier het volksbedrog doen aanvoelen. En zij doen het ; wat zou het wel zijn, zo zij het niet doen ? Gelukkig kan de goegemeente, via het ongenadig T.V.-medium, zich de visu vergewissen van het walgelijk spel door de vertegenwoordigers van de traditionele partijen opgevoerd. Zo deze heren met politieke zelfmoord-kompleksen behept zouden zijn, kan men zich niet voorstellen dat zij anders zouden handelen om hun machteloosheid tot uiting te doen komen. Wij moeten onze afkeer en ons ongeduld echter weten aan banden te leggen. Er moet aan deze sukkels de gelegenheid gegeven zich verder onmogelijk te maken. Zij bespoedigen, en nog in versneld tempo, het rottingsproces van de unitaire belgische staat. Enige oplossing hebben zij niet. Slechts het uitstellen van nieuwe verkiezingen is hun doel. Er is wel geen enkele werkgever die zulke kleppers werk zou durven verschaffen.

H.B., Moorsel.

NA DE ZEGE VAN DE VOLKSUNIE

De Volksunie is werkelijk als grote overwinnaar uit de verkiezingen gekomen. Van een splinterpartij is ze nu de derde partij geworden, een middelgrote partij. Op 31 maart werd één slag gewonnen, maar de stellingsoorlog gaat verder. De Volksunie is de partij van de toekomst. De Volksunie trekt de jeugd aan.

Na deze zegeroes komt er een periode van bezinning. Wat dient er gedaan voor de toekomst ? De vlaamse strijd is nog lang niet ten einde. Wel hebben de uitslagen der verkiezingen uitgemaakt dat het « begin van het einde » begonnen is. Het unitaire België werd door de kiezer veroordeeld en afgeschreven.

De toekomstige aktie moet o.a. steunen op volgende bazisprincipen :

— de Volksunie is geen zweeppartij meer, maar groeit langzaam maar zeker naar het nemen van verantwoordelijkheid in brede zin ;
— de Volksunie moet zich nog meer tot de jeugd richten ;
— de Volksunie mag niet vergeten zich ook tot de meisjes en vrouwen te richten, dat is een macht ;
— de Volksunie moet eindelijk de legende de kop indrukken dat ze slechts een oppozitiepartij is : een partij die niets anders kon dan afbreken en « alles en iedereen » kritikeren.

Om dit laatste punt gestalte te geven zou het nodig zijn dat de Volksunie een « vlaamse regering » opricht. De Volksunie moet een schaduwkabinet oprichten en met de daad tonen dat ze de nodige mannen bezit om deze posten te bezetten. Ieder volgens zijn bevoegdheid en op de juiste plaats.

Na de zege gaat zo de doorbraak verder.

J.H., Brussel.

SCHIJNHEILIG

« Un débat entre Flamands » in de « Libre Belgique » is leerrijk voor de Vlamingen zowel als voor de Walen. Evenzeer de nabeschouwingen die de redaktie van het blad er aan vastknoopt op 1 en 2 mei j.l.

Daarin staat te lezen (kol. 2) dat « men nooit gesproken had van overheveling van Leuven-Frans tijdens het akkoord van 1963 » en het blad besluit : dat « de Vlamingen éénzijdig zijn teruggekomen op hun verbintenis van 1963, waardoor de franstalige opinie met recht ongerust is over de politieke misbruiken van de vlaamse meerderheid ».

Dat de Vlamingen plots en met reden opgeschrikt zijn geworden door de brutale loslippigheid van prof. Woitrin, daarover rept dit artikel geen woord. Deze vernietigde nochtans de morele bazis van het bewust akkoord.

Wij kunnen op dit punt niet genoeg de aandacht vestigen om een bres te slaan in deze schijnheilige aantijging van het blad van de Warmoesberg !

H.V.B., Nieuwerkerken.

GELUKWENSEN !

Onderzeeër Van Haegendoren ligt Jos Van Eynde zwaar op de maag. Dat merk je aan zijn zure oprispingen en zijn smerige insinuatietjes.

Nu ja, laten we het Jos toch maar vergeven. Het moet hem immers veel pijn doen dat intelligente Vlamingen zich tot de V.U. keren en niet langer tot de partij die zich abuzievelijk met het socialisme vereenzelvigt.

Hoe zou je zelf zijn in de plaats van de heer Van Eynde, wanneer je op eigen terrein een tegenstander krijgt die niet alleen bekwaam is, maar die ook nog over levensstijl en beschaving beschikt ?

Proficiat voor de heer Van Haegendoren... en voor de Volksunie.

J.V., Leuven.

GEEN POLITIEKE SPORT

Het is niet zonder verontwaardiging dat ik heb vernomen hoe de Republiek Zuid-Afrika omwille van haar apartheidspolitiek van de Olimpische Spelen werd uitgesloten.

Nergens in Afrika hebben de zwarten een zo hoog intellektueel niveau bereikt als in Zuid-Afrika. Zij hebben er eigen universiteiten, en in de Transkei hebben de Bantoes zelfs volledig binnenlands zelfbestuur verkregen. Apartheid is in een multinationale republiek echter eenmaal noodzakelijk om een vermenging te vermijden, die de onvermijdelijke opslorping van de blanke minderheid voor noodlottig gevolg zou hebben. De Europeanen, die er eeuwenlang wonen, hebben orde en beschaving gebracht, en aan de andere kant willen de Bantoes geen pseudo-europeanen worden, doch dringen integendeel aan op afrikanizatie, gesteund op eigen traditionele bestuursnormen.

Dat sport een grote « commerce » is, wist ik al lang. Dat zij nu ook door politiek wordt aangetast, wel : dat weet ik nu ook.

H.V., Brussel.

KOMEN EN MOESKROEN

Er komt van franstalige zijde een vernieuwde en versterkte eis tot terugkeer van de Voerstreek bij Luik.

Geen twijfel over het vlaams antwoord hierop.

Maar gaan we dan weer defensief optreden ?

Asjeblieft, neen !

Waarom niet glimlachen om de franstalige eis over de Voerstreek en met dezelfde glimlach eisen : Komen en Moeskroen terug bij Vlaanderen !

Een imperialistische eis ?

Duidelijk demokratische redenen om Komen en Moeskroen terug te eisen, formuleerde Jozef Deleu in « De Standaard » van 2 mei. Wie de volledige grond van die eis wil kennen, raadplege maar eens de artikelen van A. Vanheede in « Ons Erfdeel » (nrs 1 en 3 van de 11e jrg.). Op bazis van de officiële(!) talentelling van 1947 komt Vanheede tot de konkluzie : minstens 53,47 % Vlamingen te Moeskroen en minstens 55,56 % Vlamingen te Komen.

Wat denkt de V.U. hiervan :

D.V., Izegem.

EN ROLAND ?

Uw belangstelling voor de jonge kulturele stromingen in ons land waardeer ik ten zeerste. Zo ook uw artikel over Miek, Roel en Roland, vlaamse folksong.

Het is mij echter opgevallen dat in dit artikel veel over Miek en Roel wordt geschreven en slechts weinig over de « derde man », Roland, die met zijn gitaar en mondharmonika zeer veel bijdraagt tot de muzikaliteit van het trio. Het nummer « Wie wil horen... » (om maar één voorbeeld te geven) wordt voor een niet gering deel « gemaakt » door het mondharmonikaspel van Roland. Dat Miek en Roel « Ontdek de Ster » wonnen vermeldt u, maar niet dat Roland de 1e prijs won op het laatste jazzfestival van Bilzen. Evenmin over Rolands elpee, waaraan hij werkt, die begin juni bij Philips zal opgenomen worden. Roland treedt trouwens heel vaak alleen op en ook nu met een eigen « Blues-Workshop ».

Ik ga de schuld van deze nalatigheid nu wel niet uitsluitend op Koen Willemsen en Bruno Stevens schuiven. De meeste interviews met en artikels over het trio vertonen immers hetzelfde euvel. Waarschijnlijk ligt dit aan het feit dat men alleen met Miek en Roel kontakt opneemt en dat Roel het weinig belangrijk vindt, zelf eens de aandacht op Roland te trekken.

W.S.

De redaktie draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud der gepubliceerde lezersbrieven. Ze behoudt zich het recht van keuze en inkorting voor. Over de lezersrubriek wordt geen briefwisseling gevoerd.

van de redaktie

Brussel, 16 mei 1968.
Betr.: werving voor "WIJ".

We geraken zo stilletjesaan doorheen de periode van overwinningsbals en -feesten, zodat er weer tijd vrij komt voor de normale propaganda- en organizatietaken. Het gewone partijleven eist trouwens weer volop de belangstelling door de verkiezingen die momenteel plaatsvinden in de afdelingen.

Inmiddels moet een grote inspanning gedaan worden om, zowel op het vlak van de organizatie als van de propaganda, een geregeld kontakt te krijgen met de tienduizenden en nog eens tienduizenden nieuwe Volksuniekiezers. De toekomst van het vlaams-nationalisme is slechts veilig, voor zover we er in slagen de grote stemmentoevloed op te vangen voor een geregelde werking en door een geregelde propaganda.

Meer dan ooit dringt de noodzaak van leden- en abonnementenwerving zich dan ook op. De politieke toekomst is onduidelijk ; zoveel is echter zeker, dat we volop in een periode staan tijdens dewelke het propagandawerk eigenlijk nooit mag rusten. De eerstvolgende weken en maanden zouden dan ook in het teken moeten worden gesteld van een rustige maar stage abonnementenwerving en van een verhoogde inspanning voor kolportages.

Wij

NATIONALE LOTERIJ

HOGE LOTEN
10.000.000 fr.
3.000.000 fr.
2.000.000 fr.
1.000.000 fr.
500.000 fr.
500.000 fr.

EN 76.820 LOTEN
van 400 tot 200.000 fr.

50 Troostloten
van 20.000 fr.

Trekking op 27 mei

Bloementranche

72 MILJOEN fr. in loten

HET BILJET : 200 fr.
HET TIENDE : 22 fr.

● Het L.V.V. te Knokke

"vlaamse leeuw" en "la-la-la"

(red.) Het L.V.V.-kongres te Knokke, zo kort daarop gevolgd door het feit dat de vlaamse P.V.V.-ers de deur van hun brusselse partijfederatie dichtklapten op de neus van De Muyter en konsoorten, zou een ogenblikje kunnen doen denken dat de vlaamse kogel door de blauwe kerk is.

Dat ware echter al te optimistisch. Duidelijk is inmiddels wel dat de daverende PVV-nederlaag bij de verkiezingen de vlaamse liberalen de mond heeft opengebroken. Gewillig, en na hoogstens een krachteloos en kortademig verbaal protestje, hebben zij in het verleden alles over zich laten gaan : het misselijk « kompromis van Luik », het dolle P.V.V.-kongres te Knokke, de oekazen van de brusselse federatie en de aartsdomme trikolore verkiezingskampanje, gevoerd in hun naam en met hun hulp. De trikolores en de onderdanigheid hadden hen in 1965 veel parlementsmandaten en enkele portefeuilles bezorgd; sindsdien waren ze bereid, in afwachting van nog méér, hun eigen overtuiging en dat wat hen bleef aan vlaamse refleks het zwijgen op te leggen.

De toverremedie van de wonderman uit Diest heeft echter gefaald; de trikolore baksteen viel terug op de laatdunkende hoofden van de vlaamse liberalen. En sindsdien hoort men dat het moet veranderen, dat de Vlamingen in de P.V.V. zich niet langer mogen laten doen enzoverder enzovoort.

Terugkeer naar de grote periode van het liberaal flamingantisme, dat in de vlaamse beweging zo'n verdienstelijke rol heeft gespeeld ?

We geloven er niets van. Al te vaak is de jongste jaren gebleken, hoe kortstondig en zonder gevolgen de vlaamse liberale protesten waren.

Het L.V.V.-kongres werd aangekondigd in het teken van grote verwachtingen : de vlaamse liberalen zouden het recht tot vleugelvorming opeisen. Daarvan is te Knokke niets in huis gekomen. Vanaudenhove had er trouwens voor gezorgd dat zijn trouwste paladijnen en ministrabelen ter plaatse waren om, zowel in de sekties als in de plenaire zitting, « alle onheil » af te weren.

Wat er uiteindelijk uit de bus kwam is niet helemaal negatief. De vlaamse liberalen hebben een aantal eisen gesteld die niet direkt in botsing komen met de geldende partijopvattingen en -regels : de stemdiscipline wordt verworpen en er wordt een sisteem verdedigd, genre « grendelgrondwet », waardoor een beperkte defensie-mogelijkheid tegen aanvallen van frankofone razernij wordt geschapen.

Het is allemaal niet veel; het is zo weinig dat er echte leeuwenmoed voor nodig zou zijn om zich stelselmatig op de L.V.V.-besluiten van Knokke te beroepen. En leeuwenmoed was er gisteren niet; dus zal hij ook vandaag en morgen nog wel ontbreken. De mensen zijn immers dezelfden gebleven.

Alhoewel iedere vlaamse poging om vanonder frankofone voogdij te geraken ons waardevol is, kunnen wij niet geloven in de rezultaten van een kongres dat de hoofdviool liet spelen door de vice-premier en de overige kapitulatie-specialisten uit Vanaudenhove's stal.

Dat het grootste deel van de L.V.V.-ers de herontdekte Vlaamse Leeuw aan het einde van het kongres, vlak voor de Brabançonne, slechts met « la-la-la » kon meeneuriën omdat de tekst hen volkomen vreemd was, moge slechts een anekdotische illustratie zijn...

Inmiddels — maar dat is dan ook het enige pozitieve — blijkt zelfs de P.V.V. niet meer te ontsnappen aan middenpuntvliedende krachten die, of zijzelf het willen of niet, toch sterker zullen worden.

● Konsekwent zijn, V.d.B. ! (1)

minder soldaten in vlaanderen

(ACO) In 1970 zal Vlaanderen 2.250.000 inwoners meer tellen dan Wallonië. In datzelfde jaar — het is vlak bij — zal de aktieve vlaamse bevolking die van Wallonië met 1.400.000 eenheden overtreffen.

Op deze kant van Vlaanderens ontwikkling werd de aandacht gevestigd in het jongste memorandum over streekbeleid, voorgelegd door de Ekonomische Raad voor Vlaanderen. Wegens de verkiezingen en de daaraan voorafgaande en erop volgende politieke krizissen, werd aan dit belangrijke dokument tot nog toe te weinig aandacht besteed. In het licht van de onaanvaardbare bazisdokumenten waarmee formateur Vanden Boeynants deze week heeft uitgepakt, krijgen ze een nieuwe aktualiteit.

Uittredend en kandidaat-premier Van den Boeynants pakt o.m. uit met de volledige pariteit die dient te bestaan aan de top van 's lands bestuur tussen Walen en Vlamingen. Elke gemeenschap zou de helft krijgen van het aantal generaals- en ambassadeursposten. De fifty-fiftyverhouding zou van toepassing zijn voor alle funkties op het hoogste vlak van de machtsuitoefening in staatsinstellingen en in parastatalen.

Hoeft het gezegd dat deze onthutsende opvattingen voor ons onaanvaardbaar zijn ? Zolang in België een unitair staatsbestel heerst, is er geen enkele reden om bij de verdeling van topfunkties een regel toe te passen zoals die welke Vanden Boeynants voorstelt (en waartegen de vlaamse C.V.P.-pers tot onze verbazing tot nog niet gereageerd heeft).

Het is niet onzinniger voor te stellen, dat voortaan de Vlamingen slechts de helft van het aantal dienstplichtigen zouden leveren dan dat hen slechts de helft van het aantal generaalsposten gegeven wordt.

Steeds bestaat in dit verband het gevaar dat de Vlamingen zich met de helft zullen tevreden stellen, omdat ze tot nog toe die helft nog lang niet konden bereiken op het hoogste vlak van leger, staatsinstellingen en parastatalen. Er dient gewaarschuwd tegen de neiging om toe te geven aan een tans nog bestaand vlaams minderwaardigheidskompleks. In een unitair België moeten we méér eisen dan de helft, omdat we eerstdaags het aantal Walen met meer dan twee miljoen eenheden zullen overtreffen.

● Konsekwent zijn, V.d.B. ! (2)

waar zullen de centen naartoe gaan ?

(ACO) Voor het ekonomisch streekbeleid houdt dit belangrijke konsekwenties in.

Als men naar onpartijdige en zakelijke normen zoekt voor het overheidsbeleid in-

beroepsHALVE bekeken

DETEKTIEVEN GEVRAAGD ?

De vorige week eindigde en de nieuwe politieke week begon met de publikatie van het programma van Vanden Boeynants. Twee dagbladen waren er als bij wonder in geslaagd, de volledige tekst van deze « vertrouwelijke » tekst in handen te krijgen en die op het beslissende ogenblik bekend te maken. Dagbladen die Vanden Boeynants niet ongunstig gezind zijn.

Bladen die vaak een belangrijke politieke rol spelen : de « Standaard » en de « Libre ». De geheiligde formule is dan dat « een gunstige wind » de bladzijden die geheim moesten blijven op de redaktietafel bracht. De inhoud van het programma is hét onderwerp voor alle politieke kommentaar geworden. Een kommentaar die vaak al even dubbelzinnig is als sommige passages van het « programma » zelf. Het feit zelf echter van die publikatie heeft geen aandacht gekregen. Waarom ? Het is toch wel interessant ook eens naar die « achtergronden » te kijken.

Een paar weken geleden, toen Vanden Boeynants nog altijd in rezerve werd gehouden om het vaderland op het beslissende ogenblik te redden, heeft de « Libre Belgique » zich wellicht ver-sproken : de politieke redaktie van dat blad verwachtte dat op dat beslissende ogenblik de nationale held en volksgeliefde politikus met een programma voor de dag zou komen, dat zo meeslepend zou zijn dat zelfs de socialisten het niet zouden aandurven het af te wijzen — eens dat het aan het « volk » zou zijn voorgelegd.

Dit programma werd voorgelegd : door een geleide indiskretie. Een indiskretie die dus voornamelijk, of uitsluitend, bedoeld was om de positie van Vanden Boeynants te steunen. Bij een gerechterlijk onderzoek, bij een proces is het opzoeken van het motief de beslissende faktor in het onderzoek. Wij zien alleen maar dit motief : de populariteit van de zo volksgeliefde staatsman te steunen. En gezien de vedette-mentaliteit van deze staatsman, die zijn eigen gezicht het waardevolste element in de verkiezingsstrijd achtte, zal de schuldige wel gemakkelijk een naam krijgen. Waarschijnlijk zelfs zonder defektieven.

SIMONET

Wat ook al kon vermoed worden, is door de veelwetende « Pan » bevestigd : de stellingname van de anderlechtse burgemeester-volksvertegenwoordiger Simonet die in de socialistische partij en in het land zozeer de aandacht trok, gebeurde ook al na overleg met Vanden Boeynants. Niemand kon immers verwachten dat de koel berekende en intelligente Simonet had toegegeven aan een gevoel van wrevel. Het aanvaarden van een driepartijen-regering en de uitspraken over Brussel zelf van Simonet zijn een legsteentje te meer waardoor het « grote spel », dat deze week te Brussel (en door een bepaalde soort Brusselaars die helemaal niets hebben geleerd) wordt gespeeld, duidelijker wordt.

DEMUYTER

Maandag heerste er, ondanks de voorbije zaterdag met de ongunstig uitgevallen partijraad van de B.S.P., toch nog een zeker vertrouwen. Het was immers ondenkbaar dat het land niet zou mee-lopen aan de hand van de « meest populaire en betrouwbare nationale figuur » ! Toen zijn de brusselse liberalen beginnen opmarsjeren. Als het voorste vendel van de nieuwe kruistocht die aan het land de hoofdstad en aan de hoofdstad het land moet geven die bij elkaar passen. Het dwangbuis rond Brussel moet weg. De dwangtaalwetten moeten grondig veranderd worden. De grote nationale leider verdiend geen volledig vertrouwen. De naam « Demuyter » staat hier alleen maar plaatsvervangend : de brusselse liberalen zijn aan het « muiten » geslagen. Of beter (als we hun gedachten mogen raden) : de redding van het land, politiek en ekonomisch en financieel, kan niet anders dan uit Brussel komen. Vanaudenhove is ten slotte toch nog altijd een « Vlaming », de propagandaleider Collin werd gekoöpteerd als Waal, de brusselse federatie heeft ten onrechte rekening gehouden met de « buitengewesten » — Vlaanderen en Wallonië — en daardoor en daardoor alleen hebben de verkiezingen te Brussel niet gegeven wat ze konden geven : de verwachte mandaten in het parlement. En daarvoor is men steeds liberaal geweest.

Ten slotte : als het Brussel goed gaat, gaat het dan niet goed overal in den lande ? Pas als dergelijke gezonde inzichten de overhand zullen krijgen, kan België er zeker van zijn een veilige, vrije en vooruitstrevende toekomst tegemoet te gaan. Dat kan, als het liberaal wordt.

Kd. VAN EYNDE

Als het niet zo ontaktisch was in politieke verhoudingen en als het niet als een vloek zou klinken in de oren van de verharde anti-klerikaal die de heer Van Eynde is gebleven, dan zouden er in Vlaanderen vele kaarsen moeten gebrand worden voor deze man, die dan toch in zekere zin « Vlaanderen terug vond ». Hij heeft de « Rode Leeuwen » (een naam die van de « rode bankier » Naessens komt) volledig gesteund. En dat was zeer goed, al kon en mocht aan die lijst toch geen enkele Volksuniestem verloren gaan. Maar hij heeft vooral de driepartijen-regering verhinderd. Hij deed dat wellicht niet alleen, maar een belangrijke rol heeft hij daarbij wel gespeeld.

Dat bij dit alles het karakter van kd. Jos een grote invloed heeft gehad staat wel vast. Dat hij heel wat medewerkers op de redaktie van « Volksgazet » en ook daarbuiten heel erg tegen de schenen heeft gestampt, moet ook niet betwijfeld worden. Dat de man waarschijnlijk meer aan de partij en aan haar toekomst heeft gedacht dan wat anders ook, is zeer aannemelijk.

Maar al stormt hij er vaak op los als een echte « polderbizon » (naam die hij als een eretitel draagt voor zijn partijgenoten) : vergeleken met Vanden Boeynants, Simonet en de liberale « Muyters » te Brussel verdient hij, met alle voorbehoud en alleen voor deze keer, een eresaluut .

De Jaegher.

(Vervolg van blz. 3)

zake ekonomische expansie, dient men in de eerste plaats het aantal werkkrachten te weerhouden.

Wallonië kan in dat opzicht op geen enkel voorrecht aanspraak maken. « Priorité pour la Wallonie » is een onzinnige eis. Nieuwe arbeidsplaatsen dienen in de eerste plaats geschapen daar waar de aktieve bevolking groeit. Dat is ontegensprekelijk in Vlaanderen, waar — we grijpen terug naar het memorandum over streekbeleid, opgesteld door de Ekonomische Raad voor Vlaanderen — weldra de aktieve bevolking 1.400.000 eenheden méér zal tellen dan in Wallonië.

In deze stand van zaken schuilen allerlei argumenten voor een federale ordening van de Staat. Binnen het federalisme kunnen de Vlamingen en de Walen — ieder binnen hun eigen autonome raam en op bazis van hun eigen begrotingen, inkomsten en uitgaven — een deel van het staatsapparaat ordenen en uitbouwen.

Maar zolang België vasthoudt aan unitaristische opvattingen wanneer die kunnen dienen om de Vlamingen eronder te houden, en slechts met federalistische mechanismen uitpakt wanneer ze dienstig zijn om de vlaamse opgang te remmen, zullen we er ons tegen verzetten — desnoods alleen, wanneer de andere partijen het gemeenschapsbelang verraden ten bate van unitaristische en kapitalistische clans.

● **Het woord is aan de B.R.T.**

radio, t.v. en recht op informatie

(red.) Na de uitzending van « Radio, T.V. en recht op informatie » verleden maandag in de T.V.-reeks « De vlaamse-nationale gedachte en aktie » zijn we uiterst benieuwd, de reakties van de B.R.T. te vernemen. Naar we vernamen waren de topheren aan het Flageyplein niet bijster ingenomen met dit programma, dat de zoveelste uiting was van onverholen kritiek aan hun adres. Een paar dagen tevoren was het B.R.T.-beleid nog ongenadig op de korrel genomen tijdens een T.V.-debat waaraan o.a. prof. Kruythof deelnam. En direkt na de uitzending van het vlaamsnationaal gastprogramma haakte de « Gazet van Antwerpen » als eerste in een rij bladen in op de tijdens dat programma geformuleerde kritiek en gedane suggesties.

Voor de goede orde wezen hier nog eens de eisen opgesomd, dit door mr. Schiltz en door de partijvoorzitter en -sekretaris tijdens dit programma werden geformuleerd. In de eerste plaats eist de Volksunie een vlaams-nationale vertegenwoordiging in de B.R.T.-Beheerraad, en wel onmiddellijk i.p.v. slechts in 1972, jaar waarin de mandaten normaal moeten vernieuwd worden. Vervolgens dient het aantal vlaamsnationale gastprogramma's aangepast te worden aan de werkelijke verhoudingen in het vlaamse land; wat wil zeggen dat, waar de liberalen over 12 uitzendingen beschikken, wij op tenminste evenveel aanspraak maken. Ten derde werd gepleit voor de aanstelling van een ombudsman bij de Raad van Beheer, wiens specifieke taak het o.m. zal zijn om de rechten van de minderheden en het recht op antwoord te waarborgen. En tenslotte werd een speciaal statuut voor de radio- en T.V.-joernalisten bepleit.

Zoals de T.V.-kijkers hebben kunnen vaststellen, behandelde de uitzending echter een ruimer tema dan dit van het eisenprogramma en werd een lans gebroken voor een aantal hervormingen, die een objektieve en ruime informatie via de B.R.T. moeten mogelijk maken.

Dit programma over de informatie in radio en T.V. is geen eendagsbevlieging. De verwezenlijking van de geformuleerde eisen zal met alle kracht en met de grootste hardnekkigheid afgedwongen worden. Degenen die mochten menen dat de uitzending een klepje is geweest om wat postelektorale stoom mee af te blazen, zullen bedrogen uitkomen !

De Volksunie en de hele vlaams-nationale opinie zullen niet aflaten, tot wanneer voldoening is bekomen.

Het gaat hier tenslotte om veel meer dan om een partijpolitiek standpunt : het gaat om het wezen zelf van de informatie in radio en T.V. Het gaat in laatste konsekwentie om één van de bazisprincipes in een gezonde demokratie !

● **Antwoord aan Van Eynde**

u-boten en slagschepen

(M. Van Haegendoren) De heer Jos Van Eynde, wiens bekoorlijke agressiviteit aan niemand onbekend is, heeft mij enige tijd geleden als onderzeeër betiteld. Hij doet vermoeden dat ik sedert lang een soort « geheim lid » van de V.U. zou geweest zijn en als V.U.-agent optrad in mijn a-politieke aktie, om nu als gekoöpteerd senator op te duiken.

Dat de heer Van Eynde vanuit zijn ervaringen gemakkelijk noyautages vermoedt is verstaanbaar.

Met minder originaliteit herhaalde het blad van de kristelijke demokratie. « Het Volk », Josse's aantijgingen. Dat de kristelijke demokratie, historisch gesproken, de socialisten steeds achterna hinkt... is ook niets abnormaals. De konkluzies van Van Eynde en van « Het Volk » zijn gelijkluidend : de « partijen » moeten zich hoeden voor de vlaamse drukkingsgroepen en ze wantrouwen als pseudo-organismen.

Zowel de heer Van Eynde als « Het Volk » vergissen zich.

Ten eerste ben ik pas lid van de V.U. geworden door mijn verkiezing tot senator.

Ten tweede ontstonden Overlegcentrum en Komitee Leuven (later Koördinatiekomitee) buiten mij om. Ik werd voorzitter van het Koördinatiekomitee Taalregeling Hoger Onderwijs, doch was nooit voorzitter van het 5 november-komitee. De vergaderingen van het kollektief prezidium worden beurtelings door de verschillende prezidiumleden voorgezeten.

Voor de uitvoering van de taken greep er in het komitee een taakverdeling plaats.

Het initiatief van de Nationale Betoging ging niet van mij uit.

C.V.P.-parlementsleden weten dat ik ze in het begin afwees, met de hoop dat zij « het zouden doen ».

Ten derde gewagen noch Van Eynde noch « Het Volk » van onderzeeërs wanneer er uit drukkingsgroepen bestuursleden in hun vaarwaters opduiken.

De objektieve waarheid gebiedt het te erkennen dat er in de vlaamse drukkingsgroepen verenigingen en personaliteiten zetelen die tot alle politieke strekkingen behoren.

Wel bekome het de V.U. indien al deze a-politieke vlaamse verenigingen, die in de schoot van het Overlegcentrum samengebundeld zijn, op haar kant staan !

De openbare mening in Vlaanderen mag weten dat ik de stap naar de V.U. gezet heb ten gevolge van de ervaringen opgedaan bij mijn eerlijke a-politieke pogingen.

Maandenlang werd het beproefd, een algemeen-vlaamse frontvorming tot stand te brengen rond uiterst minimale urgentieeisen en zulks vooral met de medewerking van de vlaamse B.S.P. en C.V.P. ! De heren die achter « Het Volk » staan en de heer Van Eynde weten dat de V.U. in het Komitee niet aangetrokken werd en dat integendeel zij letterlijk te voet werden gevallen om er eerste viool te spelen.

De heren van het A.C.W. (om hen te noemen) weigerden de deelname aan de dans in de strijd voor de overheveling naar het hart van Wallonië van de U.C.L., omdat zij willen kapituleren. In deze unitaire organizaties kunnen de Vlamingen niet als Vlamingen handelen. De Echternach-dans van de vlaamse C.V.P. inzake de 5 november-betoging en de afwijzende houding van de heer Van Eynde en vervolgens alles wat zich afspeelde voor en na de val van de regering V.d.B. moet zelfs een ezel, een wezel of een kwezel ervan overtuigen dat uitsluitend een radikaal konsekwent federalisme uitkomst biedt.

V.d.B. viel nog liever dan toe te geven inzake « overheveling van Leuven-Frans niet naar Brussel maar naar het hart van Wallonië ».

Het is ook nu weer grotendeels om te vermijden dat de U.C.L. naar Wallonië zou moeten verhuizen en om de grondspekulaties rond Brussel te redden, dat het land wekenlang onbestuurd moet blijven.

Men verkiest het immobilisme boven het federalisme.

De socialisten en de kristelijke demokraten weten dat evengoed als ik maar de kapiteins van deze slagschepen missen staatsmanmoed. Of wordt er door hogere machten gemaneuvreerd ? Ik vrees dan ook dat deze grote politieke oorlogsbodems weleens gezonken schepen zullen worden.

OVERWINNINGSTOCHT DER VOLKSUNIE

te antwerpen op 26 mei a.s. van af 10 u.

ALGEMENE SCHIKKINGEN

VERZAMELING
Te Antwerpen aan de Groenplaats vanaf 10 uur.

VERTREK
om 10.30 uur stipt.

PARKEERGELEGENHEID
voor autobussen op de Grote Markt.

TRAJEKT
Groenplaats - Eiermarkt - Melkmarkt - Lange Koepoortstraat - Klapdorp - Paardenmarkt - Vekestraat - Lange Winkelstraat - Ossenmarkt - Van Boendalestraat - Italiëlei - Teniersplaats - Meir - Meirburg - Eiermarkt - Groenplaats.

KENTEKENS
Worden ter plaatse verkocht tegen 10 fr. Elke deelnemer wordt verzocht zich van een kenteken te voorzien.

MEETING
rond 12 uur vóór de ontbinding op de Groenplaats. Twee korte toespraken zullen gehouden worden door de senatoren VAN HAEGENDOREN en BAERT. Einde om 12.30 uur.

OPSTELLING

1. De 34 parlementairen aan de kiosk op Groenplaats.
2. De muziekkorpsen « Volksunieharmonie » — Jef Van Hoof en V.M.O. : op de Groenplaats (het plein zelf).
3. Arr. Antwerpen : op de stoep tussen Grand-Bazar en supermarkt G.B. achter de spandoek « DE VOLKSUNIE DANKT DE KIEZERS ».
4. Prov. Oost- en West-Vlaanderen in de Groenkerkhofstraat achter spandoek « FEDERALISME ».
5. Prov. Limburg + arr. Turnhout : op de stoep tussen Groenkerkhofstraat en Rioolstraat (d.i. voor het lokaal Rubenshof) achter de spandoek « DOORBRAAK IN LIMBURG ».
6. Prov. Brabant en arr. Mechelen : In de Rioolstraat achter de spandoek « BRUSSEL RIJKSGEBIED ».
7. VUJO EN V.N.S.U. : in de Nationalestraat achter de spandoek « LEUVEN VLAAMS ».

AFDELINGSVLAGGEN EN GEWONE LEEUWENVLAGGEN
deze worden gegroepeerd in een apart onderdeel van de optocht. Opstelling achter de spandoek : « VLAANDEREN EERST » in de Pandstraat. Niet alleen afdelingsmaar ook leeuwenvlaggen zijn welkom.

KONTAKTADRESSEN
— Volksuniesekretariaat Antwerpen. Tel. 03/32.81.01.
Alle werkdagen van 12u30 tot 16u30 (donderdag tot 19u., zaterdag en zondag gesloten).

— Dr. Delahaye, St.-Jansvliet 16, Antwerpen, tel. 03/33.30.76.

ALLE LEDEN EN SIMPATIZANTEN WORDEN OPGEROEPEN ZO TALRIJK MOGELIJK DEEL TE NEMEN AAN DEZE DOORBRAAKSTOET VAN DE VOLKSUNIE. OP 26 MEI A.S. MOET ANTWERPEN WEMELEN VAN DE VOLKSUNIE-MANNEN !

VECHTEN VOOR VOËR!

« Och kom », zegt men ons, « je gaat toch niet vechten voor die paar dorpen met een handvol inwoners, dat dan nog voor een deel terug naar Luik wil? ». Het is belangrijk, vast te stellen uit wier mond dergelijke redenering komt. Het zijn dezelfde mensen die in 1962-1963 zegden : « Och kom, je gaat toch niet vechten voor Edingen of voor Marke of voor Komen of voor Hoppe. Dat zijn maar een paar dorpen en gehuchten, zonder groot belang. Waar het op aankomt, dat is dat we de brusselse randgemeenten voor ons behouden ».

De hele taalgrensafbakening was één groot anti-vlaams maneuver; alleen de Voer konden we redden. Inmiddels werden zes randgemeenten losgerukt uit Vlaams-Brabant om, via het faciliteitenstelsel, naar een brussels statuut en een brusselse toestand te evolueren. En nadat langs heel de taalgrens en in Vlaams-Brabant de franskiljonse oogst werd binnengehaald, wil men ons vandaag het enige ontnemen wat men ons gelaten had : de Voer.

Niet het feit of de Voerstreek groot of klein is, niet het feit of er een miljoen dan wel vierduizend inwoners zijn is bepalend. Er is maar één bepalend feit : dat de Voerstreek vlaamse grond is, dat de mensen aan de Voer vlaamse mensen zijn.

Dat een deel van hen terug wil naar Luik? Wat zou men anders verwachten van een bevolking die tientallen van jaren misleid, bedrogen, opgeruid en geterrorizeerd werd? Van vlaamse zijde heeft men zich om die « retour à Liège » nooit druk gemaakt : als de Voerstreek tien jaar kreeg — tien normale jaren, zonder waalse hetze en luikse inmenging — dan zou ze harmonisch en onverbreekbaar vergroeid zijn met de provincie waarin ze qua mentaliteit, qua kultuur en qua taal thuishoort. En tenslotte : niet de opgeruide en misleide enkelingen, opgegroeid in bijna nog feodale omstandigheden hebben te beslissen over deze zaak; het vlaamse volk, het hele vlaamse volk heeft daarin zijn zeg. En hoe men het ook bekijkt : in Vlaanderen zal men de Voer niet loslaten.

Degenen die vandaag de Voerkapitulatie goedpraten — bladen zoals « Het Volk » — hebben in de jaren 62-63 net het tegenovergestelde geschreven. We zullen dat volgende week eens aantonen met citaten, die Van Cauwelaert het bloed naar de kop zullen jagen : de konfrontatie met het eigen verleden en de eigen eerloosheid.

En voor wie nog illuzies mocht hebben : niet de Brusselaar V.d.B. alléén is de vader van het plan om de Voerstreek uit Limburg weg te rukken. Het zgn. « plan V.d.B. » is een dokument, dat opgesteld werd door de C.V.P.-top, met de medewerking aan vlaamse zijde o.m. van Houben, Van de Kerckhove, P.W. Segers, Cool, De Saeger en Van Elslande.

« De C.V.P. doet het ». Inderdaad, voor de zoveelste keer: eerloos verraad en vreten van het eigen woord.

Tegen deze ongehoorde lafbekkerij zal Vlaanderen in het geweer komen !

OPERATIE V.D.B

De operatie werd ingezet onmiddellijk na de verkiezingen. Dadelijk terug uitpakken met de brusselse wonderman was onmogelijk : de komedie zou er te dik opgesmeerd gelegen hebben. Dus werd eerst d'Alcantara in de piste gestuurd voor een toertje dat alleen maar moest dienen om tijd te winnen en om de kiezer de indruk te geven, dat er iets nieuws uit de bus zou komen. Dus werd nadien Collard langzaam-aan afgeslacht ; niet te snel, want de eigen C.V.P.-stukken moesten nog worden gelijmd en er moest « suspense » zijn. Toen zo na weken immobilisme het ogenblik rijp scheen, werd de brusselse meester-tovenaar terug op het podium geduwd : de énige Redder van het Vaderland. Le pays a besoin de lui. Met een uitgebreid programma dat door zijn omvang alleen al verried, hoe lang er op voorhand aan gewerkt was. Het zogenaamde « plan V.d.B. » : een dokument dat klaargestoomd werd door de C.V.P.-top zonder dat de vlaamsgezinde bazis er ook maar iets van vernam, een werkstuk dat de Houbense stempel draagt en waaraan de gereputeerde grijze eminenties van de C.V.P. hun wetenschap hadden besteed. Een monsterplan, uiterst gevaarlijk voor de Vlamingen, met « voor de frim » enkele hervormingen die de indruk moesten wekken dat Vlaanderen héél wat kreeg. De « Standaard » en de « Libre » werden op voorhand onder de arm genomen, om zeker te zijn van een gedisciplineerde en gekonditioneerde openbare opinie. De beide kranten deden hun werk opperbest : de « Standaard » overtrof zichzelf door de vage plannenmakerij te verheffen tot « kultureel federalisme ».

Alles scheen naar wens te verlopen : vlug — en zonder dat de vlaamse strijdverenigingen en de vlaamse C.V.P.-bazis de tijd zou krijgen om het « plan » door te hebben — kon er gestreefd worden naar de zo sluw voorbereide heruitgave van een C.V.P.-P.V.V.-regering. Een ongelooflijke krachttoer : een regering die ten onder was gegaan in belachelijkheid en immobilisme, gewoonweg terug op de been helpen alsof er niets gebeurd was, alsof er geen verkiezingen gehouden werden. « De C.V.P. doet het » : inderdaad !

Het ongelooflijk brutaal maar sluwe opzet werd begin dezer week doorkruist door de frankofone brusselse P.V.V.-ers, die méér dan het onderste uit de kan wilden.

Daarmee was heel de operatie Superman herleid tot haar echte en enige betekenis : een brusselse aangelegenheid, de aangelegenheid van een brusselse dorpspolitieker die programma's en regeringsverklaringen verkoopt zoals hij worsten en corned beef verkoopt. En erger : zoals hij Vlaanderen verkoopt.

Op gezette tijden bereikt ons vanuit Laken de « blijde boodschap dat lid zus of zo van de koninklijke familie ergens in een landelijk deel van Vlaanderen Nederlands gaat studeren. Het schijnt tans de beurt aan Paola te zijn. Inmiddels volhardt het lieve wicht in haar absoluut eenzijdige voorkeur en steun aan het franse kultuur- en teaterleven te Brussel : hier is ze te gast in het Théatre du Parc.

Alwie een of meerdere « briefjes » ter beschikking wil stellen voor het in eigendom verwerven van een nieuw partijsekretariaat te Brussel, verzoeken we vriendelijk DADELIJK bijkomende inlichtingen over de modaliteiten van deze financiële medewerking te willen inwinnen op het partijsekretariaat, Maurice Lemonnierlaan 82, Brussel 1.

Daartoe volstaat het, onderstaande bon in te vullen, uit te knippen en te sturen aan bovenstaand adres. We danken U reeds nu voor Uw belangstelling en Uw steun, het recente verleden verzekert ons van het sukses van deze « OPERATIE PARTIJSEKRETARIAAT ».

« Operatie 68 » bewees dat onze partij kapitaalkrachtig is geworden. Het doel wettigde deze inspanning, op 31 maart werd de inspanning beloond. Ook het nieuwe doel, een gevolg van het sukses van 31 maart, wettigt ten volle de nieuwe krachtinspanning.

AAN HET ALGEMEEN SEKRETARIAAT VAN DE VOLKSUNIE

M. LEMONNIERLAAN 82, BRUSSEL 1

ONDERGETEKENDE
(naam)

.....

.....

WENST DRINGEND BIJKOMENDE INLICHTINGEN TE ONTVANGEN OVER DE MODALITEITEN VAN FINANCIËLE MEDEWERKING VOOR HET NIEUWE PARTIJSEKRETARIAAT

..... straat, nr. ..... te .....

.....

(handtekening)

Wij nazijn

vlaams nationaal

ONGELOOFLIJK ?

Naar verluidt zouden de vlaamse C.V.P.-ers ijverig aan het zoeken zijn naar de oorzaak van haar verkiezingsnederlaag. De meesten schijnen die al gevonden te hebben. De nieuwbakken volksvertegenwoordiger Derine, die pleitte voor een konsekwent vlaamse houding, kreeg de kous op de kop. De meerderheid van de vlaamse C.V.P.-volksvertegenwoordigers was van oordeel dat de C.V.P. de verkiezingen verloren had omdat ze te vlaamsgezind was !

Naar het schijnt kan prof. Derine het nog niet geloven. Hij zal nog veel leren. Buiten de verkiezingstijd is de C.V.P. verre van vlaamsgezind en wil ze alle kapitulaties slikken.

ONDERRICHTINGEN ?

Er wordt eveneens gezegd dat de vlaamse C.V.P.-joernalisten sinds de gebeurtenissen te Leuven strakker aan de lijn gehouden worden. Als men de vlaamse C.V.P.-pers leest, ontkomt men niet aan die indruk. Zelfs Jos Van Eynde ziet de vlaamse kapitulaties. De vlaamse C.V.P. joernalisten niet. « De Standaard » praat de overgang naar Luik goed, door er op te wijzen dat het taalregime hetzelfde blijft. Hoe onlooflijk naïef. Men moet maar eens naar de Oostkantons gaan om te zien hoe de provincie Luik de taalwet toepast. Het is niet minder erg dan te Brussel, het is nog erger en ergelijker.

DE HOOFDVOGEL

« Het Volk » schiet echter de hoofdvogel af. Men verdedigt daar de afstand van de Voer in ruil voor de overheveling van de Nederlandse Kamer van het Hof van Beroep van Luik naar Hasselt !

Als franstalig-Leuven naar Wallonië gaat is dit een nederlaag voor de Walen. Als het Nederlandstalig Hof van Beroep van Luik daar weggaat, is het een overwinning van de Vlamingen. Hoe konsekwent ! Zo « winnen » de Vlamingen altijd en dan mogen ze de Voerstreek toch wel als geschenk aanbieden aan de waalse taalimperialisten !

Met de vlaamse C.V.P.-ers mag men zich aan elke kapitulatie verwachten.

UITVERKOOP VAN DE TAALGRENS

In afwachting van de uitverkoop van de brusselse randgemeenten gaat de vlaamse C.V.P. alvast verder met de uitverkoop van de taalgrens.

Men heeft bij de « vastlegging » (?) van de taalgrens in 1962 meer dan 40.000 Vlamingen uit de streek Komen-Moeskroen kadeau gedaan aan Wallonnië. Men heeft de 25.000 limburgse Platdietsers, die voor 95% limburgs dialekt spreken, in de muil van het luiks taalimperialisme gegooid. Men heeft Edingen en Marke verkwanseld aan de Walen, naast zoveel vlaamse gehuchten op de taalgrens.

Tans komt de klap op de vuurpijl.

Het enige wat we uit de taalgrensbrand gered hadden, was de door en door vlaamse Voerstreek, geterrorizeerd door middeleeuwse kasteelheren en hun lakeien.

DAT NOOIT !

Tans wil de vlaamse C.V.P. ook nog deze simbolisch geworden Voerstreek verkopen.

Het is ongelooflijk. Het is ondenkbaar. Maar het is een feit dat ze het willen. Wij zullen ons echter tot het uiterste verzetten.

Dat nooit !

Het frans taalimperialistisch monster dient afgeslacht en niet langer onze ongelukkige vlaamse taalgrensbevolking, die we al te lang aan haar lot overgelaten en in de steek gelaten hebben.

Het wordt hoog tijd dat Vlaanderen een offensief inzet voor de Platdietse streek, voor Komen-Moeskroen, voor Edingen-Marke. Zonder en tegen de vlaamse C.V.P. als het moet !

ZELFVERNIETIGERS

De Walen verwijten de Vlamingen hun vlaamse bodem te verdedigen. Ondertussen willen zij zoveel mogelijk vlaamse bodem veroveren en weigeren zij elke faciliteit, ook in waalse gemeenten die praktisch voor 50% vlaams zijn.

Al te gemakkelijk hoort men Vlamingen zeggen : wij gaan toch niet vechten voor de Voer of we gaan toch niet vechten voor een randgemeente !

Zij willen redelijk zijn, zich laten bestelen en onze bedreigde vlaamse medemensen prijsgeven. De franstaligen vechten echter voor alles. Wat voor ons kleinzielig is, is voor hen grootzielig.

Wanneer gaan toch de vlaamse ogen open ?

De Vlamingen zijn zelfvernietigers !

VERKIEZINGEN IN DE VOER

Sommigen schermen met de uitslag van de verkiezingen in de Voer.

Men vergeet dan te licht dat de lijst van de pro-Luikenaars er stond met allemaal kandidaten uit de Voerstreek, terwijl de echte partijen natuurlijk ten hoogste een kandidaat uit de Voerstreek naar voor brachten. Is één !

In de Voerstreek blijft de terreur van de plaatselijke potentaten heersen. De provincie Limburg heeft er nog niets gedaan terwijl, Wallonië geld spuit. Is twee !

Over het lot van een vlaamse gemeente beslist de vlaamse gemeenschap en niet de kasteelheer. Is drie !

Luik vecht daarbij voor de Voerstreek om achter de Voerstreek de Platdietse streek met 25.000 inwoners te kunnen verfransen, evenals het duitstalig gebied rond Eupen en St-Vith. Is vier !

Dat de Vlamingen dit niet vergeten.

OOK HIJ !

Op 2 mei hield gewezen eerste-minister Gaston Eyskens te Leuven een voordracht over « De huidige ekonomische en financiële problematiek ».

De voordracht was ingericht door de Kamer voor Handel en Nijverheid van Leuven. De kwibussen die de leiding hebben van deze Kamer, achtten het nodig om tweetalige uitnodigingen voor de voordracht rond te sturen. En Gaston Eyskens achtte het overbodig, daartegen te protesteren of zijn optreden afhankelijk te maken van elementair vlaams fatsoen vanwege de Kamer.

Een slechte manier, meneer Eyskens, om te doen vergeten dat ge tijdens de pre-elektorale periode voor de pinnen gekomen zijt met het onmogelijke « overhevelingsplan » naar Hamme-Mille.

Voor de overheveling en het behoud van de limburgse Voerstreek hebben Vlamingen jaren aan een stuk meppen geïnkasseerd (hier tijdens een waalse Fouron-betoging te Brussel op 10 november 1965). En vandaag slikt de vlaamse C.V.P. en haar pers de door V.d.B. voorgenomen Voer-diefstal : och kom, het gaat toch maar om een paar dorpen. Volgens de bepaalde salamitechniek van de francofone rassisten gaat het telkens maar « om een paar dorpen ». Steeds opnieuw !

WINNAARS EN VERLIEZERS IN WEST - VLAANDEREN

(G.V.I.) — Hoewel de zetelwinst van de V.U. voor Kamer en Senaat louter ten laste komt van de C.V.P., zou het fout zijn te denken dat de C.V.P. op het westvlaamse kiesfront van 31 maart '68 de enige verliezer is.

Het is immers opvallend dat, niettegenstaande de barnum-reklame en het uitpakken met « overlopers » de P.V.V. nauwelijks stand houdt in de arr. Kortrijk en Brugge, terwijl dezelfde partij te Veurne-Oostende-Diksmuide en vooral te Ieper beduidend achteruit gaat. Het feit dat de P.V.V. kamerzetel van Kortrijk naar Ieper verhuist is louter te wijten aan het grillige spel van de kieskwotienten. Een ding is duidelijk : in West-Vlaanderen is de P.V.V. tot vierde partij gedegradeerd.

De lichte winst van de B.S.P. (niet omgezet in winst voor Kamer of Senaat en enkel 2 zetels meer in de provincieraad) is normaal na en tweejarige oppozitiekuur; daartegenover is de uitslag van de verkiezingen voor de C.V.P. in West-Vlaanderen niet minder dan katastrofaal. Deze partij verliest niet alleen 3 senaatszetels (2 rechtstreeks verkozen en 1 provinciale senator) en 1 kamerzetel doch ook haar 20 jaar oude meerderheid in de provincieraad.

Tekenend voor de mentaliteit van de zgn. « vernieuwers » in de C.V.P. is hierbij dat de aftredende deputatieleden zichzelf tot onderhandelaars benoemden en de onderhandelingen met de B.S.P. alleen lieten leiden door de behoefte hun zetel van gedeputeerde te behouden. Het feit dat de Oostendse gekozene niet terugkwam, was een gelegenheid om het kandidaat socialistisch deputatielid vanuit Torhout (arr. Brugge) fiktief te laten domincilie nemen te Koksijde (kust én arr. Veurne) zodat in schijn voldaan werd aan de provinciale wet die zegt dat minstens in elk gerechtelijk arr. een lid van de deputatie woonst moet hebben...

De Volksunie boekte uiteraard in gans West-Vlaanderen winst en het verzadigingspunt lijkt nog niet in 't zicht. Hierbij mag allereerst aangestipt dat, waar het vlaams-nationalisme tot voor kort in de stedelijke of half-stedelijke agglomeraties aan te wijzen was, nu ook de landelijke gemeenten in beweging zijn gekomen en wel zo dat zij de uitslagen van de stedelijke centra benaderen en soms overtreffen.

Indien de V.U. voor Kamer en Senaat de stemmen optimaal wist aan te wenden was zulks niet het geval voor de gekozenen in de provincieraad. Een minieme stemmenwinst in de distrikten Roeselare, Veurne en Harelbeke zou het aldus mogelijk maken het aantal provincieraadsleden van 12 op 15 te doen stijgen.

Ook is het zo dat het arr. Roeselare-Tielt het eerste rechtstreeks gekozen kamerlid voor de V.U. haalt en dat dit arr. onbedreigd aan de spits staat op het stuk van de percentages.

Ten slotte valt even te onderstrepen dat het V.U. provinciaal kiescijfer voor de Senaat ongeveer 3.000 stemmen lager lag dan voor de Kamer 97.041 t.o.v. 100.344; dit verschil is zonder invloed op de zetelwinst doch het heeft meegebracht dat de 10e senaatszetel naar de C.V.P. ging te Brugge. De 11e en laatste zetel ging naar de V.U. Waren er evenveel stemmen uitgebracht op de V.U.-Kamer- en Senaatslijsten in West-Vlaanderen, dan had de V.U. de 10e zetel bekomen en zou niet het arr. Roeselare-Tielt doch wél het arr. Brugge-Torhout een senaatszetel rijker geweest zijn...

BETERNIS ?

Naar verluidt zal de B.R.T. op 26 mei 's avonds in het nieuwsjoernaal een aktualiteit wijden aan het Zangfeest, terwijl de manifestatie nog twee- of driemaal zou behandeld worden in flitsen van 4 tot 5 minuten tijdens het programma « Binnen en buiten ».

We zullen deze goede B.R.T.-voornemens zorgvuldig kontroleren. Want de tijd moet onherroepelijk voorbij zijn dat men, om een Zangfeestaktualiteit op het scherm te kunnen zien, moest afstemmen op de N.T.S.

STOEMMELINGS

De zesde direktie van de Algemene Spaar- en Lijfrentekas publiceerde op 25 april een dienstnota met volgende inhoud : « De beambten die wensen in aanmerking te komen voor een betrekking als bediende in het hulpkantor Alsemberg, kunnen daartoe een aanvraag indienen. De kandidaten moeten op de nederlandse taalrol ingeschreven zijn en een behoorlijke kennis van de franse taal bezitten ».

En wij die dachten dat Alsemberg officieel eentalig-nederlands was !

De Vlamingen kunnen niet waakzaam genoeg zijn tegen maneuvers zoals dat van de A.S.L.K. Want doorgaans zijn de officiële taalfaciliteiten in de brusselse randgemeenten slechts de voorlaatste etappe van een sluwe verfransingspolitiek, die jaren tevoren al « en stoemmelings » (zoals de Zinnekens dat noemen) was ingezet geworden. Onder meer en bijvoorbeeld zoals te Alsemberg door de A.S.L.K.

« AKTIE BRUSSEL »

Vorig jaar rond deze tijd werd door de V.U., arrondissement Brussel, een grootscheepse voorlichtings- en propagandaslag gevoerd die tijdens de maand juni 1967 bekroond werd met de triomfantelijke meeting in de Magdalenazaal : klinkend antwoord op de F.D.F. en andere grootbrusselse frankofone provokaties.

Dit jaar wordt deze « aktie Brussel » hernomen, zij het — ingevolge de verkiezingstrijd die nog maar pas achter de rug ligt — op enigszins andere wijze.

Alle WIJ-lezers kunnen aan deze zo nodige en nuttige aktie deelnemen. De V.U. Brussel vraagt hen slechts : « dezer dagen een persoonlijke brief te zenden aan alle vrienden, bekenden of familie in het brusselse om hen te vragen, te Brussel de partij daadwerkelijk te steunen door o.m. lid te worden en zich in te schakelen in het afdelingsleven ».

Meedoen ! Een postzegel van 3 fr kan al moeilijk nuttiger besteed worden.

DE ZOVEELSTE SLUITING

Te Merelbeke wordt de Wimar-fabriek met sluiting bedreigd : 64 geschoolde metaalarbeiders, waarvan sommigen 15 jaar van hun leven aan de opbouw van Wimar gewijd hebben, zien het spook van de werkloosheid opdagen.

De Volksunie heeft zich onmiddellijk ingeschakeld bij de strijd voor het behoud van dit bedrijf. Volksvertegenwoordiger Leo Wouters heeft alle mogelijke stappen ondernomen en stelde de arbeiders daarvan in kennis tijdens een werknemersvergadering te Melle.

Ook senator Frans Baert en provincieraadslid Oswald Van Ooteghem hebben, de eerste op Ekonomische Zaken en de tweede bij de provinciegoeverneur, dadelijk al het mogelijke gedaan voor de redding van Wimar. Dit bedrijf beschikt nog over een vrij belangrijke orderportefeuille en een gunstige marktpozitie. Inmiddels dringen zich definitieve en afdoende maatregelen op om te beletten, dat er met de arbeiders verder gesold wordt zoals nu weer het geval was : een paar dagen vóór de sluiting slechts werden de werknemers verwittigd !

DE LES

Moeskroen is sedert de taalgrensafbakening een henegouwse stad met faciliteiten voor de nederlandstaligen. Sedert de taalgrensafbakening ook staan de Vlamingen in deze stad (en, volgens objektieve waarnemers, vormen zij er de — machteloze en onbewuste — meerderheid) aan iedere vorm van waalse terreur en chantage bloot. Wie nederlandse faciliteiten durft opeisen, is meteen een verdachte, een als de pest geschuwde en een vervolgde.

Minder dan vijf jaar van dit terreurregime hebben de moeskroense rassisten gebracht waar ze willen zijn : de stad moet volledig Frans worden. De moeskroense gemeenteraad heeft een motie goedgekeurd, waarbij om opheffing van de taalfaciliteiten wordt verzocht.

Dat is wat de vlaamse Voerstreek staat te wachten, als V.d.B. onmiddellijk zijn zin krijgt. Dat is wat de helft van Vlaams-Brabant staat te wachten, als V.d.B. nu en na 1975 zijn gangen kan gaan.

FRANS MET EEN KLEINE D

Onlangs kregen acht leden van een oostvlaamse adellijke familie bij koninklijk besluit de toelating om hun geslachtsnaam te verrijken met het toevoegsel « de Mude de Nieuwland ».

Maurits Coppieters, die het al vroeger aan de stok had met de adelmonopolies in de diplomatie, heeft aan de minister van Justitie een zeer pertinente vraag gesteld. Hij wenst namelijk te weten hoe adellijke heren er toe komen, in Vlaanderen hun naam met « de » in plaats van met « van » te laten scharnieren. En hij heeft opgemerkt dat adellijke heren een sterke voorkeur hebben voor de verfransing van de naam der lokaliteit of heerlijkheid, die ze achter het proletarisch deel van hun geslachtsnaam plakken.

Zo ontstaan dan schrijfwijzen, die totaal afwijken van de officiële benaming, die in feite dus niet bestaan en die in hun belachelijke ouderwetse of verfranste vorm slechts uiting geven aan de adellijke behoefte om zich af te scheiden van het « gewone volk » en om zich thuis te voelen in hun eigen gezellige middeleeuwtjes.

BRUSSELSE HAMBRAS

De nationale politiek stond deze week in het teken van Brussel. Een Brusselaar, V.d.B., pakte uit met een « brussels » regeringsplan waarbij de hoofdstad de erkenning krijgt die de vlaamse en waalse gemeenschappen onthouden blijft. De brusselse P.V.V.-ers gingen met vuile voeten door de problemen en gooiden hun vlaamse federatie-vrienden er gewoonweg uit. De Brusselaar Simonet speelde cavalier seul (of liever, samen met de Cudells en andere Machtensen : eenzame musketiers) in de B.S.P., door een driepartijenregering te verdedigen. De Brusselaars maken het in de drie « traditionele » partijen zo bont, dat ze flink op weg zijn om tegen zich een vlaams-waalse koalitie in het leven te roepen. In de B.S.P. treedt dat proces reeds het duidelijkst aan het licht.

DORPSPOLITIEKERS

Wie naar de sleutel van deze brusselse «staatsmanswijsheid» zoekt, vindt hem vrij spoedig.

Of ze nu P.V.V.-er zijn of C.V.P.-er of B.S.P.-er, of ze Simonet heten of Demuyter of Van den Boeynants : zij hebben allen gemeen dat zij wortelen in de hoofdstedelijke gemeentepolitiek. Hun peinzende blikken zijn gericht niet op het heil van het land, maar op de gemeenteverkiezingen van 1970. Hun politieke macht, en invloed ontlenen zij aan hun pozitie in de brusselse gemeenteraden. En ieder van hun politieke overwegingen wordt bepaald door het stierlijk verlangen, deze macht en invloed te bewaren en te vergroten.

Dus vleien zij de meest bekrompen brusselse « esprit de clocher ». Dus beloven zij een Brussel dat de hoofdstad van de « europese tertiaire sektor » zal worden. Dus houden zij het bij de peerdefamilie. Dus willen zij Leuven-Frans desnoods wel gedeeltelijk naar Brussel. Dus doen zij aan opbod met hun konkurrenten in de gemeente-politiek : de fanatici van het F.D.F.

De « staatsmanskunst » van al deze brusselse herriestokers — V.d.B. inbegrepen — haalt ternauwerdood het peil van de meest platte dorpspolitiek.

12 GEBODEN

Wellicht hebben alle groepen en alle perioden in de menselijke geschiedenis hun eigen scheldwoorden gekend. Nadat in de laatste decennia van de vorige eeuw een aantal totaal zinloze anarchistische moorden en aanslagen waren gepleegd, was zelfs in de meest revolutionnaire kringen in Frankrijk « anarchist » een scheldwoord geworden. Wat niet verhinderde dat tijdens de burgeroorlog in Spanje (1936-1939) de voornamelijk katalaanse anarchisten een machtige (en gevaarlijke) groep vormden. Hét scheldwoord wan onze tijd is, zeker in « schrijvende en denkende », want intellektuele kringen : « traditioneel », « traditionalist » ! Maar drie min of meer grote politieke partijen in dit land laten zich rustig « traditionele » partijen noemen en zijn op die betiteling wellicht ook nog fier.

Chesterton (voor mensen zonder « traditie » : heeft niets te maken met Chester-kaas !) zei eens : « Traditie betekent niet dat de levenden dood zijn, maar wel dat de doden leven ». In die zin wordt dan het scheldwoord, « traditioneel » en « traditionalist », omwille van wat volgt, zelfs dankbaar aanvaard ! Want tot de steeds maar aangroeiende groep van ontdekkers van het warm water behoort Nemrod niet ; hij was idioot genoeg, het bijeenbrengen van vuur en water (die ook al niet tot zijn ontdekkingen behoren !) eenvoudigweg uit de traditie over te nemen. Hoewel hij het produceren van warm water nog steeds een interessante gebeurtenis vindt.

In de Vrije Stad Bremen hangt in het gerechtshof een tekst met als titel : « Twaalf geboden voor de Ouders » ; zij worden hen aanbevolen als zij van hun kinderen misdadigers willen maken. Hier gaan zij, ter langzame lezing aanbevolen : « 1. Geef het (kind) van in het begin alles wat het wil. Het groeit dan op in de overtuiging dat de gehele wereld hem toebehoort. 2. Als het kind onpassende uitdrukkingen gebruikt, dan moet u daar alleen maar mee lachen, het zal zich dan voor buitengewoon « geestig » houden. 3. Geef het geen enkele geestelijke opvoeding (opvoeding van de geest). Als het 21 jaar is geworden, zal het dan « zelf kiezen ». 4. Zeg het nooit « dat is niet goed ». Het zou daardoor wellicht een schuldkompleks krijgen (en als het dan wellicht later eens omwille van een autodiefstal aangehouden wordt, dan zou het kunnen denken dat het door de mensheid vervolgd wordt). 5. Ruim al zijn wanorde op ; dan zal het kind overtuigd zijn dat het altijd de anderen zijn die verantwoordelijk zijn. 6. Laat het lezen wat het wil ! Sterilizeer zijn eetgerief, maar laat het verstand van uw kind rustig « bakteries vreten ». 7. Alle moeilijkheden in het huwelijk moeten in tegenwoordigheid van het kind worden uitgevochten. Als het dan later tot een scheiding komt, zal het ten minste niet verwonderd zijn. 8. Geef het alle geld dat het verlangt ; het moet immers niets voor zichzelf verdienen. Hoe verschrikkelijk zou het voor het kind zijn, als het zou begrijpen dat het hem niet beter gaat dan u zelf. 9. Zorg er voor, dat het kind wat eten, drinken en komfort betreft alles krijgt wat men zich maar kan voorstellen. Hoe gemakkelijk zou het anders kunnen gedeprimeerd worden. 10. Geef het kind altijd gelijk. De buren, de leraars en de politie hebben het immers uitsluitend op het arme kind gemunt. 11. Als uw kind dan werkelijk een nietsnut wordt, dan verklaart u eenvoudigweg dat u daar niets kunt aan doen ! 12. Bereid u tijdig voor op een leven vol ellende. U zult het heel beslist krijgen ».

Dergelijke « geboden » klinken natuurlijk héél achterlijk, neel traditioneel, weinig psichologisch, niet wetenschappelijk, niet meer van onze tijd, onmenselijk, anti-demokratisch ; het zijn « fascistoïde » verzinsels... Misschien ! Sinds vele eeuwen heeft men de « gevaren » waarop die scheldwoorden slaan, niet gezien... Maar het staat iedereen « vrij », terug bij de apen te beginnen.

NEMROD.

Op 22 april jl. opende een nieuwe franstalige kleuterklas haar deuren in een broederschool aan de Brusselse Poort te Leuven. De franstalige afdeling van de alma mater huurde het gebouw laatst voor 20 jaar en voert er grote verbouwingen uit. Enkele dagen na de opening van de kleuterklas kwamen onbekenden 's nachts de deur toemetselen, waarna ze een passend opschrift aanbrachten...

(ACO). — De Nederlandse Staatsmijnen/DSM leveren in (Nederlands) Limburg het bewijs van de weergaloze kansen die in onze eigen provincie Limburg ongebruikt bleven en wellicht voor altijd verloren zijn gegaan.
Het is dan ook met bitterheid dat we kennis genomen hebben van het jaarverslag van de Staatsmijnen/DMS, dat vorige vrijdag in de nederlandse pers werd vrijgegeven.

OVERWEGINGEN BIJ EEN JAARVERSLAG

LIMBURG DOOR BELGISCH KAPITALISME VERRADEN

NEDERLANDSE STAATSMIJNEN DOEN HET GOED IN DE SCHEIKUNDE

Uit dit verslag blijkt dat de omzet van de onderneming in het jaar 1967 een waarde van 969 miljoen gulden bereikte. Dat is 3% meer dan het jaar voordien. Op grond van de kwartaaluitslagen van 1968 verwacht de direktie in 1968 een omzet die één miljard gulden zal overschrijden. De winst in 1967 bedroeg 71 miljoen gulden.

Aan deze mooie rezultaten werd geen afbreuk gedaan door de krizis van de kolensektor. Die woedt in Nederland vanzelfsprekend ook, en de vermindering van de tewerkstelling voor de mijnwerkers kan er evenmin als bij ons afgeremd worden. In 1968 zullen opnieuw 4.500 personen moeten ontslagen worden. Maar daartegenover staat dan de opmarsj van Staatsmijnen/DSM in de scheikundige nijverheid die nieuwe mogelijkheden opent voor de limburgse volkskracht.

Van 1966 tot 1967 verminderde de afzet van kolen bij de Nederlandse Staatsmijnen/DSM van 190 tot 168 miljoen gulden, en die van cokes van 138 tot 104 miljoen. Maar de omzet van meststoffen steeg van 138 tot 206 miljoen gulden, en die van kunststoffen en andere scheikundige produkten van 258 tot 299 miljoen.

De konkluzie ligt voor de hand : In Limburg hebben de Staatsmijnen zich met zoveel sukses aangevuld met en omgeschakeld op de scheikundige nijverheid, dat ze de achteruitgang van de kolenekonomie hebben kunnen opvangen, en er uiteindelijk bij gewonnen hebben.

Dat is nog maar een begin ! Het investeringsritme van 100 à 150 miljoen gulden 's jaars zal in de toekomst worden voortgezet. Tevens worden bijzondere investeringen tot 250 à 300 miljoen gulden voorzien, waarmee nieuwe bedrijvigheidsgebieden zullen ontsloten worden. Deze investeringen zullen kunnen gedekt worden uit eigen rezerves.

ZWARTBERG NIET VERGETEN

We wensen de Nederlandse Staatsmijnen/DSM geluk met hun expansie. We worden niet door nijd tegenover de Nederlanders, maar door een grote bitterheid jegens de belgische ekonomische, sociale en politieke grootmachten bewogen wanneer we het feit aanklagen dat we in onze eigen provincie Limburg geen evenwaardige ontwikkelingen kunnen aanwijzen.

De herinnering aan het drama Zwartberg en de bij die gelegenheid neergeschoten mensen brandt ons in de ziel als een bestendige aanklacht tegen het kortzichtig egoïsme van het belgische kapitalisme en tegen de onmacht van ons eigen volk.

De achteruitgang van de kolenekonomie was niet te verhinderen. Maar indien er in onze eigen provincie Limburg tijdig kolenverwerkende nijverheden opgericht waren, hadden we de overschakeling van de kolenbazis naar de petrochemische bazis kunnen meemaken.

Er is geen enkele steekhoudende reden waarom de kolenmijnen in belgisch Limburg niet, evenals in nederlands Limburg, de kern hadden kunnen zijn van een rekonversie in de richting van up to date scheikundige produkties, ook al hadden we geen aardgas. Aardgas had West-Duitsland evenmin, en toch maakt men daar de omzwaai naar de petrochemie mee, o.m. door een rechtstreekse aardgasleiding naar Nederland.

ETHYLEENLEIDING NAAR ANTWERPEN ?

Misschien is er zelfs langs die zijde een lichtpuntje te ontdekken. In het jaarverslag van de Nederlandse Staatsmijnen/DSM wordt de mogelijkheid vermeld dat over vijf jaar een tans in uitbouw zijnde nederlands-duits ethyleenpijpleiding verder doorgetrokken wordt naar het westen, o.m. naar Antwerpen. Ook in berichten uit duitse bron werd deze mogelijkheid geopperd.

De tans in aanbouw zijnde ethyleenleiding vertrekt uit Zuid-Limburg (Beek-Geleen) naar Dormagen, vanwaar ze verder gaat naar Dortmund en Gelsenkirchen.

Het is een voorbeeld van wat de Duitsers « Verbundwirtschaft » heten : een technische en financiële samenwerking tussen verwante bedrijven. Aan de ethyleenleiding werken, benevens de Nederlandse Staatsmijnen/DSM, volgende duitse ondernemingen mee : Erdölchemie GmbH te Keulen, (een gemeenschappelijke onderneming, waarin B.P. en Bayer ieder voor 50 procent deelnemen) B.P, Benzin und Petroleum A.G. te Hamburg; Farbenfabriken Bayer te Leverkusen; Chemische Werke Hüls A.G. te Marl; Scholven Chemie A.G. te Gelsenkirchen.

Dit stond te lezen in de kranten. Voor Antwerpen schuilen er mogelijkheden in. Maar aldus komen de gemiste kansen niet terug om in Limburg eerst op kolenbazis, en daarna op een aangepaste àndere bazis een moderne scheikundige nijverheid in het leven te roepen, zoals gebeurde in nederlands Limburg. Daar is men met de industriële rekonversie zo ver gekomen, dat er steeds nieuwe sektoren ontsloten, nieuwe produkten en nieuwe afzetgebieden binnen en buiten Europa geopend worden. Men spreekt nu al over de voorstudie van een kernreaktor waarbij de Staatsmijnen betrokken zijn.

We hebben geen ziekelijk kompleks dat er ons zou toe drijven in Nederland steeds alles geslaagd te achten, terwijl bij ons niets deugt. Maar inzake Limburg heeft het belgisch kapitalisme en de belgische politiek een historische schuld op zich geladen. In Limburg dient een enorm zware rekening vereffend.

De vlaamse - politieke en sociale krachten moeten met de grootste energie onvermoeibaar blijven ijveren opdat dit in feite ook zou gebeuren.

LAATSTE NABESCHOUWINGEN BIJ DE VERKIEZINGEN

Het is met de verkiezingsuitslagen zoals met het weer, men geraakt er gewoon niet over uitgepraat...
Vooraf moet ik, zoals Reinaert de Vos, penitentie doen en om vergeving ter beevaart tiegen, voor enkele fouten die in vorige « cijferartikels » geslopen zijn.
In « WIJ » van 20 april stond een drukfout in de inleiding bij « Hoe stemde Vlaanderen » (p. 6). In de laatste zin ervan stond, dat de VU in alle vlaamse kantons 16,86 % der stemmen behaalde, tegenover 16,46 % in de 16 zuiver vlaamse arrondissementen zonder Brussel. Dit laatste percent moet 17,46 zijn.
Een tweede fout, waarvoor eveneens ekskuus aan onze militanten uit Genk, was het wegvallen van het kanton Genk uit de opsomming der kantons waar de VU tweede partij is geworden. Met hun 27,21 % stonden ze trouwens op de vierde plaats van de erelijst.

Lezers vroegen of schreven me, waar de volledige officiële uitslagen in het Staatsblad verschenen. Ik moet hen mededelen dat dit normaal niet gebeurt, en dat deze cijfers door de Dienst der Verkiezingszaken van het Ministerie van Binnenlandse Zaken worden bewaard.

De retorische vraag die ik stelde op het einde van een der vorige bijdragen, of de V.U. haar saturatiepunt zou bereikt hebben in sommige gewesten, heeft blijkbaar onrust gebracht in sommige vurige harten. Men moet echter de volgende zinnen erbij lezen, dan zal blijken dat de toekomst voor de V.U. open ligt. De vraag over de saturatie werd echter herhaaldelijk door kommentatoren gesteld, zodat het de bedoeling was hierbij aan te knopen.

Een ander punt : waar haalde de V.U. haar stemmen vandaan ? Ook hier moet men weer zeer voorzichtig te werk gaan :
1) er is steeds een belangrijk aantal nieuwe kiezers, terwijl bij de oudere generatie enkele tienduizenden wegvallen;
2) de verschuiving ligt soms totaal anders dan oppervlakkig kan blijken : bv. partij A kan 10.000 stemmen verliezen, en partij B 10.000 stemmen winnen, doch dit alles kan gebeurd zijn langs partij C om, zodat B van A uiteindelijk niets heeft overgenomen;
3) de blanco en ongeldige stemmen spelen hier een belangrijke rol, die echter onmogelijk kan nagegaan worden.

Over het algemene kan wel met vrij grote zekerheid gezegd worden, dat de V.U. in 1968 hoofdzakelijk C.V.P.-stemmen heeft veroverd. Inderdaad is de C.V.P. in alle vlaamse arrondissementen achteruitgegaan, en overal bijna geheel ten voordele van de V.U. De socialisten, die in 1965 een groot verlies leden aan de V.U., hebben stand gehouden in Vlaanderen (zonder dat verlies terug te winnen), maar bv. in Antwerpen werd een deel van de « Huysmansstemmen » door de V.U. ingepalmd.

VERSCHUIVINGEN IN SENAAT

Al onze beschouwingen hadden steeds betrekking op de uitslagen van de Kamer. Zo doen alle kommentatoren het. Immers worden de demokratisch rechtstreeks verkozen senatoren aangevuld door provinciale en nationaal gekoöpteerde kollega's, die niet steeds volgens juiste evenredigheid worden aangeduid. De herrie in de P.V.V., waar de zo eensgezinde unitaire Belgen mekaar te lijf gingen, spreekt boekdelen.

Wel is het interessant na te gaan welke zetelverschuivingen gebeurden voor de rechtstreeks verkozen senatoren, en welke voor de andere (tabel 1).

Dank zij haar vertegenwoordiging in de provincieraden, kan de C.V.P. haar verlies dus beperken, terwijl de V.U. en vooral het kartel F.D.F.-R.W. met de winst gaan lopen. Voor die twee kleinere partijen speelt voor het eerst de kieswet in hun voordeel. De kommunisten zijn helemaaal uitgeschakeld door het verlies van hun enige provinciale senator van 1965. Het verlies van de C.V.P. komt toch zwaarder aan dan in de Kamer, waar zij slechts 8 zetels verloren heeft, terwijl de B.S.P. in de Senaat 1 zetel wint tegenover 5 zetels verlies in de Kamer. De P.V.V. krijgt ook zwaardere klappen in de Senaat (— 3) dan in de kamer (— 1). V.U. en F.D.F. maken hier een sprong die in verhouding veel groter is dan in de Kamer : 5 naar 14 voor de V.U. en van 1 naar 8 (!) voor het F.D.F., tegenover van 12 naar 20 V.U. en van 5 naar 12 F.D.F.

Nog enkele verschuivingen in die zin, en de « traditionele » partijen zullen zich verplicht zien de kieswet voor de Senaat te herzien om de demokratie te redden !

BRUSSEL

Een allerlaatste (?) beschouwing in verband met het arr. Brussel, dat zo lastig in te schakelen is in de berekeningen van stemmen en percenten. Men weet immers het juiste aantal Vlamingen en franstaligen niet uit dat arrondissement, of uit de brusselse kantons juister gezegd, en kan dus ook geen juiste verhoudingen geven die zouden slaan op alle vlaamse kiezers. Hierna geven wij een berekening, die wij maakten in opdracht van de «Vlaams-nationale Gedachte en Aktie», waarbij werd getracht volledigheid aan werkelijkheid te koppelen. Onze taak werd enigszins verlicht door het opkomen van een afzonderlijke vlaamse socialistische lijst, en door de lijst V.D.B. Wij hebben gemeend de werkelijkheid het dichtst te benaderen, wanneer wij voor de brusselse kantons (Anderlecht, Brussel, Elsene, Molenbeek, Schaarbeek, St-Joost-ten-Node en Ukkel) volgende verhoudingen aannemen : van de lijst V.D.B. kan de helft beschouwd worden als vlaamse kiezers, de lijst nr 11 (vlaamse socialisten) moet 100% vlaams worden beschouwd, en de officiële lijst nr. 4 (P.S.B.) als volledig franstalig. De V.U. uiteraard 100% vlaams, en voor de P.V.V. kan men aannemen dat nagenoeg ¼e der brusselse kiezers Vlamingen zijn; dit stemt overeen met de verhouding van de verkozen kamerleden : op 8 zijn er 2 Vlamingen.

Wanneer wij dan de uitslagen van de vlaamse kantons optellen bij de aldus « gewogen » cijfers voor de brusselse agglomeratie, bekomen we volgend rezultaat voor de 4 grootste partijen

Wij zien dat de P.V.V., ook wanneer rekening wordt gehouden met de vlaamse Brusselaars, definitief door de V.U. voorbijgestoken is. Zal de V.U. in de toekomst de B.S.P. inhalen vooraleer over het lijk van de C.V.P. te stappen ? Hoop doet leven !

E. SLOSSE.

Tabel 1

	CVP	BSP	PVV	VU	FDF-RW	KP
Rechtstreeks	: 35 (— 9)	33 (+ 2)	22 (— 1)	9 (+ 5)	5 (+ 4)	2 (— 1)
Provinciaal	: 20 (— 1)	13 (— 1)	9 (— 2)	3 (+ 2)	3 (+ 3)	— (— 1)
Nat. gekoöpt.	: 9 (— 2)	7 (—)	6 (—)	2 (+ 2)	—	—
Totaal	: 64 (—12)	53 (+ 1)	37 (— 3)	14 (+ 9)	8 (+ 7)	2 (— 2)

Tabel 2

Vlaamse kantons	:	1.108.201	737.745	478.237	458.768
Brusselse kantons	:	83.127 (½)	15.485	28.487	43.918 (¼)
Totaal	:	1 191.328	753.230	506.724	502.686
Percent	:	39,62	25,01	16,85	16,71

de WIJ de wereld
vlaams nationaal

MENSEN EN GELD

In Europa laaide einde vorige week met een wel onverwachte heftigheid de studentenrevolte terug op. In Parijs, de stad die tot het begin van die week vrijwel geen studentenbetogingen had gekend. Zozeer zelfs dat ook de « rechtse » tegenstanders van de Gaulle er naar begonnen te verlangen ! De onderhandelingen over Zuidoost-Azië in datzelfde Parijs werden er als het ware door overspoeld. Trouwens, voorlopig zal er niet veel op het toneel zichtbaar worden : de diplomatieke schermen staan te dicht bijeen. Achter het geweld van de revolte moeten de mensen worden gezocht. In de Verenigde Staten is de wedloop naar de kandidatuur voor het prezidentschap stilaan los gekomen. Ernstige vooruitzichten kan nog geen mens maken, tenzij hij door het verrichten van opiniepeilingen zijn broodje moet verdienen. Steeds duidelijker blijkt echter dat het geld in de amerikaanse verkiezingen een geweldige rol gaat spelen. Meer dan ooit tevoren.

BARRIKADENJAAR ?

Parijs zou de «hoofdstad van de vrede» worden, dank zij de grandioze politiek van de Gaulle. De franse grootheid zou hersteld worden, hoewel het Frans herleid werd tot een soort Volapuk, een werktaal, waarover diezelfde prezident steeds met minachting sprak. Is het toeval ? Is het berekend, bijvoorbeeld door de Mao-volgelingen die weten dat hun grote leider alleen maar in onvoorwaardelijke oorlog en onvoorwaardelijke overwinning wenst te geloven ? Feit is dat de week waarin de onderhandelingen zouden beginnen, ook de studentenrevolte begon.

Nog dagen na de nacht van de barrikaden bestond er enkel een beleefde belangstelling voor de opening van de besprekingen tussen Amerikanen en Vietnamezen. De franse regering, die eerst het bevel had gegeven om hard toe te slaan (en dat gebeurde inderdaad !), deed spoedig de ene toegeving na de andere. Maar kreeg ook de ene konkrete eis na de andere te horen.

Wat dat worden zal ? Ook in 1958 duurde het van 13 mei tot 1 juni voordat er enig voorlopig uitzicht kwam ! Het zal nog enkele dagen of weken duren voor dat het duidelijk wordt of het gaullistische bewind verzwakt — dodelijk verzwakt wellicht — of versterkt uit deze krizis komt !

Wat echter nu al duidelijk is, ook al schrijft uw krant er wel niet veel over, dat is welke groepen wensen van de barrikadennacht een barrikadenjaar te maken : de studentengroepen die de blijvende revolutie willen.

Daniël Cohn-Bendit, meer een vaderlandsloze dan een Duitser, is algemeen bekend. Minder bekend is dat hij op een anarchistische wijze een anarchistische groep leidt, hoe tegenstrijdig zo iets ook lijkt en is. Het « Mouvement du 22 mars » is plots opgedoken, volgens sommigen om de ledenwerving van de « Chinezen » (d.i. de Mao-kommunisten) te hinderen ! Deze beweging « groepeert » allerlei anarchisten, libertijnen, trotskysten, Guevaristen en Fidélisten. Hun doelstelling : een allesomvattende strijd, maar die naar geen enkel doel gericht is. Hun metode : het geweld. Van Cohn-Bendit kwam de oproep, « vreedzame » barrikaden te bouwen.

De « Fédération des Etudiants Révolutionnaires », die geleid wordt door een keiharde kerel, Rémi, bestaat in feite uit knokploegen die stevig georganizeerd zijn en voortdurend worden geoefend — in de lokalen van de universiteit. Voor deze beide groepen is de revolte een doel op zichzelf. Een bewust revolutionnair plan hebben zij niet. Er zijn echter nog twee zeer aktieve groepen die wél revolutionnair zijn : de « Jeunesse Communiste Révolutionnaire » die trotskystisch is, lijkt over het algemeen niet zo sterk geneigd te zijn tot geweld. De « Union de la Jeunesse Communiste-Marxiste-Léniniste » verraadt alleen al door haar naam dat zij « chinees » is. Na innerlijke strijd trachtte deze groep door sistematisch werk invloed en leden te winnen. Tijdens de barrikadennacht slaagden zij er echter niet in, de leiding in handen te krijgen.

Zitten er ergens achter de schermen, helemaal verdoken ook achter deze groepjes die zelf al zo weinig in het nieuws komen, één of meer regisseurs ? Passen deze barrikaden in een plan om zowel de Gaulle als de Verenigde Staten en Sovjet-Rusland te hinderen ? Of gaat het alleen om tekenen van een krizis, die zowel het herstel als de ondergang van onze beschaving kan inleiden ?

Dan wordt die barrikadennacht misschien een barrikadenjaar !

STEMMEN KOPEN

In een vijftiental staten van de vijftig die de Verenigde Staten telt, worden traditioneel « voor-verkiezingen » gehouden. De kiezers laten zich vrijwillig inschrijven bij de verkiezingen die volgens de

Intermezzo in de welvaartstaat, nihilistische zelfvernietiging of protest met de belofte van vernieuwing ?

partijen worden gehouden : als demokraat of als republikein. Hoewel zij dan toch nog een andere naam, ook van een andere partij, kunnen invullen. Sinds Bob Kennedy aan die voorverkiezingen deel neemt blijkt duidelijker dan ooit dat het geld een zeer belangrijke rol gaat spelen. Ook in de rijke Verenigde Staten is het een nieuw feit dat fabelachtige sommen worden uitgegeven voor de prezidentsverkiezingen.

De Kennedy-clan zou van zins zijn 5.000.000 dollar (250 miljoen bfr.) uit te geven alleen voor de voor-verkiezingen. Misschien wordt het nog meer, want na de kiesstrijd in de nochtans kleine staat Indiana werd door de Kennedy-propagandist Salinger meegedeeld dat de onkosten « niet hoger zouden liggen dan 1.000.000 dollar ».

Maar ook de niet zo kapitaalkrachtige McCarthy blijkt toch nog altijd over een half miljoen dollars te beschikken, ook weer alleen voor de voorverkiezingen. Humphrey is zeker van de steun van de sindikaten, in Amerika nog rijker en machtiger dan in Europa. En Nixon kan rekenen op ruime steun van de zakenwereld. De laatst bijgekomen kandidaat Rockefeller heeft evenmin als Kennedy iemands steun nodig : de familie kan daar gemakkelijk voor zorgen.

Bij de verkiezing van John F. Kennedy werd al lachend gezegd dat zijn vader hem juist het nodige aantal stemmen had « gekocht » (heel zakelijk berekend op de juiste plaatsen...). Die ontwikkeling schijnt zich steeds meer door te zetten : alleen wie rijk is, of over rijke « vrienden » beschikt kan nog ernstig aan politiek doen. Ook al geen verheugende ontwikkeling !

DEZE WEEK IN DE WERELD

— Amerikanen en Vietnamezen beginnen te Parijs officiële besprekingen. Voor de Vietnamezen eerst alleen over de stopzetting van de bombardementen ; voor de Amerikanen eerst over een tegenprestatie voor de beperkte stopzetting !

— Te Parijs de grote studentenrevolte en de nacht van de barrikaden. Pompidou, uit het Verre Oosten teruggekeerd, doet toegevingen.

— De Amerikanen kondigen aan dat het tweede algemeen offensief van de Vietkong mislukt is.

— India kondigt uitzonderlijk goede oogsten aan.
Een ellende-land minder ?

— Betogingen : de « mars der armen » op Washington begon ; te Bonn werd gemanifesteerd tegen de « grote koalitie ».

— De Gaulle op bezoek naar Roemenië.

VAN PHNOMH PENH NAAR PARIJS

De kommentaren op de ontmoeting tussen amerikaanse en noord-vietnamese vertegenwoordigers te Parijs variëren van « met het mes op tafel » naar « bij biechtvader de Gaulle ». Sommigen spreken zelfs van een triomf voor de generaal. Zeker is dat de keuze van de franse hoofdstad het prestige van de Gaulle ten goede komt, net tijdens een studentenoproer, dat juist omwille van de Vietnam-besprekingen tegelijkertijd hard werd aangepakt doch ook een zeker begrip van de overheid, de Gaulle inbegrepen, mocht oogsten.

Op 1 september 1966 zei de Gaulle te Phnomh Penh dat hoe lang en hard de beproeving ook was, Frankrijk ervan overtuigd was dat er geen militaire oplossing voor Vietnam bestond. De generaal zei toen dat indien de wereld een katastrofe wilde vermijden, de vrede in Vietnam (en in de wereld) alleen kon hersteld worden door een politieke overeenkomst. De reaktie van de twee bondgenoten tegen Noord-Vietnam op deze rede was scherp afwijzend : zowel Johnson als Tran Van Do, zuidvietnamese minister van Buitenlandse Zaken, wezen de Gaulle's aanbod tot bemiddelen, vervat in zijn rede, af. Anderhalf jaar later zijn de twee tegenstanders Amerika en Noord-Vietnam tot de overtuiging gekomen, dat er geen ander middel meer was om uit het vietnamees slop te geraken, dan rond de groene tafel te gaan zitten.

Deze groene tafel staat vandaag te Parijs. Phnomh Penh 1966 is werkelijk geworden. De franse hoofdstad biedt het voordeel van moderne kommunikatiemiddelen, is ongeveer halfwege tussen Hanoi-Saigon enerzijds en Washington anderzijds gelegen. Bovendien kunnen alle betrokken staten, ook de zogenaamde vietnamese voogdijstaten te Parijs indirekt het verloop van de besprekingen volgen en er zonodig bij betrokken worden. Ook de UNO kan te Parijs van zeer dichtbij het gesprek gadeslaan. Dat de wereldorganizatie geen direkte rol bij de voorbereiding van de besprekingen schijnt gespeeld te hebben (Oe Tant heeft nochtans herhaaldelijk pogingen in het werk gesteld en samen met Paulus VI peilingen verricht, die dan toch niet helemaal zonder rezultaat zijn gebleven) zal de vandaag triomferende franse prezident wellicht nogmaals aan de UNO doen denken als aan « ce machin ».

Het moet voor de Gaulle dus een dubbele indien geen drievoudige voldoening zijn. Niet alleen werd op zijn bemiddelingsaanbod min of meer ingegaan, niet alleen werd de organizatie die voor dergelijke oogmerken het meest in aanmerking kwam, voorbijgezien, maar zowel de konkurrent naar de kroon van het wereldprestige als de voormalige kolonie hebben min of meer gedwongen vertrouwen gesteld in de bekwaamheid van de generaal, hen nader tot elkaar te brengen.

De diepere reden van dit vertrouwen zou er kunnen in bestaan, dat de Gaulle als Frankrijks leidende diplomaat beide partijen beter kent dan gelijk wie. Het is niet de eerste maal dat moet vastgesteld worden, hoe voormalige europese koloniale mogendheden er beter in slagen overweg te geraken met hun voormalige koloniën dan bij voorbeeld de zogenaamde niet-koloniale machten. Ondanks de barensweeën die elke ontvoogding van een kolonie vergezelden zijn de vroegere voogden in meer of mindere mate in nauw kontakt en samenwerking met hun voogdijkinderen gebleven, niet alleen ekonomisch doch ook politiek en kultureel. Vooral Engeland en Frankrijk zijn er in geslaagd in hun vroegere koloniale gebieden een voet in huis te houden, waar bij vb. Rusland, Amerika en China het veel moeilijker hebben om in de betrokken gebieden werkelijk door te dringen. Er bestaat een soort haat-liefde-verhouding tussen vroegere kolonizators en gekolonizeerden. Wanneer de ex-koloniale mogendheden dan nog over voldoende middelen beschikken om een zekere (en stellig niet van ekonomische en machtspolitieke bijbedoelingen vrij te pleiten doeleinden) ontwikkelingshulp te handhaven, dan spelen de vroegere gebondenheden en de gemeenschappelijke « boventaal » (die tevens een sterk psychologisch wapen of bindmiddel is) vaak een beslissende rol. Indien er een mogendheid is die Vietnam en zijn problemen kent, dan zeker de vroegere voogd van het voormalige Indochina. Over de kennis van Amerika door Frankrijk bestaat misschien minder zekerheid. Feit is dat Parijs Vietnam veel beter kent dan Amerika en dat het ook veel beter Amerika kent dan Vietnam dit kan (Noord-Vietnam uiteraard nog helemaal anders dan Zuid-Vietnam).

Een voldoening voor de Gaulle van een andere aard zal wel deze zijn : dat de klassieke diplomatie nog altijd onmisbaar is in een tijd van gemekanizeerde politiek. Waar de elektronische rekenmachines van het Pentagoon hebben gefaald en de invloed van Mao in Noord-Vietnam dan toch niet is, zoals Peking deze zou gewild hebben (China schijnt inderdaad met de eeuwenoude vrijheidsidealen van Vietnam onvoldoende rekening te hebben gehouden met betrekking tot Noord-Vienams bereidheid een chinese hulp te aanvaarden, die Hanoi's onafhankelijkheid in het gedrang zou kunnen brengen) is het de Gaulle geweest, wiens «oudindische» doch nog deugdelijk blijkende psichologische gaven een redelijke uitweg bieden. Het vietnamese slop is een feit zoals de pozitie van de Gaulle een feit is, pozitie die hem o.a. geschikt maakt om het diepe wantrouwen tussen de twee strijdende partijen geleidelijk weg te nemen, te beginnen al door de gastvrijheid die hij beiden in zijn hoofdstad kan bieden, gastvrijheid die met voldoende neutraliteit gepaard gaat.

Stellig is de beslissing te gaan onderhandelen voor Johnson moeilijker geweest dan voor Ho Sji Minh : Goliat bekent ongraag de grenzen van zijn macht tegenover David en als dat dan nog moet gebeuren in een stad, waarvan de heerser van zijn a-amerikaanse gevoelens geen geheim maakt, is het zoveel pijnlijker. Het uitzichtloze van de strijd echter en de stemming in het amerikaans publiek zijn uiteindelijk sterker gebleken dan de koppige wil, niet over de streep te komen. Het is trouwens nog steeds de vraag, of Parijs een oplossing zal bieden, in de zin zoals door de Gaulle vooropgesteld. Er is één moeilijke stap gedaan, maar de volgende stappen zijn minstens even moeilijk.

MISLUKTE ONDERHANDELINGEN

Twee franse maatschappijen, de « Compagnie Française des Pétroles » (C.F.P.) en de « Société Nationale des Pétroles d'Aquitaine » (S.N.P.A.) hoopten in Irak belangrijke koncessies te krijgen en gunstige akkoorden af te sluiten. Prezident de Gaulle ontving mede omwille van deze ekonomische belangen onlangs nog zijn iraakse kollega Aref. Bovendien was Frankrijk bereid, ondanks alle tegenstand oorlogsvliegtuigen aan Irak te leveren.

Toch zijn de onderhandelingen mislukt : beide officiëel en uiterlijk franse maatschappijen zijn immers zeer nauw en zeer sterk gebonden aan het amerikaanse kapitaal. En daarvan wil Aref, die door Nasser en Boemedienne werd gewaarschuwd, niet weten. En... de Amerikanen evenmin.

WERELDMARKT EN NATIONALE EKONOMIE

Irak dat al heel wat aardolie voortbrengt, hoopte die produktie met 20.000.000 ton per jaar te verhogen. Dat kon heel goed als het gebied van Noord-Rumaïla ontgonnen wordt. Daar komt voorlopig waarschijnlijk niets van. De machtige maatschappijen die de wereldmarkt beheersen weten, dat een dergelijke verhoogde aanvoer de bestaande prijs zou bedreigen. De grens van de wereldproduktie is bereikt en elke verhoging zou teveel aardolie op de markt brengen. Irak zal het dus maar moeten doen zonder die verbetering van zijn nationale ekonomie.

Gehelmd en met schilden uitgerust rukken de parijse ordehandhavers in tegen de studenten. De nuttelоosheid van dit optreden en van deze centraal-afrikaanse uitrusting kan men aflezen uit de (late) officiële erkenning, dat de universitaire strukturen en metodes inderdaad verouderd zijn. Net als de studenten zegden!

WALT DISNEY-BEDRIJF

Walt Disney stierf op 15 december 1966 toen hij 65 jaar oud was. Zijn bedrijf floreert echter verder onder de leiding van zijn broer Roy. Volgens het bedrijf zelf, dat omwille van de belastingen wel niet te zeer zal overdrijven, was de balans voor het voorbije jaar meer dan gunstig : 240.000.000 mensen over de gehele wereld bekeken een Walt Disney-film; 100.000.000 zagen elke week een Walt Disney - televizieprogramma; 800.000.000 lazen een Walt Disney-boek of magazine; 50.000.000 beluisterden Disney-muziek; 150.000.000 « lazen » een Disney comic strip en 7.900.000 personen bezochten Disneyland.

Een heel vruchtbare oogst van een vruchtbare verbeelding!

KENNEDY-KIESSTRIJD

Bij de voorbereidende verkiezingen in de staat Indiana die voor Bob Kennedy zeer belangrijk zijn, investeerde de Kennedy-clan ook voor amerikaanse begrippen kolossale geldbedragen in organizatie en publiciteit. Bovendien zetten alle Kennedys zich persoonlijk in : de vrouw van Bob, Ethel (die toch 10 kinderen heeft om voor te zorgen), zijn broer Teddy, zijn zusters Pat, Jean en Eunice, zijn schoonzuster Joan, zijn dochter Courtney (die 11 j. is), zijn zoons David (12 j.) en Michael (10 j.), de stammoeder Rose (74 j.) en de huishond Freckles.

Als die familie niet leeft voor de politieke macht...

OOK EEN ELEMENT!

Zoals iedereen weet publiceren de Amerikanen de gegevens van hun geheime diensten (en hun eiger geheimen) in hun kranten. Volgens de amerikaanse geheime diensten is de Sovjet-hulp aan Noord-Vietnam dit jaar in vergelijking met het vorige jaar zo maar 300% hoger. De juistheid van de cijfers is niet zo belangrijk, wel dat de russische invloed, die voortvloeit uit die verschepingen in Noord-Vietnam, zeker niet verminderd is. Plaats dit gegeven naast het oorlogsgeschreeuw van radio Peking, en sommige gebeurtenissen worden ten minste iéts duidelijker.

MOISE TSJOMBE

De belangrijkste reden om Moïse Tsjombe in deze portrettengalerij eventjes een beurt te geven is het feit, dat de man helemaal niet meer in het nieuws komt.

We hebben nooit opgelopen met de gewezen katangese en kongolese staatsman, met deze « monsieur tirroir-caisse » die een tijdlang de neokolonialistische oprispingen van een bepaald België en vooral van een bepaalde belgische zakenwereld inkarneerde. In de rij van de avonturiers en bankroetiers van Kinsjasa was hij een van de minst appetijtelijke hansworsten. Er is echter een tijd geweest dat monsieur Tsjombe dagelijks in het nieuws was, dat hij in België aan grote politiek en aan gezwaai met handtassen kwam doen, dat hij de gast was van de Gaulle en andere groten dezer aarde, dat de duistere gentse franskiljon Struye hem te Parijs ging opzoeken om god-weet-welkedingen men hem te regelen enzoverder. Tsjombe was één hele meneer in de politieke wereld én in de postkoloniale europese gezelschapswereld, waar hij de chronique scandaleuse versierde met ontelbare slippertjes en met een nooit-eindigende verspilzucht tijdens zijn talrijke « gezondheidsreizen » langs de bad- en hoofdsteden van ons kontinent.

Deze inleiding om te zeggen dat de gewezen katangese prezident en kongolese premier zich nooit in enige simpatie onzerzijds heeft mogen verheugen. We hielden en houden niet van hem; we houden echter nog minder van vergeetputten. Er is iets beangstigends aan de wijze waarop een man als Moïse Tsjombe in volle « beschaafde » twintigste eeuw gewoonweg kan gekidnapt worden om nadien — nu al bijna gedurende een vol jaar — te verdwijnen in een naamloze gevangenis, zonder dat daar ook maar een haan naar kraait.

Op 30 juni van vorig jaar werd Tsjombe, zonder zijn medeweten en in ieder geval tegen zijn wil, met een vliegtuig naar een algerijnse luchthaven gebracht, waar hij werd aangehouden en opgesloten. Algemeen werd verwacht dat Algerië de in heel Afrika bijzonder onpopulaire samenzweerder vrij vlug aan Kongo zou uitleveren. Een paar maanden tevoren immers had Moboetoe de wijze voorzorgsmaatregel genomen, zijn voorganger « wegens hoogverraad » ter dood te laten veroordelen.

De ontvoering en de algemeen verwachte uitlevering van Tsjombe beroerde heel eventjes het « wereldgeweten ». Het kwam tot enkele zwakke en kortademige protesten, maar toen na verloop van weken en maanden bleek dat van de uitlevering niets in huis kwam, viel iedere beroering rond de zaak stil. Een paar weken geleden werd het straalvliegtuig, waarmee de ontvoering destijds was verricht geworden, vanuit Algerië aan zijn eigenaars terugbezorgd en naar aanleiding daarvan dook ook heel eventjes de naam Tsjombe weer op in het nieuws. Het is bij deze gelegenheid trouwens, dat wijzelf aan het bestaan van de man werden herinnerd en ons voornamen, dit kroniekje over hem neer te schrijven.

Inmiddels is immers duidelijk geworden, waarom de Algerijnen er destijds niet toe overgingen om Tsjombe aan de kongolese beul uit te leveren. De gewezen katangese prezident diende de Algerijnen zowat als politieke pasmunt. En die munt wilden ze wél uitgeven, maar dan uitsluitend in betaling van een kongolese koncessie. Het Moboetoe-regime in Kinsjasa onderhield (en onderhoudt) nogal vriendschappelijke betrekkingen met Tel Aviv; Moboetoe zelf is een valschermspringersdiploma in Israël gaan halen en deed nadien beroep op israëlische instrukteurs voor het kongolese leger. In ruil voor een bekoeling van de kongolees-israëlische betrekkingen wilde Algiers Tsjombe aan Kinsjasa uitleveren. Daar men aan de oevers van de Kongostroom aan de alliantie met Israël bleef vasthouden, kwam er van Tsjombe's uitlevering niets in huis.

Of Tsjombe ons nu simpatiek of antipatiek (wat onszelf betreft : het laatste) is, doet hier niets terzake. Wél terzake is het feit dat iemand doodgewoon kan ontvoerd worden, aangehouden en opgesloten, gebruikt als pasmunt in een politiek spelletje, zonder dat het « wereldgeweten » daar blijkbaar veel graten in vindt.

Dit is regelrechte slavenhandel, met als objekt een mens en als bedongen prijs een politieke transaktie.

Omdat de politieke transaktie niet doorgaat, gaat ook de mensenhandel niet door : in Kinsjasa vraagt men niet meer naar Tsjombe en in Algerië wordt in alle toonaarden over hem gezwegen.

Hijzelf ging over lijken en dat zijn einde een vonnis voor een behoorlijke rechtbank zou geweest zijn, zou ons niet uittermate hebben geschokt.

Wat ons wél schokt, is de cinische openhartigheid waarmee de betrekkingen tussen twee naties in de tweede helft van de twintigste eeuw nog geregeld — of beheerst — kunnen worden door een vulgaire mensenroof en het gebruik van het menselijk individu als politieke pasmunt.

Een beangstigend, bedenkelijk simptoom, ook al gaat het om Moïse Tsjombe!

A.N. Tovano.

Dit is misschien wel de zieligste foto uit een eindeloze rij pakkende Vietnamprenten : het 13-jarige kind Ta -Thai Manh, soldaat bij de « Rangers» en reeds onderscheiden wegens « heldhaftig gedrag », wordt gekwetst én sigaretrokend naar een krijgshopitaal overgebracht...

WIJ vlaams nationaal in vlaanderen

BABBELTJE MET VALEER PORTIER:

GIF MET TE

Het hart van de mens is op zichzelf maar klein, maar het kan door grote dingen gevuld worden. Dit gevleugeld woord van Thomas Dekker speelde ons door het hoofd toen wij, na een gezellig babbeltje, Valeer Portier verlieten.

Wij hadden gepraat met een eerlijk man. Een idealist die met zijn twee voeten in de werkelijkheid staat. Een Vlaming uit één stuk. Realisme en tijdsgebondenheid zijn immers twee zaken die wij op vlaams gebied altijd ten zeerste gewaardeerd hebben.

En Vlaming is hij in hart en nieren : sekretaris-generaal van het Vlaams Ekonomisch Verbond en voorzitter van de Raad van Beheer van het Algemeen Nationaal Zangfeest.

WESTVLAMING

In oktober 1913 werd Valeer Portier in het Godelievedorp Gistel in West-Vlaanderen geboren. Alhoewel hij momenteel in Antwerpen (Deurne) woont, heeft hij de goede kenmerken van zijn Westvlaming-zijn behouden : zijn realistische koppigheid en zijn taaie werkkracht. Na zijn romantische kollegejaren ging hij rechten studeren aan de universiteit van Gent. Het werden daar woelige jaren. Slechts enkele van zijn studiegenoten opnoemen : rechter Grootaert (de man die in Kongo het eerste vonnis velde in het Nederlands), Lahave, Rombaut, Theo Lefèvre en de dochter van Adiel de Beuckelaere. Deze namen zeggen genoeg.

Hij studeerde rechten en werd advokaat. In die tijd was dat zo logisch als twee plus twee vier is. Hij vestigde zich te Oostende en was verbonden aan de balie van Brugge. Gedurende zeven jaar verwierf hij vooral bekendheid als pleiter van strafzaken

Dan werd hij sekretaris-generaal van het Vlaams Ekonomisch Verbond.

Een passionante bezigheid, noemt hij het zelf.

TAALBELANG IS STOFFELIJK BELANG

Het is deze idee van Lodewijk de Raet die Lieven Gevaert er in 1926 toe bracht, over te gaan tot de stichting van het Vlaams Ekonomisch Verbond. Het doel was de vlaamse welvaart op te drijven door de verdediging van de vlaamse ekonomische belangen. Industrie brengt welvaart en welvaart brengt volwassenheid op elk gebied, ook op politiek gebied. De h. Portier is er heilig

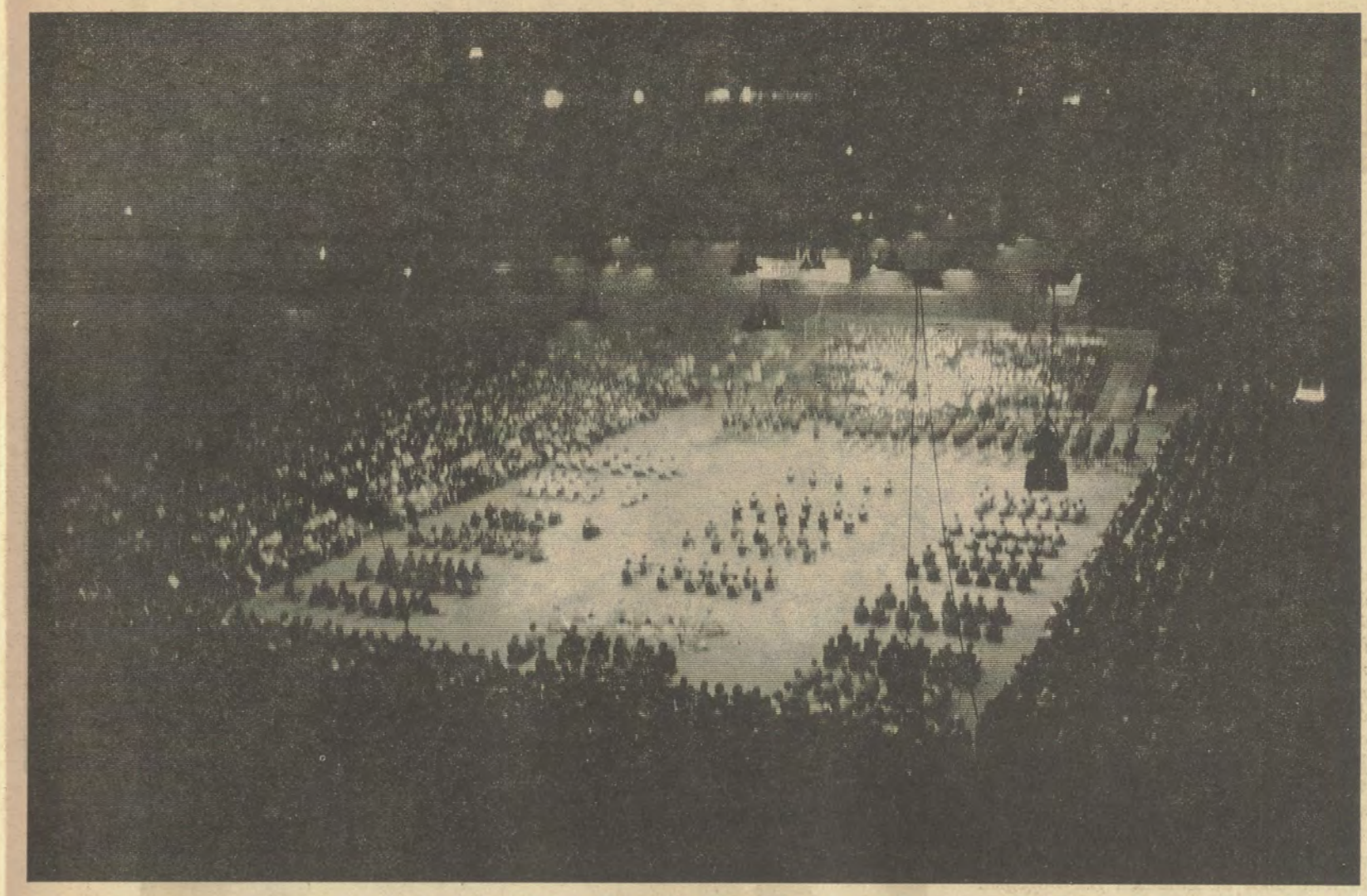

R:

TEGENGIF BESTRIJDEN

van overtuigd dat er over tien jaar geen Vlaamse Beweging meer zal nodig zijn, indien de vlaamse mens maar rijker kan gemaakt worden en niet enkel finannancieel.

Na de oorlog heeft men natuurlijk getracht het Vlaams Ekonomisch Verbond te breken, enkel en alleen omdat het woordje vlaams er in voorkwam. De woelmakers visten echter achter het net.

Een briesje is niet voldoende om een eik te breken.

Daarom wordt er ook nooit aan politiek gedaan. Wel is men steeds radikaal vlaams, maar elke rasechte Vlaming voelt er zich thuis.

Toen we hem vroegen aan wat hij het sukses van het zangfeest toeschreef moest hij niet lang nadenken. « Iedereen die er komt wordt niet bedrogen. Men krijgt waar voor zijn geld. Men komt als Vlaming binnen en gaat als een nog overtuigder Vlaming buiten ».

De bedoeling van dit spektakel is immers, het vlaamse aspekt van het vlaamse volk vlaams houden.

Dat het met de samenstelling van het programma niet altijd van een leien dakje loopt, spreekt vanzelf. Er moet steeds naar vernieuwing gezocht worden. Men moet met de tijdstroom mee, maar moet er het goede uit kunnen distilleren. En dat er tussen het koren onvermijdelijk ook kaf zit, is zo oud als « zo oud als de straat » oud is.

LIMBURG HEEFT DE EER

Dit jaar zal het zangfeest staan in het teken van Limburg. Niet dat het de bedoeling is van elk jaar een andere provincie aan de beurt te laten komen. Volgens de h. Portier moet men Limburg simbolisch zien : de nood die in Limburg heerst is het simbool van de vlaamse nood. Daarom dit tema.

Het spreekt vanzelf dat Miel Cools van de partij zal zijn. Wie over Limburg handelt, kan deze troebadoer immers niet uitsluiten.

De regie wordt weer eens gevoerd door Remi Van Duyn, die zijn sporen zeker reeds verdiend heeft. Na elke vertoning is hij steeds « om met een lepeltje op te rapen ». Dat kunnen we best begrijpen.

We mogen niet vergeten dat bij elke vertoning zowat een duizend mensen betrokken zijn, waarvan er verschillende de enige repetitie niet kunnen bijwonen. Komt daar dan nog bij de niet al te aangepaste outillering van het Sportpaleis. Maar kom, na elke vertoning slaakt men een zucht en is men er van overtuigd dat de mensen weer eens boordevol entoeziasme zitten voor de vlaamse zaak.

En dat is toch het uiteindelijke doel.

TEGENGIF

Het is niet alleen in de Vlaamse Beweging dat de ganse zaak drijft op werkers. Het is ook niet alleen daarin dat deze werkers steeds dezelfden zijn. Valeer Portier is één van dezen.

Zijn beroepsbezigheden nemen een groot gedeelte van zijn tijd in beslag. Precies omdat het zo passionant is, gaat hij er volledig in op. Maar een mens moet er eens uit kunnen. Er moet een soort van tegengif bestaan. Sommigen spelen met duiven. Valeer Portier is voorzitter van de raad van beheer van het A.N.Z., een bezigheid die al even passionant is. De vergelijking is misschien wel een beetje oneerbiedig. maar in de grond is deze taak voor deze werker een hobby. Reeds zestien jaar wijdt hij zich aan dit hobby.

Het was immers in 1952 dat hij Herman Waegemans opvolgde. Herman sprak in 1952 op zijn traditionele speech voor het eerst over amnestie. Dit choqueerde de katolieke jeugdverenigingen en zij trokken er uit. Zij begonnen « op hun eigen ». Zo kwam de « Dag van het vlaamse lied » tot stand. De h. Waegemans ging dan in de politiek en het is een ongeschreven wet dat een beheerder van het A.N.Z. die aan politiek doet, zijn ontslag geeft. Valeer Portier volgde Herman Waegemans op en kreeg als erfdeel een schuld van 80.000 fr.

GEEN BOERENBEDROG

Deze schuld kon onze gastheer echter niet ontmoedigen en hij begon rusteloos te werken. Met het zangfeest wilde hij alle Vlamingen bereiken. van welke gezindheid ook. Het grootste gevaar voor het A.N.Z. noemt hij het feit dat het in handen zou komen van partijbonzen.

REUZESUKSES

Het zangfeest van 26 mei a.s. wordt een waar sukses. Het zal immers de eerste maal zijn dat er op de dag zelf geen kaarten meer zullen kunnen verkocht worden. Er zullen mensen zijn die niet meer binnen zullen kunnen, vermits er slechts een duizendtal kaarten meer ter beschikking zijn Maar men denkt reeds aan uitbreiding. Wie zegt immers dat men in de toekomst niet de zaterdag en de zondag het Sportpaleis zal laten daveren? De vijfdagenweek in de scholen zal daar wel veel aan kunnen doen.

TEKSTDICHTERS

Als laatste wens deed de h. Portier een oproep tot goede tekstdichters en hij maakte dit duidelijk met een voorbeeld. Emiel Hullebroeck schreef liederen voor mensen van zijn tijd en van mensen van zijn tijd. Zijn klompenliedje en zijn liedje van de smid zijn ons voldoende bekend. Maar wie kent nu nog een smid, hoeveel mensen dragen nu nog klompen? Voor wanneer komt er een liedje over een garagist?

KOEN WILLEMSSEN.

IERLAND

Deze week kreeg, met het oog op het a.s. zangfeest, dit vraaggesprek met Valeer Portier de voorrang. Volgende week hernemen we onze reportage met de non-konformistische kijk op Ierland.

haar eigen WIJsje
vlaams nationaal

KRIJGEN ONZE KINDEREN DE TELEVIZIE DIE ZE VERDIENEN ?

Zeg nu eerlijk, vindt u het goed dat uw kinderen dagelijks zomaar een dozis televizie slikken? Maar het ding doodlaten, dat kan niet. Dan huilen ze. En tenslotte heb je die twaalf- tot twintigduizend toch neergeteld om er plezier aan te beleven. Of niet soms? Vindt u tante Terry en nonkel Bob echt zulke kranen van opvoeders? En die reklame-spots van de NTS (waar uw kleuters van snoepen), gelooft u werkelijk dat ze uw kleinen zullen vormen tot kritische konsumenten? Kortom, bent u ervoor of ertegen?

Ik hoor u wijs en juist zeggen : televizie op zichzelf is een neutraal medium, niet goed en niet slecht; het komt erop aan hoe het gebruikt wordt. Akkoord, maar toch heeft de televizie iets heel aparts, iets heel speciaals... en dan misschien niet zozeer voor ons, wel voor de kinderen voor wie het (zeker wanneer ze nog geen boeken kennen) een geweldig aangrijpend gebeuren is.

Voor jonge kinderen betekent televizie een werkelijke verruiming van het bewustzijn. Het medium dringt immers door tot op alle niveau's van het kindzijn dat nog niet door boeken in de ene of andere richting geplooid werd. Wonderkinderen kunnen soms al lezen op hun vierde of vijfde, maar het normale kind leest pas vloeiend en begrijpend van zijn zesde of zevende af; toch kan het voor die tijd reeds jarenlang een verstokt TV-kijker zijn. Wat niet dadelijk een nadeel hoeft te heten, omdat gebleken is dat kinderen van het scherm zeer vlug en degelijk kennis assimileren — en het opnemen van kennis is een van de grote problemen voor het kind.

Uiteindelijk valt er weinig in te brengen tegen de televizie voor kinderen. De in de vooravond gebrachte programma's tasten hun witte kiinderzieltjes niet aan (later kijken dan 8 en het dagelijkse Vietnam-intermezzo is uw fout, niet die van de TV), voor verslaving hoeven we tot dusver nog niet te vrezen (daartoe is de zendtijd te kort) en uiteindelijk steken ze er heel wat van op.

Toch is er wel iets.., Voor jonge kinderen is de televizie een deeltje van hun leven geworden, dat ze beschouwen met dezelfde kritische instelling als alle andere dingen waarmee ze gekonfronteerd worden. Nu is het gedragspatroon van kinderen heel anders dan dit van volwassenen : veel sterker diskriminerend, juist omdat de natuurlijke instelling van het kind er een fizisch aktieve is, terwijl de volwassene zeer passief reageert. Vindt het kind een of ander programma boeit hen geweldig, omdat het gaat spelen; de volwassene daarentegen blijft veelal in zijn luie stoel liggen in de hoop dat het vroeg of laat wel goed zal worden. Maar zoals kinderen zich heel vlug vervelen voor het kijkkastje, kunnen ze evenveel entoeziasme opbrengen voor een volgens hun normen goed programma. Een eenvoudig leerrijk programma boeit hun geweldig, omdat het beantwoordt aan een onbewuste noodzaak voor de kinderen : het vergaren van kennis. Anderzijds hebben kinderen een grote natuurlijke feeling voor begrippen als goede smaak, overdrijving, onechtheid... én gespeelde kinderlijkheid die ze evenzeer als wij als kinderachtig ervaren.

Dat zoals hiervoor gezegd de reklamespots van de NTS (STER) door kinderen geweldig gewaardeerd worden is in die zin begrijpelijk : allereerst worden ze in een korte tijdspanne gekonfronteerd met een heleboel nieuwe en interessante dingen, bovendien zijn deze spots meestal met behoorlijk veel goede smaak gemaakt (een goede, zelfs boeiende kamera-instelling, beweging en juist gedozeerde muziek) en tenslotte worden de kinderen als volwassenen aangesproken.

De vraag « bent u voor of tegen het televizie-kijken voor kinderen? » wordt in feite door de kinderen zélf opgelost. Is het goede televizie, dan kijken ze; is het er slechte, dan keren ze zich spontaan naar hun trein of pop. Natuurlijk is het mogelijk de gunst van de kinderen te winnen door te spekuleren op sommige van de nog primitieve gevoelens die in hun onbewuste leven. Zo draagt bijna elk kind een soort van masochisme in zich waardoor het zich aangetrokken voelt tot dingen waarvoor het angst heeft, waarvan het moet griezelen. Tenslotte zijn sprookjes met hun arsenaal van heksen, dwergen, nimfen, reuzen, tovenaars, wolven, enz. in feite griezelverhalen voor kinderen, die op hun kinderlijk gemoed heel wat meer invloed uitoefenen dan b.v. Dracula en het Monster van de rue Morgue op het onze. Daarop spekuleren is in zekere mate gezond en nuttig ook, omdat het beantwoordt aan natuurlijke angstgevoelens die een uitweg moeten vinden. Tenslotte leeft ook in elke volwassene de min of meer ontwikkelde drang naar pijnigen en gepijnigd worden, die een gevaarlijke uitklep vindt in genieten van gewelddadige literatuur en film, genre James Bond en dergelijke. Maar

Ken je lasarki? Lasarki is de naam van een oud bulgaars volksgebruik : jonge meisjes gaan zingend van deur tot deur, gekleed in hun fraaiste klederdracht, om de lente aan te kondigen.

kinderen zijn veel dieper beïnvloedbaar en kwetsbaarder bovendien : een overdozis van schrikwekkende beelden zou hen ernstig kunnen schaden. Waar de TV-producers het in hun hoofd moesten halen om daarin te overdrijven, moeten wij ouders natuurlijk ingrijpen. Voor het overige : laat uw kinderen in de vooravond maar voor het kastje zitten. Het probleem is immers niet : mogen ze kijken ja of neen? Het probleem is : krijgen uw kinderen de televizie die ze verdienen? Een onderzoek over de kijkdichtheid van de op kinderen afgestemde programma's zou ons hierover verrassende dingen kunnen leren. Dingen die b.v. tante Terry niet altijd prettig in de oren zouden klinken.

ANNIE.

SOFTENON

Op 27 mei a.s. begint te Aken een proces dat waarschijnlijk een der grootste strafprocessen in de annalen van de duitse justitie zal zijn. Het dossier omvat 750.000 blz., het rekwisitorium werd op niet minder dan 972 blz. getypt. De debatten zullen op band opgenomen en vertaald worden in het Frans en het Engels ten behoeve van de buitenlandse pers waarvan 300 joernalisten verwacht worden. Per dag schat men de kosten op 100.000 fr. Rekening gehouden met aantekening van beroep zal het proces vermoedelijk pas in 1971 beëindigd zijn.

Het gaat om de aanklacht tegen de leidende staf van « Chemie Grünenthal » in Stolberg, die het bedaringsmiddel Thalomid op de markt bracht, bij ons beter bekend onder de naam van « Softenon » (cfr. het proces te Luik). Het geneesmiddel scheen geen nevenwerking te hebben doch weldra meldde men geboorten van misvormde kinderen bij vrouwen, die regelmatig Softenon hadden gebruikt.

Naar schatting zijn in West-Duitsland alleen ongeveer 4.200 dergelijke geboorten te noteren, van welke kinderen er nog 2.600 in leven zijn. In het buitenland zouden in totaal 2.000 gevallen te melden zijn, vooral in Engeland en Japan. Ook in ons land werden dergelijke geboorten gemeld.

De justitie staat hier voor een zeer moeilijk vraagstuk, niet alleen omdat in vele landen het aantal wettelijk vastgelegde misdrijven tegen de geboorte beperkt is doch ook omdat het strafrecht in vele landen geen grens kon trekken tussen de begrippen « hoogstwaarschijnlijk » en « absolute zekerheid » wat de vervaardiging van geneesmiddelen en hun gevolgen betreft.

Er zijn ter zake drie opvattingen : verantwoordelijkheid zoveel als bewezen, ofwel twijfelachtig (wat ten voordele der beschuldigden zou spelen) ofwel dat Thalomid (Softenon) het vrouwelijke organisme zodanig sterkt, dat een miskraam wordt vermeden doch dat meteen een misvormd kind ter wereld komt! Daaruit zou dan de paradoksale vraag volgen, of men het behoud van het kiemende leven strafrechterlijk moet vervolgen.

Het zal geen proces als een ander zijn. Het is een simptoom van de zich geweldig ontwikkelende wetenschap, waarbij onvoorziene gevolgen onverwachts opduiken en aantonen dat, hoe perfekt het wetenschappelijk apparaat is ontwikkeld, met pijnlijke aspekten rekening moet gehouden worden. Daarmee staat meteen vast dat ook een vonnis de gevaren van de moderne wetenschap en haar toepassingen niet uitsluit.

Nieuwe geneesmiddelen, orgaanoverplantingen, ruimtevaart en kernonderzoek zijn de hoge tol van de menselijke vooruitgang. Maar vertel dat maar eens aan een moeder met Softenon-baby...

EXPRESSIONISME IN VLAANDEREN

In het Paleis voor Schone Kunsten wordt in het kader van de Nederlandse Dagen 1968 een hele reeks manifestaties gehouden, die de nederlandse aanwezigheid in Brussel Hoofdstad moeten beklemtonen. Het gaat om voordrachten, getuigenissen uit het binnen- en buitenland, meestal over de nederlandse taal, over het muzeumwezen in beide landen, over Tijl Uilenspiegel (een lezing in het Frans), over de idee over de Lage Landen in het hedendaagse Amerika (in het Engels), over de verhouding van de nederlandse literatuur tot de grote europese stromingen en dergelijke meer. Er is een boekententoonstelling, er is de opvoering van de opera « Yperion en het Geweld » naar een libretto van Hugo Claus op muziek van Bruno Maderna, er zijn colloquia met nederlandse, vlaamse, waalse en franse auteurs, er zijn filmvoorstellingen, kortom er is een heel gamma van kulturele gebeurtenissen.

De schilderkunst werd voor deze Nederlandse Dagen 1968 in het teken gesteld van het Expressionisme in Vlaanderen tussen 1916 en 1930.

Het expressionisme is in Vlaanderen een belangrijke kunststroming geweest, niet alleen in de schilderkunst doch ook in de letterkunde en in het toneel (o.m. in het openluchttoneel tot en met weerslag op filmisch vlak, in die tijd het stiefkind van de kulturele sektor en uit welke minderwaardigheid de vlaamse filmproduktie — een groot woord! — nog steeds niet is verlost).

In de schilderkunst vooral heeft het expressionisme in Vlaanderen zich op een europees peil weten te verheffen onder meer door het viermanschap Gustave De Smet, Constant Permeke, Frits Van den Berghe en niet het minst door Albert Servaes. Het is trouwens verwonderlijk dat de inrichters van deze tentoonstelling niet ook de nadruk leggen op deze laatste die toch een van de eerste expressionistische kunstenaars in ons land is geweest en die later europese bekendheid verwierf niet het minst tijdens zijn zwitserse ballingschap. Albert Servaes mag een voorloper van het expressionisme genoemd worden en niet alleen een voorloper, doch een der hoogtepunten van de vlaamse expressionistische school. Ideologisch obskurantisme, geprojekteerd op kultureel vlak, zou alvast in 1968 niet meer bij machte mogen zijn om de betekenis van Servaes naar aanleiding van officiële manifestaties te verdoezelen.

Eens deze leemte aangewezen belet ons niets het initiatief te waarderen, waarbij een merkwaardige periode uit onze recente schilderkunst in het licht wordt gesteld, al hebben de laatste jaren daartoe noch de gelegenheden noch de aandacht ontbroken. Misschien heeft men zich bij de keuze van klemtoon op Gustave De Smet, Constant Permeke en Frits Van den Berghe laten leiden door de bedenking dat ze alle drie een bepaald facet van het expressionisme belichamen : De Smet de charme, Permeke het geweld en Van den Berghe het fantastische. Het vizionair religieuze van Servaes zou daarbij een passende aanvulling geweest zijn, vooral zijn zwart-wit-werken uit de late twintiger en de volle dertiger jaren.

Gustave De Smet en Constant Permeke hebben in tegenstelling met Frits Van den Berghe hun leven niet gekombineerd met andere taken. De Gentenaar Frits Van den Berghe had ook een betrekking bij het socialistische dagblad « Vooruit » en was dus in zekere zin een « zondagsschilder », die echter torenhoog uitstak boven velen, en zelfs velen die zich met al dan niet rechtmatige trots beroepskunstenaars noemden. Deze beroepsmatige gespletenheid zal niet nagelaten hebben een zekere invloed op zijn werk uit te oefenen, wijl ze echter ook zijn sociale gebondenheid verklaart, die vaak een sterk humane inslag heeft. Zo denken we aan zijn werken met gevangenen, wildstropers en andere verschoppelingen van de maatschappij van zijn tijd. Daartegenover staan dan zijn fantastische werken, waarin hij echter nooit de expressionistische stijl verloochent, evenmin het sociale klimaat waarin de levenssfeer van deze « getekende » zich situeert. Van den Berghe was echter vooral (getormenteerd) schilder en als expressionist kind van zijn — bewogen — tijd.

Hoeveel rustiger daartegenover doet een Gustave De Smet aan, die na ettelijke omzwervingen een gewaardeerd burger van de streek van Sint-Martens Latem wordt, een halve notabele zo men wil, die lid is van vele « sosjeteiten » en het gezelschaps- en het dorpsleven tot onderwerp van zijn œuvre kiest. Het is de haast naïeve neerslag van een kalm vlietend leven, dat plots zal verstoord worden door het onheil van 1940, welk onheil in het werk van Frits Van den Berghe haast bestendig aanwezig is, toeval of hoe dan ook.

De « dritte im Bunde » is de geweldenaar Constant Permeke, geweldig tot in de mishandeling van de materie toe, vaak slordig en impulsief, doch steeds meester van de toestand. Welke monumentaliteit en welke sintetische kracht gaat van de meester van Jabbeke niet uit, die ook in de Leiestreek zijn debuut maakte en na een engelse ballingschap in Vlaanderen een der voornaamste zoniet de voornaamste vertegenwoordiger van het Vlaams Expressionisme werd, van de tweede generatie dan, die natuur en vlaamse mens benadert met het oog van het oertalent, de mens plaatsend in een vijandige sombere en geweldige poldernatuur. Hoeft men daarover verwonderd te zijn als men een Streuvels heeft gelezen, naturalist zeer zeker doch uitgaand van dezelfde epische bewogenheid ?

Het is goed dat nog eens de aandacht gevestigd wordt op deze grote periode uit onze vlaamse schilderkunst, tot op heden als recente beweging niet overtroffen. De schilderkunst van na het expressionisme is er niet in geslaagd een zelfde homogeen en toch gevarieerd beeld tot stand te brengen van plastische vruchtbaarheid. Men moet dit kunnen erkennen zonder daarom te wanhopen aan de vruchtbaarheid van onze eigen tijd, die op zijn beurt moet worstelen om eigen expressie. Intussen is deze tentoonstelling een waardevolle bijdrage in het geheel dezer (tijdelijke) nederlandse aanwezigheid te Brussel. Tot 23 Juni. R.C.

A. Servaes : De berechting (1913) — olie op doek.

TONEEL TE BRUSSEL

Het vierde stuk dat door de Toneelgroep « Centrum » uit Amsterdam in de K.V.S. werd gespeeld, « Gered » (« Saved ») van de Brit Edward Bond, wordt een omstreden, een schokkend en een aanstootgevend werk genoemd.

Omstreden en aanstootgevend geven we toe ; schokkend niet, omdat het ons koud heeft gelaten. Dit mag hardvochtig lijken, gezien het een aanklacht wil zijn tegen de westerse maatschappij, die onverschillig blijkt te zijn tegenover de proletarische klasse, die « zonder idealen en zonder uitzicht op een beter bestaan » aan haar lot wordt overgelaten. We kunnen dit niet beamen, altans niet in onze streken (misschien wel in Engeland ?). En ook omdat de passages, waarom het in Engeland werd verboden en die door het « Centrum » duchtig in de verf werden gezet — b.v. de steniging van een baby in zijn wagentje (zie nou eens, bourgeois, wat wij durven schrijven en vertonen !) en de erotisch sterk uitgesponnen scènes (waarop B.B. jaloers zou kunnen zijn !) — naar onze mening te zeer op effektjagerij zijn afgestemd: de aanklacht is te gewild, te oppervlakkig, faalt door gebrek aan innerlijke overtuiging, zodat de auteur zijn doel voorbij schiet. In onze maatschappij verdwijnen er steeds meer en meer taboes ; we zullen er niet kwaad om zijn, maar de overdrijving wijst op zekere dekadentie met als gevolg een tekort aan levenskracht en dat er naar de opwinding van de ondeugd wordt gegrepen : zo maken we op het toneel taferelen mee — aanklacht of niet ! — waarmee we ons niet kunnen verenigen, zoals we vorige week ook hebben moeten aanduiden. In de loop van de geschiedenis werden herhaaldelijk op het toneel wantoestanden aangeklaagd ; voorbeelden — realistische, naturalistische en andere met diepe, innerlijke bewogenheid — liggen voor het grijpen ; maar nooit werd er een stuk met een dergelijke saus van vulgariteit overgoten : het verzinkt er in en bereikt, altans voor ons, een totaal verkeerd effekt.

« Een dag uit de dood van verdomde Lowietje » (« a day in the death of Joe Egg ») van de Brit Peter Nichols is een indroevig stuk. Lowietje is het troetelnaampje van een spastisch kind dat een onbewust leven leidt, maar het leven van de ouders totaal beheerst. Geen van beiden wil het afstaan : de moeder vertroetelt het ; de vader, die er geestelijk aan ten onder gaat, vertelt wrange grapjes en verzint allerlei fantastische verhalen om zijn mizerie te boven te komen, maar uiteindelijk loopt hun gemeenschappelijke tragiek op een scheiding uit : dezolate ontleding, met scherp getekende kontrasten en psichologische uitrafeling, van een brok lillend menselijk leed.

Ook hier zagen we een stel knappe akteurs aan het werk, met zeer juiste aksenten. Jammer genoeg werden de bedoelingen van de auteur niet altijd door het publiek begrepen : met de bittere lolletjes van de meest schrijnende figuur, de vader, werd er herhaaldelijk gelachen, waar het er toch bovenop lag dat deze geforceerde grapjasserij enkel de folteringen van deze gekwetste en verscheurde mens moest verbergen.

« Een dag uit de dood van verdomde Lowietje » was een waardig slot van de reeks hoogstaande vertolkingen (waaraan een vakkundige en geïnspireerde regie zeker niet vreemd is) die ons door het « Centrum » werden geboden.

Terwijl « Centrum » in ons land optrad, gaf het gezelschap van de K.V.S. in enkele nederlandse steden een voorstelling van « De drie musketiers ». We hopen dat onze Noorderburen geen vergelijking zullen maken, zo min wat het gekozen stuk als de vertolking betreft...

J.V.

PAUL VANDERSCHRAEGHE

"DE TWEE HONDEN"

Paul Vanderschraeghe is, naast auteur van een zevental dichtbundels, ook schrijver van enkele novellen en van de in 1958verschenen en door de provincie West-Vlaanderen bekroonde roman « Vergeef mij Kajafas ». Zijn roman « De twee honden », die nu bij de boekengilde De Clauwaert verschijnt, werd in 1966 eveneens bekroond. Het verhaal zelf kan samengevat worden als volgt : tijdens de oorlog is in een school ergens op een gehucht van een boerendorp een koncentratiekamp ingericht. De soldaat Erick Schulze is een van de bewakers. Wanneer de gevangenen een bewaker neerslaan en vluchten, schiet hij niet, maar loopt mee weg. Hij wordt opgenomen bij een ouder echtpaar, boer en boerin, die hem in een hok achter de schuur verbergen...

Es is sprake van een nadering van Amerikanen of Kanadezen, maar de omgeving wordt nog uitgekamd naar de vluchtelingen en de deserteur. Angst en jaloersheid overwinnen de aanvankelijke menslievendheid : wanneer de boer zijn vrouw naar het dorp gezonden heeft, zogezegd om zijn zuster naar de boerderij te halen — men kan een binnenrukkend leger, zelfs een bevriend nooit vertrouwen ! — komt een patroelje op zoek naar de deserteur op het erf en neemt de soldaat mee. Even nadien knallen schoten in het bosje...

Dit op het eerste zicht karig gegeven krijgt dimensie door de aanwezigheid van de soldaat op de hoeve : het is uit gesprekken met de boer en de boerin, uit de gedachten van de soldaat, zijn herinneringen, zijn innerlijke monologen, dat wij een beeld krijgen van de mens Schulze, en dat het eigenlijke tema van deze roman uitgewerkt wordt. De « twee honden » uit de titel zijn : herinnering en dood. De oudste herinnering die aan zijn hart vreet, is die aan zijn vader, vermoord omdat hij nationaalsocialist was. Maar het oude ideaal is opgebrand onder het wrede en harde gelaat van oorlog en moord en de soldaat zal tenondergaan aan datgene waarin hij heeft moeten leven : haat en meedogenloosheid.

Indien wij het moralizerende van dit verhaal zouden willen samenvatten, dan zouden wij dit niet beter kunnen dan met de bijbelspreuk : « Wie met het zwaard omgaat, zal door het zwaard vergaan ».

Het toeval wilde, dat wij even voor het lezen van « De twee honden » Rolf Schroers « Jacob und die Sehnsucht » lazen. Daarin wordt op een zij het episch veel bredere — maar daarom nog niet diepgaander — wijze een verwante tematiek aangewend : de afrekening met de eigen persoonlijke schuld. Menig auteur, vooral in Duitsland, heeft met minder of meer sukses geprobeerd deze problematiek in een epische vorm te gieten.

Het boek van Paul Vanderschraeghe bevat alle ingrediënten voor een klassiekgeworden oorlogsmelodrama : dat het dit niet geworden is, is te danken aan het gevoel voor objektiviteit van de auteur, die het gebeuren heeft weten te heffen op het vlak van het algemeenmenselijke. Dat voor het episch-gestalte geven aan een modern schuld-en-boetetema de voorbije oorlog stof genoeg biedt, is zeker. Dat men daarvoor geen eigen landgenoten gebruikt, maar Duitsers, en liefst nog nationaalsocialisten, ligt in de mode en het is altijd voor het eigen geweten geruststellend te zien hoe slecht de anderen waren. De duivel die men aan de wand mocht, draagt nooit het eigen gezicht. Mensen als een Clausewitz uit « De twee honden » behoren zeker niet tot het rijk der verbeelding.

Maar het zijn niet alleen kerels als een Clausewitz geweest, die gevangenen neerschoten om een weddenschap : ook in eigen land is dit gebeurd, na 1945 ! De auteur laat de boerin ergens zeggen tot de soldaat : « je wordt gedood met het mes waarmee je kwetst ».

In die ene zin ligt de kern van dit boek. De waarheid die erin vervat ligt, is echter zeer subjektief.

Er zijn causale verbindingen op lange afstand, die wel niet de schuld verminderen, maar die een psichologische verklaring geven. Dit betekent vrijspraak noch veroordeling, maar wijst alleen maar op de kompleksiteit van de zaak en de lichtzinnigheid van geprepareerde zwartwit oordelen. Ook dat blijkt uit dit boek.

Paul Vanderschraeghe : « De twee honden ». Boekengilde De Clauwaert, Kessel-Lo. 160 fr. Leden : 90 fr.

Middeleeuws wandtapijt uit de verzameling van de stad Doornik : « De belegering van Jeruzalem ».

JEUGDBRIEVEN WERE DI

De Were di-jeugdbrieven zijn dit jaar aan hun derde jaargang, en wij stellen met vreugde vast dat bij een steeds volgehouden en zelfs stijgende kwaliteit, ook aan de uiterlijke verzorging meer en meer aandacht besteed wordt.

Het eerste nummer van de nieuwe jaargang is gewijd aan Wies Moens ter gelegenheid van zijn zeventigste verjaardag. Een keuriguitgegeven, en voor zijn omvang en bedoeling ook naar inhoud zeer verzorgde brochure, is deze voorstelling van de dichter en nationalist Wies Moens aan de huidige jeugd geworden. Een inleiding door mevrouw Dosfel, een beschouwing over Wies Moens de Nederlander door Karel Dillen, een levensschets en een typering van het werk — poëzie en proza — door Jos Dierickx vormen de hoofdbrok van deze brochure.

Deze — beschouwende — stukken worden afgewisseld met teksten van Wies Moens zelf : enkele gedichten en prozateksten en met foto's, waarbij een zeer recente. Als kennismaking met de dichter en de volkse strijder en voor studiekring en jeugdgroep ten zeerste geschikt.

Were-Di-Jeugdbrieven — nr 3 en 4, 2de jaargang « Coucke en Goethals ». « Oostfrontvrijwilligers ». Nr. 1 — 3de jaargang « Wies Moens 70 ». Prijs : 20 fr. per brochure, verkrijgbaar : sekretariaat, Jordaenskaai 3, Antwerpen of bij plaatselijke Were-Di-kring.

HAYDN : DIE SCHOEPFUNG
(Philips plaat van de maand 802.867 DXY — 168 fr.)

Laat ons al onmiddellijk zeggen dat het hier natuurlijk niet gaat om het volledige oratorium maar wel om de belangrijkste uittreksels ervan.

De Schepping neemt immers normaal 3 grammofoonplaten in beslag. Het werk wordt dikwijls vergeleken met de « Jaargetijden » van dezelfde komponist, oratorium dat we vroeger reeds een bespreking hebben gegeven. Zoals we reeds aanstipten, heeft Haydn zich op het laatst van zijn leven (1732-1809) aan het schrijven van deze twee oratoria gezet, waarschijnlijk geïnspireerd door het voorbeeld van Haendel. Zo schreef hij van 1796 tot 1798 aan De Schepping, en van 1798 tot 1801 aan De Jaargetijden. Vele biografen menen dat hij zijn krachten heeft ondermijnd door dit reuzenwerk.

Op een libretto naar de beroemde woorden van Milton's « Paradise Lost » schreef « papa Haydn » de muziek naar zijn hart. Dat wil zeggen, dat hij al zijn eerlijke vroomheid in het werk legde, van de wagneriaanse chaos bij het begin tot het zegevierende slotkoor. Gabriel, Uriel en Rafael zijn de drie aartsengelen die zowat de hemelse tegenhangers zijn van Hanne, Lukas en Simon uit de wereldse jaargetijden.

De muziek klinkt soms verrassend modern, in de uitvoering van het koor en orkest van de bayerse omroep onder leiding van Eugen Jochum. Solisten zijn Agnes Giebel, sopraan, Waldemar Kment, tenor en Gottlob Frick, bas. De opname is niet helemaal vrij te pleiten van geruis.

PLATEN-RUBRIEK

MOZART-SIMFONIEEN : NRS. 39 EN 41.
(Fontana - Grandiosoreeks 894.082 ZKY - 149 fr.).

Wij hebben Wolfgang Amadeus (1756-1791) reeds zo dikwijls in onze platenrubriek besproken, dat het er op de duur zou gaan op lijken dat we hem op een onrechtvaardige wijze bevoordeligen. Maar hij heeft dan ook zo ongelooflijk veel meesterlijke muziek gekomponeerd, dat men op Mozart gewoon niet uitgekeken raakt (of beter; geluisterd). Zo brengt deze goede en goedkope plaat de twee wellicht beste simfonieën : nr. 39 in Es groot (KV. 543) en de overbekende nr. 41 in C groot (KV. 551), bijgenaamd de Jupitersimfonie. Samen met de simfonie KV. 550 vormen zij een drieluik dat de simfonische arbeid van Mozart afsluit. Hij heeft zelf trouwens de uitvoering van de Jupitersimfonie niet gehoord. Op het toppunt van zijn kunnen gekomponeerd, los van alle aardse zorgen en dagelijkse kommer, heeft Mozart hier tijdeloze muziek voortgebracht, gebruik makend van de meest gedurfde kontrapuntische techniek en kleurrijke kontrasten. Maar in plaats van wiskundige ontleding, past hier een woordeloze verrukking bij zoveel heerlijke toonkunst, ons gebracht door het Londens Simfonieorkest onder leiding van Hans Schmidt-Isserstedt.

STEF

TV - TV - TV - TV - TV - TV - TV - TV - TV - TV -

Vlaamse T. V.

ZATERDAG 18 MEI

14.30 tot 16.50 : Voetbal : Rechtstreekse reportage van de eindwedstrijd om de Engelse voetbalbeker — 18.55 : Zandmannetje — 19.00 : Ben de beer : Jimmy, het indiaantje — 19.25 : Autorama — 19.52 : Mededelingen. - Hier spreekt men Nederlands — 20.00 : TV-nieuws — 20.25 : Liefde onder het dak : Eigen nest is best — 20.50 : Showprogramma — 21.35 : Echo — 22.05 : Geheime opdracht : Trek — 22.55 : TV-nieuws.

ZONDAG 19 MEI

11.00 tot 11.40 : Eucharistieviering vanuit de St.-Lutgeruskerk te Zele — 14.30 : Voor boer en tuinder — 15.00 : Ali en de kameel : Zandstorm — 15.15 : Binnen en buiten — 17.15 tot 17.55 : Pianoconcert nr 1 in b, op 23 van Peter Iljitsj Tsjaikovski — 18.55 : Klein, klein kleutertje — 18.35 : Sportreportage — 19.05 : Daktari : Judy, ziekenoppasser — 19.55 : Mededelingen — 20.00 : TV-nieuws — 20.15 : Sportweekend — 20.40 : Rudi Carrell-show — 21.15 : Al wie omziet. Eenakter door Hans-Joachim Haecker — 21.55 : De Afstammelingen : De Zigeuners — 22.45 : TV-nieuws.

MAANDAG 20 MEI

14.05 tot 15.10 : Schooltelevisie — 18.25 : Passe-partout — 18.55 : Zandmannetje — 19.00 : Stingray : De Verrader — 19.25 : Jonger dan je denkt — 19.52 : Mededelingen. - De Weerman — 20.00 : TV-nieuws — 20.25 : De vluchteling : De laatste wil — 21.15 : In de spiegel van de kunst : De Barok — 21.45 : Suite voor zes jonge meisjes en een schuchtere jonge man. Balletfantasie — 22.10 : Gastprogramma. De socialistische gedachte en actie — 22.40 : TV-nieuws.

DINSDAG 21 MEI

14.05 tot 15.10 : Schooltelevisie — 18.25 : Zandmannetje — 19.00 : Tienerklanken : « Hej » — 19.35 : Kwart-Eetje — 19.52 : Mededelingen. - Hier spreekt men Nederlands — 20.00 : TV-nieuws — 20.25 : Van Wijntje en Trijntje — 20.50 : Maigret en de drie gehangenen — 22.05 : Medium — 22.40 : TV-nieuws.

WOENSDAG 22 MEI

17.00 tot 18.00 : Televisum — 18.25 : Schooltelevisie — 18.55 : Zandmannetje — 19.00 : Wie weet, wint — 19.25 : Arena — 19.52 : Mededelingen. - De Weerman — 20.00 : TV-nieuws — 20.25 : The Black and White Minstrel Show — 21.05 : Ten huize van Gust Cool, voorzitter van het A.C.V. — 21.55: Interview met Don Helder Camara, aartsbisschop van Refice (Brazilië) — 22.10 : Gastprogramma : Het Vrije Woord — 22.40 : TV-nieuws.

DONDERDAG 23 MEI

11.00 tot 11.40 : Eucharistieviering vanuit de St.-Hilariuskerk te Wevelgem — 17.00 tot 18.00 : De erfenis. Documentaire — 18.40 : Passe-partout — 18.55 : Zandmannetje — 19.00 : Zorro : De put — 19.25 : Tienerklanken : « Vogelvrij » — 19.52 : Mededelingen. - Hier spreekt men Nederlands — 20.00 : TV-nieuws — 20.15 : Voetbal : Rechtstreekse reportage vanuit Rotterdam van de eindwedstrijd om de Beker der Bekerwinnaars — 22.00 : Mijnwerkers zingen — 22.30 : Première — 23.05 : TV-nieuws.

VRIJDAG 24 MEI

14.05 tot 15.10 : Schooltelevisie — 18.25 : Schooltelevisie — 18.55 : Zandmannetje — 19.00 : Filmmuseum van de schaterlach — 19.20 : Ziet u er wat in ? — 19.35 : Zoeklicht — 19.52 : Mededelingen. - De Weerman — 20.00 : TV-nieuws — 20.25 : Orson Welles-retrospektieve : Falstaff — 22.20: TV-nieuws — 22.25 : tot 23.10 : De Chassidische boodschap. Een film van Koby Jaeger.

DE CHASSIDISCHE BOODSCHAP

Deze dokumentaire van Radio Bremen behandelt het Chassidisme, één van de meest belangrijke geestelijke stromingen in de Joodse geschiedenis. Het Chassidisme als mystiek-religieuze Joodse Volksbeweging onstond in de 18e eeuw in Oekraïne en leeft nog hier en daar voort. De chassidische leer is niet neergeschreven, maar wordt in fabels overgeleverd. In het algemeen wordt daarin de ascese afgewezen en de nadruk gelegd op blijmoedigheid, op gemeenschappelijke dienst aan God in zang en dans, op de liefde tot de natuur en op de « intentie » i.p.v. op de naleving van de letter van de wet.

Vrijdag 24 mei om 22u30 (Brussel Ned.).

DE ERFENIS

Het huidige Amerika van de twintigste eeuw is de erfenis van de geschiedenis. Dit is de kerngedachte van de dokumentaire over de vakbeweging. Hierin wordt het portret van een natie geschilderd zoals dat in weinig geschiedenisboeken te zien is : namelijk door de ogen van de werkende klasse. De film vangt aan met beelden van de reusachtige immigrantenvloed die rond 1900 Ellis Island binnenstroomde. Wij worden gekonfronteerd met een stuk minder fraaie historie : sombere werkplaatsen, koolmijnen en katoenspinnerijen waarin kinderen werken, het slagveld van de eerste wereldoorlog, de periode van de eerste fordauto's en de donkere jaren van de grote ekonomische wereldkrisis. Nadien volgen de brutale arbeidersgevechten tijdens de dertiger jaren, de onstuimige ekonomische heropleving onder Roosevelt en tenslotte de eerste simptomen van de huidige krisis om de burgerrechten. De prent werd samengesteld uit authentiek foto- en filmmateriaal. De stem die erin weerklinkt is die van het volk, soms angstig, soms hoopvol of met bittere humor geladen en ook de stem van Amerika, toen en nu. Een groot gedeelte van de film werd verwezenlijkt in samenwerking met The Amalgamated Clothing Workers of America, wier leden en geschiedenis zo tiperend zijn voor de sindikale strijd en prestaties van de eerste helft van de twintigste eeuw.

Donderdag 23 mei om 17u. (Brussel Ned.).

FALSTAFF

In de internationale perskritieken werd deze film van Orson Welles beschouwd als een geniaal meesterwerk, de beste film die ooit werd gemaakt naar werk van William Shakespeare. Orson Welles, regisseur en acteur in de prent zag hiermee een bijna twintig jaar oude droom in vervulling gaan. Bovendien was het zijn vierde Falstaff-vertolking, de grootste, naar hijzelf beweert. De film werd geïnspireerd door vijf stukken van William Shakespeare, waaronder vooral de twee delen van Henry IV.

Het personage van Falstaff is echter wel degelijk een kreatie van de grote toneelschrijver. De film van Welles verhaalt de ongewone vriendschap tussen de avonturier Falstaff en de latere koning Henry V, en schildert de schrille tegenstelling tussen de strenge geest aan het Engelse hof en de wulpse uitspattingen bij de onderste lagen van de Elizabethanen. Op het begin van de dertiende eeuw wordt Bolingbroke koning Henry IV van Engeland. Sommigen verdenken hem ervan de dood van zijn voorganger Richard II bespoedigd te hebben. Deze geruchten doen twee partijen in het land ontstaan. Maar 's konings zoon en erfopvolger, de prins van Wales, bekommert zich daar niet om : tot grote ergenis van zijn vader verbrast hij zijn tijd in verdachte kroegen met zijn onafscheidelijke vriend, de monumentale Falstaff, een liederlijke nietsnut. De politieke toestand wordt echter bedenkelijk en de zoon van de graaf van Northumberland brengt een opstandelingenleger op de been. Voor korte tijd zegt de koningszoon zijn avontuurlijk leven vaarwel en verslaat zelfs de rebellen. Spoedig trekt hij er echter weer op uit met Falstaff, en wanneer de koning dodelijk ziek wordt, komt hij nog net op tijd om zijn laatste wens te vervullen : hij belooft zijn vader voortaan een rustiger leven te leiden, wat gebeurt. Koning Henry V geworden, breekt hij totaal met zijn rumoerig verleden en met allen die er deel van uitmaakten. Falstaff, die hoopte als vertrouwensman een eerste-rangs positie te mogen bekleden wordt verbannen. Die ontgoocheling over de menselijke ondankbaarheid wordt hem fataal en hij kwijnt weg van verdriet...

De indrukwekende rol van Falstaff wordt vertolkt door Orson Welles. Naast hem ziet u Jeanne Moreau, Margaret Rutherford en John Gielgud.

Vrijdag 24 mei om 20u25. (Brussel Ned.)

Maigret in een van zijn talloze avonturen volgens Simenon : « Maigret en de drie gehangenen ». (Dinsdag 21 mei).

TEN HUIZE VAN AUGUST COOL

Meer dan 21 jaar al leidt August Cool het grootste vakverbond van Begië, het A.C.V., waarvan de 850.000 leden hem hun voorzitter noemen. Op het einde van dit jaar legt hij de voorzittershamer neer, want hij is 65 jaar en dan wordt het wel tijd het wat kalmer aan te doen. Met deze merkwaardige man die mede het ekonomisch en sociaal gezicht van dit land bepaalde, maakt de ploeg van prof. Florquin vanavond uitgebreid kennis. En zo wordt het o.m. duidelijk waarom August Cool verscheidene keren een ministerportefeuille weigerde. Er loopt voor hem een scherpe scheidingslijn tussen de sindicale en de politieke wereld.

Als gevolg daarvan is het zo dat bij het A.C.V., in tegenstelling met het A.B.V.V., kumulatie met een politiek mandaat niet is toegestaan.

Hoe ziet August Cool de toekomst van de arbeiders en de rol van « zijn » vakvereniging? Hij meent dat de arbeiders nog niet dat deel van de welvaartskoek hebben gekregen waarop ze recht hebben. Van een organizatie van kristelijke arbeiders is het A.C.V. stilaan geëvolueerd naar en kristelijke organisatie van arbeiders. Er is plaats voor ieders wereldbeschouwelijke overtuiging. Niettemin wordt het beleid van het A.C.V., na zoals vóór die aksentversverschuiving, bepaald door de kristelijke sociale leer.

En zo ziet August Cool voor het A.C.V. een aparte taak weggelegd, ook al omdat het bestaan van meerdere vakverenigingen een gezonde wedijver in de hand moet werken, wat enkel de arbeiders kan ten goede komen.

De « mens » August Cool komt vanavond tot ons als een gekultiveerd man die gaarne leest, een overtuigd Vlaming die zijn kinderen te Brussel een verzorgde Vlaamse opvoeding heeft gegeven.

Woensdag 22 mei om 21u05. (Brussel Ned.).

Onze selektie

ZATERDAG 18 MEI
BRUSSEL NED.
21.35 ECHO
NEDERLAND I
20.20 RUDI CARRELL SHOW
FRANKRIJK I
21.15 CHUT, CHUT, MARCEAU
met de mime Marceau

ZONDAG 19 MEI
BRUSSEL NED.
21.55 DE AFSTAMMELINGEN
6de aflevering : De Zigeuners

MAANDAG 20 MEI
FRANKRIJK I
21.20 LES VIEUX

DINSDAG 21 MEI
FRANKRIJK I
20.40 LA REINE MORTE
Opvoering door de Comédie-Française

WOENSDAG 22 MEI
BRUSSEL NED.
21.05 TEN HUIZE VAN GUST COOL
Voorzitter van het Algemeen Christelijk Vakverbond (A.C.V.)
21.55 INTERVIEW MET DOM HELDER CAMARA
aartsbisschop van Recife (Brazilië), bijgenaamd de rode bisschop

DONDERDAG 23 MEI
BRUSSEL NED.
17.00 DE ERFENIS
(The Inheritance)
Dokumentaire van Harold Mayer over de vakbeweging in de Verenigde Staten van Amerika

VRIJDAG 24 MEI
BRUSSEL NED.
20.25 ORSON WELLES-RETROSPECTIVE
Falstaff (Chimes at Midnight) van Orson Welles naar Shakespeare
22.25 DE CHASSIDISCHE BOODSCHAP
(Chassidismus oder der fröhliche Weg zu Gott)
Een film van Koby Jaeger over het Chassidisme, mystieke stroming in het Jodendom

Van de Saarlandse zender overgenomen : « Suite voor zes jonge meisjes en een schuchtere jonge man » (Maandag 20 mei).

Wij sport

vlaams nationaal

GELIJK VOOR DE WET

Willy Vanneste, de revelatie de laatste Ronde van Frankrijk, kreeg voor enkele maanden, samen met nog enkele andere renners waaronder Van Coningslo en Monty, twee jaar koersverbod aan het been gelapt wegens dopingspraktijken. Hij heeft op alle mogelijke manieren (beroep, verbreking) getracht aan die zware straf te ontsnappen. Zonder sukses. Het bleef twee jaar rijverbod.

Natuurlijk geldt dat alleen voor koersen in België. Dat betekent echter dat hij niet zal kunnen deelnemen aan de Ronde van Frankrijk, vermits die over belgisch grondgebied trekt. Zo komt het ook dat hij in de 5-daagse van Duinkerke aan de « streep » moest afstappen.

Hij kan nu natuurlijk in het buitenland gaan rijden, maar het wil ons voorkomen dat de verdienste er zal naar zijn. Zware straf toch, naast de « twee maanden voorwaardelijk » en « vrijspraak » van sommige anderen, die voor de wet even gelijk zijn als Vanneste en co.

GENTLEMEN

Jacques Lecoq was van bij lange niet kontent over de TV-mensen, die in Neuf Millions de leden van de Club Belgique (onvertaalbaar) door de buis trokken. De Club Belgique is zowat de supportersklub van de Rode Duivels en het is over over hun « deplacement » naar Moskou dat Neuf Millions het had.

Die eerbiedwaardige patriotten werden afgeschilderd als « den tipischen Bels op reis », met belangstelling voor staminees en frietkoten, « à croire que le Belge en déplacement se conduit en analphabète », daar waar ze nochtans « se sont conduits en parfaits gentlemen ».

Ondanks die TV-film twijfelen wij er nu niet meer aan dat de leden van de Club Belgique in het buitenland alleen belangstelling betonen voor diep-kulturele zaken en hun zwaar-peinzend hoofd slechts uitzonderlijk ontspannen voor een hoogstaande « plaisanterie ».

We vragen ons zelfs af of men van die Club Belgique niet een soort reizende kulturele ambassade zou kunnen maken, om « slasj-musees » en zo te gaan openen.

WILLEKEUR

Volgens de « Gazet van Antwerpen » heeft Gaston Plaud, sportdirekteur van de Peugeotrenners, één van zijn mannetjes naar huis gestuurd tijdens de 5-daagse van Duinkerke. De Nederlander Gerben Karstens namelijk, en dit omdat hij tijdens een van de ritten zo vreselijk « petrol » had gegeven, dat hij een klein half uurtje na de anderen over de « meet » bolde.

De boze Plaud zou eraan toegevoegd hebben : « En uw maandgeld moet ge niet verwachten ».

Wij kunnen er natuurlijk niet tussenkomen en we willen Karstens zeker niet verdedigen (daar is hij zelf mans genoeg voor), maar we vinden het toch kras dat een sportdirekteurtje er eigenhandig en willekeurig over te beslissen heeft dat een onder kontrakt staand renner, die een keertje « flest », zo maar zijn maandloon ontnomen wordt.

Klein detailke, dat echter betekenisvol is in verband met de sociale toestanden in de wielersport.

LOL

Volgens een brusselse krant had Eugene Steppé een week voor de wedstrijd van zijn ploeg, Anderlecht, tegen Mechelen al een hoop lol en leedvermaak in de « toefeling » die de maneblussers zouden krijgen van een geprikkeld Anderlecht.

Wij geloofden er geen woord van, van die lol en leedvermaak. Daarvoor heeft grijze Steppé al veel te veel voetbalwaterkens doorzwommen.

Maar best ook, want zijn « vedetten » hebben verleden zondag al de moeite van de wereld gehad — zelfs een tikkeltje geluk bij een strafschop — om een puntje te gaan halen achter de mechelse kazerne.

Het werd een keiharde wedstrijd, niet zo best gespeeld, maar spannend tot het einde. De 0-0 uitslag vonden wij juist, ook al miste « Malimwa », zoals gezegd, een penalty. Er werd niet vuil gespeeld en daarin had arbiter Burguet, voor ons de beste man op het veld, een ruim aandeel.

En de grootste lol van allemaal heeft, denken wij, de mechelse kassier gehad. Hij mag het ook eens hebben.

Begeerde buit na topmatchen : het sporthempie van de kampioen. Schraepen moest er aan geloven na de wedstrijd Union-R.C. Mechelen.

EN NU GROOT ZIJN

« Den Antwerp », de oudste klub van ons land, de « great old », verliest voor de eerste keer in de geschiedenis van de belgische voetbalsport zijn plaats in 's lands hoogste afdeling.

Het zal er nu voor de klub op aankomen zich werkelijk « groot » te tonen, want ook het te boven komen van tegenslagen behoort tot de waarde en de sterkte van een klub.

Het komt er nu voor Antwerp op aan zich niet te laten « glijden », en dat zal heus niet zo gemakkelijk zijn.

EENTONIG

De zaak wordt eentonig, lezer, maar we kunnen het ook niet helpen.

Raymond Ceulemans heeft zondag te Doornik zijn achtste wereldkampioenschap gewonnen. Over band, ditmaal. Daarmee heeft hij een absoluut rekord — nee, een reeks rekords — gevestigd.

Geen enkele Belg in geen enkele sporttak werd ooit acht keer wereldkampioen. Geen enkele biljarter heeft het ooit klaargespeeld. Niemand maakte ooit, zoals Ceulemans zaterdag, een reeks van 97 punten (over band, wel te verstaan).

Als ge dan nog weet dat Ceulemans ondertussen aan het feesten was (plechtige kommunie van zijn kind), dat hij op zeker ogenblik in een bepaalde wedstrijd een 100-tal punten achterstond en met zijn fameuze reeks van 97 gelijk kwam, en tenslotte dat hij speelde met zijn voet in een gipsverband, dan zult ge ons deze keer maar eens een superlatief vergeven. Fenomenaal ! Maar wat moeten al die tegenstrevers denken, zeg ?

LES FILS DE MES AMIS...

Wij hebben het al eens meer gezegd : als het erop aankomt ons eens een sortieke te laten maken voor een of ander sportevenement, is onze redaktie eerder aan de gierige kant. Wij zijn dus onlangs niet naar Aix-en-Provence mogen gaan om er het tornooi van de UEFA-jongeren bij te wonen.

Jacques Lecoq is wél mogen gaan. Maar die heeft het voordeel dat hij zelf « notre rédacteur en chef » is.

Van ginder ver heeft de Jacques ons op de hoogte gehouden van het wel en wee van onze jonge zendelingen. Het was, tussen haakjes, meer wee dan wel, want in drie wedstrijden hebben onze jongens precies en welgeteld één puntje veroverd. Tegen Zwitserland werd gelijkgespeeld, tegen Portugal en Schotland verloren.

Maar dat heeft geen belang meer, want het tornooi ligt weeral een tijdeke achter de rug.

Naar we uit de reportages van Jacques konden opmaken, was er maar één Belg slecht : Verbelen.

En daarover wilden wij het even hebben.

Verbelen is een jongen uit Humbeek, even bescheiden als het dorpje zelf, even eenvoudig als het klubje waarin hij speelt ergens in de provinciale afdeling.

Door een of ander toeval werd hij ontdekt (« quelle trouvaille », schrijft m'sieur Jacques ironisch in een titel boven één van zijn artikels). En hij vraagt zich af wie in godsnaam die Verbelen is gaan opduiken te Hombeek (sic). In het klubblaadje van Humbeek lezen we dat boss vanden Stock himself daarvoor verantwoordelijk zou zijn. Maar daar gaat het niet om.

Weken reeds was Jacques Lecoq bezig geweest met een grootscheepse reklame ten voordele van de andere UEFA-keeper, Michel Meert, aangesloten bij Anderlecht en « fils d'Henri ». Er werd geen enkele gelegenheid verzuimd om daarop te wijzen.

Soit ! Verbelen ging mee naar Aix en hij verdedigde het doel tegen Zwitserland. Slecht, want hij kon een doelpunt, en een punt tout court, voor zijn rekening nemen. Mensliefwat is Jacques Lecoq dan een hoogte gegaan.

Slecht dat die Verbelen was. Slecht! Alsof hij dertig goals binnengelaten had. «L'aligner», schreef hij, « serait friser le ridicule ». En hoe was hij gelukkig en hoe kondigde hij in koeien van letters aan, dat Meert, le fils ge weet wel, de andere matchen zou spelen. (Verbelen speelde er dan toch nog een, en Lecoq schreef dat hij dan geen schuld had — ondanks zijn onzekerheid — aan de nederlaag. Maar dat doet hier niet veel ter zake).

Hewel, rechtuit gezegd, dat vonden wij nu allemaal een beetje plattekens van Lecoq. Dat hij Meert beter vindt, daar heeft hij wellicht gelijk in. Maar dat is toch nog geen reden om een jongen van achttien zo af te kammen.

Trouwens, als Verbelen één goaltje op zijn geweten had, was hij dan ook schuldig aan het feit dat vooraan, waar nochtans de grrrote van Binst demonstreerde, maar één goaltje gemaakt' werd?

Of kon Jacques Lecoq niet zo best lijden dat ook eens een jongen uit een klein provinciaal klubje een kansje kreeg? Dat vonden wij nu juist zo fijn aan die selektie.

Wij weigeren dan nog te geloven dat het feit dat de Anderlechtsupporters meer « Les Sports » lezen dan de Humbeeksupporters enige invloed had, of de aanwezigheid te Aix van papa en maman Meert en van Binst.

In ieder geval, die kleinerende uitvallen van Jacques Lecoq tegen «provinciaal » Verbelen vonden wij niet schoon.

Al hebben ze natuurlijk niet veel belang. Ze zullen misschien de jongen een tijdje ontmoedigen, maar dat zal niet lang duren. Ze zullen misschien de belangstelling van de grote klubs voor de jonge keeper ongunstig beïnvloeden. Hij kan te Humbeek ook spelen, en verkoos verleden jaar trouwens daar te blijven toen een eerste-afdelingsklub hem voor een half miljoen wou kopen.

Humbeek zelf, dat zijn enige keeper zo onbaatzuchtig ter beschikking stelde, zal zich op de teen getrapt voelen. Wat betekent een klein klubje, n'est-ce pas?

Het enige belang dat het allemaal heeft is dat het « Sports »-proza rond deze onbelangrijke zaak nog eens aantoont hoezeer zij de zaak der groten dienen, en hoezeer ze grote namen bewonderen.

Seizoen in **BAD NEUENAHR**

In een prachtig kader
genesteld in de romantische Ahrvallei, geniet Bad Neuenahr van een zacht en zonnig klimaat. Mooie uitstappen in de Ahr- en Rijnvallei.
In zijn moderne termen
die over een bevoegd medisch personeel beschikken, kan men een gezondheidskuur volgen in een aangenaam klimaat. Het water is er bijzonder heilzaam voor talrijke gevallen : suikerziekte en andere aandoeningen van het metabolisme, lever, nier- en galziekten, stoornissen van de spijsvertering, het hart en de bloedsomloop.
Zijn volledig verbouwd Kurhotel
beantwoordt aan de wensen van de meest veeleisende bezoeker. Zijn terassen, termaal zwembad, dagelijkse koncerten, zijn eersterangskeuken, en uitgelezen wijnsoorten, verzekeren er een komfortabel en gezellig verblijf.
En zijn weelderig Kasino
centrum van het gezelschapsleven, waar U uw kans zal willen wagen op de roulette en bij het baccarat. U zal beslist ook de « Kasinobar » op prijs stellen waar U elke avond kan dineren en dansen.

Voor verdere inlichtingen wende men zich tot de
Duitse Dienst voor Toerisme,
Luxemburgstraat 23, Brussel 4
Tel. 12.77.66

ZOEKERTJES

Te huur in Spanje - Calela - 1300 km van Brussel 2 appartementen - maand aug. en sept., enige ligging - mooi zicht op zee - rotsen - priv. zwemkom - T 48.

Uw spaanse zon : appartementen juli-aug. - 4 pers. per dag : 320 fr. - 3 pers. 15 d. : 3.835 fr. - 11 pers. 15 d. : 8320 fr. - 6 pers. per maand : 8550 fr. Vraag Immo Spain folder. Cornelis, Edegemsestr. 60, Mortsel. Tel. 03-49.26.14. T 20.

Vlaams Ziekenfonds Brabantia zoekt medewerkers - tel. (02) 28.45.10.

SPANJE, begin COSTA-BRAVA, te LLANSA, 1300 KM. ver, 20 KM. over franse grens, in prachtige verkaveling, gratis zwemkom, machtig zicht op Middell. Zee. Villa en appart. te huur vanar Pasen. T. : 03.51.36.30.

Eenvoudig gemeubeld appart. te huur voor twee personen en kind (juni, juli, aug., sept.) A. Degrijse, Torhoutstw. 185, Oostende T 37.

Gemeubelde villa te huur alle konfort, met garage, centrale verw. modern, dicht bij de zee (juni, sept.) T 38.

Delta werft aan voor onmiddellijk indienstneming : draaiers en freezers. Vast werk verzekerd voor goede elementen, kunnende zelfstandig werken. Zich wenden : Delta, Hoge Weg 8, St. Job in 't Goor, tel. 73.00.95-73.05.82.

Zoek werk 3 of 4 halve dagen per week als schoonmaakster liefst Wondelgem of Gent.
Inlichtingen provincieraadslid Oswald Van Ooteghem, Rode Kruisstraat 7, Gentbrugge, tel. 52.72.87. T 49.

Firma gevestigd tussen Mechelen en Antwerpen zoekt een paar goede stenotypisten (drietalig), een paar vertegenwoordigers, enkele grondwerkers en een plaveier.
Schrijven kantoor blad, onder letters J.W.

Het is nooit te laat om goed te doen !
Word NU lid van de

VLAAMSE TOERISTENBOND

de machtige, toonaangevende vereniging, te Antwerpen gesticht in 1922, die zich sinds meer dan 45 jaar onderscheidt door haar ongeevenaarde kulturele werking en haar onverpoosde toeristische bedrijvigheid.

of de

VLAAMSE AUTOMOBILISTENBOND

de immer groeiende en sterker wordende automobilistenvereniginng, met haar vele tienduizenden leden, die zich voortdurend inspant om dienst te bewijzen en de belangen der automobilisten te verdedigen ? Het hoofdlidmaatschap van de VTB bedraagt 200 F, en dat van de VAB 225 F per jaar. Uw huisgenoten kunnen daarenboven toetreden als bijleden tegen slechts 50 F.
LET WEL ! Door de talrijke voordelen aan het lidmaatschap verbonden, betekent de betaling van uw bijdrage een uitgave, die dubbel loont.

Wie reist met de VLAAMSE TOERISTENBOND

reist voordelig, veilig en verstandig, in keurig, aangenaam vlaams gezelschap, en onder bevoegde leiding.
Beproef het ook eens dit jaar en neem deel aan een van de talrijke

BONDSREIZEN

door de ingericht

Geeft U er de voorkeur aan alleen of in familie op reis te gaan, met eigen wagen, per trein, per boot of per vliegtuig, laat dan uw reis door de V.T.B. voorbereiden en inrichten. Ook om een vakantiewoning te huren, komt U bij de V.T.B. terecht.

Zo reist U zonder zorgen !
Huwelijks- en zakenreizen zijn een V.T.B.-specialiteit !
Vraag onze kosteloze, prachtig geïllustreerde reisbrochure
« Groeps- en Privéreizen »

Rijdt U per auto ?

De Vlaamse Automobilistenbond steunt U met raad en daad en bezorgt U dadelijk alle reisdokumenten en inlichtingen van technische, fiskale en juridische aard. De V.A.B. bezit niet minder dan 60 rijscholen in het vlaamse land en richt weldra een eigen Wacht op de Weg op.

In de V.T.B.-Boekhandels

vindt U alle kaarten, gidsen en andere toeristische werken, evenals alle uitgaven, betreffende het automobilisme en het verkeer.
Alle inschrijvingen en inlichtingen in het hoofdsekretariaat, Sint-Jakobsmarkt 45, Antwerpen, tel. (03)31.09.95 en in de V.T.B.-V.A.B.-kantoren te :

Brugge, Wollestraat 28 - Tel. (050)364.43
Brussel, Emiel Jacqmainlaan 126 - Tel. (02)18.55.55
Gent, Kalandenberg 7 - Tel. (09)25.60.40
Hasselt, Demerstraat 77 - Tel. (011)235.70
Kortrijk, Sint-Jorisstraat 33 - Tel. (056)235.15
Leuven, Bondgenotenlaan 102 - Tel. (016)267.20
Mechelen, Graaf van Egmontstraat 12 - Tel. (015)170.09
Oostende, Kerkstraat 14 - Tel. (059)783.61
Roeselare, Sint-Michielsstraat 7 - Tel. (051)22.363
Sint-Niklaas, Stationstraat 18 - Tel. (03)76.38.95
Vilvoorde, Heldenplein 22 - Tel. (02)51.17.15

WENTELPOORT
type ALUGA

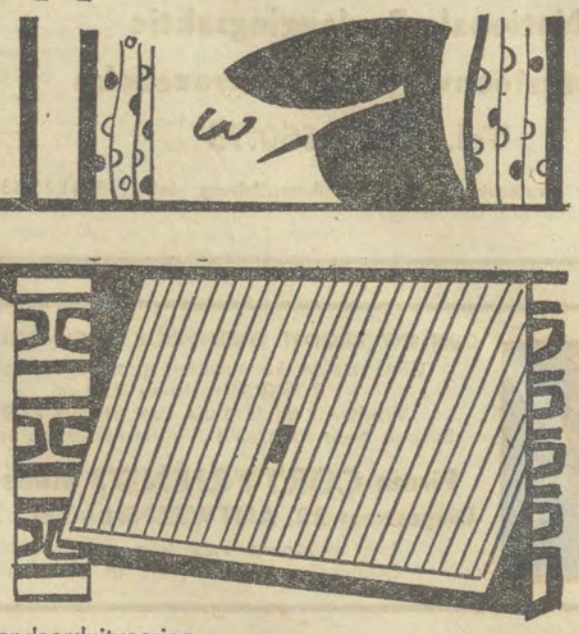

Standaarduitvoering
Poort gans in aluminium. Omlijsting in gephosfateerde staalplaat.
Zeer lichte bediening.
Automatische sluiting.
Voordelige prijzen.

BREVET 23098

JEURCLOO
A. JEURISSEN - CLOOSTERMANS & ZONEN
ZONHOVEN
Weierstraat, 2 — Tel. 011/132.31 & 132.36

HERMES SCHOOL Zuidlaan 54

M. Lemonnierlaan 211
Tel. 11.00.33
Brussel

★

VOLLEDIGE SEKRETARIAATKURSUS IN 2 JAAR

★

Sténo- en daktylografie in vier talen.
Boekhouden.
Sociale wetgeving.
Moderne talen.
Handelscorrespondentie.

★

Dag- en avondlessen.
De school waar Vlamingen zich thuis voelen.

★

Beter en voordeliger.

Grote keus :
GLAZEN en MONTUREN.
Gratis voor verzekerden.
Herstellingen in eigen werkhuis.

Walter ROLAND
— Gediplomeerd Opticker —
Kerkstraat, 58 — Antwerpen
Ket a.u.b. op het huisnummer 9
Telefoon : 35.86.62
10 % korting op vertoon dezer.

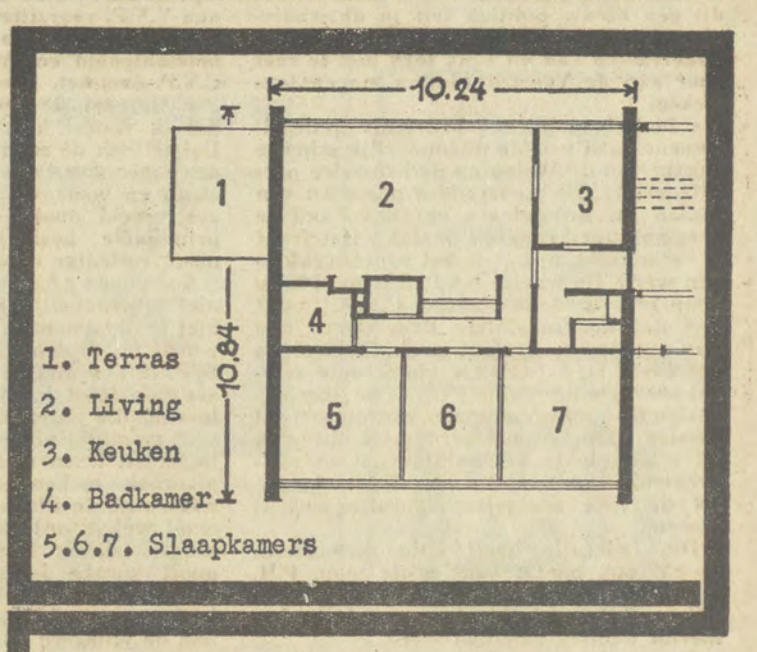

Dit is een Expansie appartement.
Het wordt gebouwd in « 't Zonneveld » te Grimbergen en is volledig uitgerust (keuken, c.v., sanitair en het heeft een eigen aangelegde tuin).
Het kost 1.099.000 F.
Dit is een van de 12 verschillende mogelijkheden die Expansie op haar werf te Grimbergen nog te bieden heeft.

Vraag om inlichtingen, wij lossen al uw problemen op : van de vergunning tot de financiering (op bazis van alle sociale voordelen, Wet De Taye, middelgrote woning enz...) over de leveringstermijn en het toezicht heen.
En daarbij weet U van bij het begin precies hoeveel uw woning zal kosten.

Vraag heden nog om meer vrijblijvende inlichtingen bij :

N.V. EXPANSIE
Smaragdlaan, 61
BRUSSEL 4
Tel. 02/35.04.01 - 33.05.36

PERS spiegel

Met een scheut naar ieders smaak in de cocktail te mengen heeft Vanden Boeynants zijn « regeringsdrink » blijkbaar onsmakelijk gemaakt voor de meeste politieke groepen. Een prisma van reakties uit verschillende richtingen maakt het duidelijk dat men voorlopig nog rond Paul's voorstellen draait als honden rond vergiftigd vlees. Het schouwspel wordt er niet hartverheffender door. De groep benoorden en bezuiden de taalgrens die ondertussen meent dat alleen zelfbestuur voor de twee volken nog een oplossing biedt, wordt steeds maar groter.

LA WALLONIE

In een vraaggesprek met Merlot, de B.S.P.-voorman uit Wallonië, krijgen we nog eens duidelijk gesteld « Geen P.V.V. in de regering samen met B.S.P. en C.V.P. ». Dat was dan reeds voor zondag een duidelijke verwittiging aan Simonet en brusselse konsoorten.

« Als advokaat van de duivel, mag ik de redenen vragen van zo een onverzoenlijk verzet tegen een drieledige ?

De verplichting een akkoord met drie te onderschrijven leidt onvermijdelijk naar het immobilisme, wanneer het land nood heeft aan een aktieve regering. Bovendien, wat de noodzakelijke reorganizatie van het land betreft, is het programma van de P.V.V. dat naar mijn weten sedert 31 maanden niet gewijzigd werd, geheel verschillend van het onze. Onder deze voorwaarden zien wij niet goed in hoe een akkoord tussen de P.V.V. en ons zou kunnen bekomen worden, geen rekening houdende met het natuurlijke wantrouwen dat wij tegenover de P.V.V.-inzichten inzake ekonomische expansie en sociale vooruitgang koesteren».

DE STANDAARD

Stipt aan hoe die algemene B.S.P.-raad een duidelijke vijandigheid tussen de frankofone B.S.P.-broeders uit Brussel en Wallonië naar voorkwam. Wordt dit een nieuw politiek feit in de waalsvlaamse verhoudingen ? Dan zou men ondertussen van uit Luik toch niet te veel voer aan de Voerfransdollen mogen toesteken.

« De belangrijkste gebeurtenis op de algemene raad was de uitzonderlijk scherpe aanval van de Walen op de brusselse partijfederatie. De wederzijdse pogingen van Walen en Brusselaars om een front te vormen, zijn kennelijk mislukt. Het front is verbrijzeld, nog vóór het aaneengeklonken werd. De waalse B.S.P. die nu al haar hoop plaatst in de vlaamse C.V.P., beseft wel dat de franstalige Brusselaars met hun overdreven pretenties als spelbrekers optreden. De jarenlange opgekropte wrevel van de « provincie » tegen de liberaalvoelende hoofdstedelingen kan nu vrij-uit vloeien . Hij kwam zaterdag tot uiting in fel uitgebraakte beschuldigingen en misprijzende woorden, die over Simonet heen tot de hele brusselse federatie gericht waren.

Die federatie heeft ijzig gereageerd, vooral ook omdat haar grote man, P.H. Spaak, die achter de schermen nog steeds wijze raad verstrekt, door een luiks kamerlid publiek beledigd werd.

De gevolgen van de breuk tussen Brussel en de andere federaties zijn nog niet te overzien. Wel mag worden verwacht dat Simonet en zijn vrienden hun houding zullen verstrakken en nog agressiever anti-vlaamse standpunten zullen gaan verdedigen. En ook dat zal op de ontwikkeling van de kabinetsformatie wegen ».

LA LIBRE BELGIQUE

Kondigt wapengekletter aan in de P.V.V. na het Knokke-geluid van zondag. De brusselse Demuyters «vont en guerre». Omer zal moeite hebben om orde in zijn schaapstal te houden, vooral nu hijzelf in Diest zo geschoren uit de verkiezingen is gekomen.

« De hh. Demuyter, Mundeleer, Hougardy en Cie schijnen beslist van hen « afstand » te nemen, op gevaar af dat de P.V.V. spoedig als grondig verdeeld te voorschijn zou komen. Hun pesterig humeur en hun geknor werken zij niet alleen uit op het Liberaal Vlaams Verbond, maar zij worden ook uitgedaagd door de prikkel die het aan het V.D.B.-dokument heeft gegeven. Deze brusselse P.V.V.-ers zijn niet voornemens de voortzetting van de « carcan » rond de negentien gemeenten van de brusselse agglomeratie te aanvaarden. Indien, anderzijds, de formateur het inzicht heeft een kultureel federalisme tot stand te brengen, waarom, zeggen zij, het voor twee opvatten, de Walen aan de ene en de Vlamingen aan de andere kant ?

Als het nu toch eenmaal moet worden gedaan, dat men een kultureel federalisme met drie verwezenlijke, d.i. met de derde man, de Brusselaar.

Kortom, er zit roet in het P.V.V.-eten. Het bureau van deze partij komt dinsdagmorgen bijeen en men zal er vlammende uiteenzettingen horen. De h. Vanaudenhove zal het onmogelijke doen om zijn schapen bijeen te brengen ».

DE NIEUWE GAZET

Dit liberale dagblad is nog ontroerd over Knokke. Die liberale ontroering werd daar zelfs in een soort klein zangfeest uitgezongen. Brabançonne, Vlaamse Leeuw en « De vlag der liberalen » algemene variante op het meer lokale Tienerse lied « Hoera, Hoera, wat zegste van de blaa ».

« De jeugd op dit kongres, de leiders van het Liberaal Vlaams Studentenverbond, eisten meer radikale taal. Dat is een normaal, dus gezond verschijnsel, dat zonder argwaan dient aanvaard.

Kritiek vanwege de jongeren werkt niet enkel verfrissend, zij is tevens, en dit lijkt ons het voornaamste, een bewijs van hun groeiende of hernieuwde belangstelling voor de organizatie waaraan het vlaams liberalisme zijn stuwkracht dankt.

De honderden kongressisten hebben, niet zonder ontroering weer eens « De Vlag der Liberalen » horen weerklinken.

Het nationaal lied en de « Vlaamse Leeuw » besloten de plenaire zitting ».

GAZET VAN ANTWERPEN

Waar de Standaard zeer platjes was in zijn kommentaren op V.D.B.'s plan waagt oud-V.V.P.-voorzitter Derine het dan toch de vinger te leggen op de zoveelste dubbelzinnigheid en onbekwaamheid van de C.V.P.-doet-het.

« Het zal de lezer niet verwonderen dat ik vooral blijf stilstaan bij Leuven. Dat is toch dé zaak waarvoor de Vlamingen meer dan twee jaar in het strijdperk staan en waarover de vorige regering is gestruikeld, omdat de vlaamse C.V.P. een principiële beslissing van geleidelijke, maar volledige overheveling eiste.

Sommigen zeggen ons : het staat er wel niet uitdrukkelijk in, om de franstaligen niet te ontstemmen, maar de overheveling wordt op diplomatische wijze verwezenlijkt. Ik ben niet zo optimistisch. De voorgestelde tekst is in feite een wazige oplossing, die vroeg of laat een nieuwe bron van moeilijkheden en subtiele interpretaties zal worden. Als we geen duidelijke afspraak maken, zullen de Vlamingen misschien de illuzie hebben dat het allemaal wel in orde komt, terwijl de franstaligen steeds kunnen beweren dat er nooit sprake is geweest van volledige overheveling. Na korte tijd zit men te Leuven en in het land dan weer opnieuw met de vroegere mizerie. Dat kan men ons best besparen.

Het argument dat men de franstaligen toch niet kon ontstemmen met een duidelijke beslissing van overheveling, overtuigt me niet. Als het gaat over de overheveling van de Voerstreek naar Luik heeft men blijkbaar minder vrees om de vlaamse opinie in het harnas te jagen !

Nu beweer ik niet, dat het woord overheveling triomfantelijk tienmaal in de tekst moet staan. Maar voor de Vlamingen is het toch elementair dat zij precies weten waarheen het gaat. Die zekerheid hebben we m.i. niet ».

W. LUYTEN.

BRILLEN
Laatste modellen
Degelijk aangepast, door gediplomeerde optiekers
EUROPTIEK p.v.b.a.
F. Veckemanstraat 106, Brussel
Blansfloerlaan 28, Antwerpen
Hovenierstraat 9, Aalst
CONTACTLENZEN

Gespecializeerde dienst
Gedipl. Spec. Van Pottelbergh
- KOSTELOZE DOKUMENTATIE -
Voor afspraak :
Tel (053)28870
Zonder verbintenis.
Volledige terugbetaling van alle ziekenbonden.
LEDEN : 10 % KORTING

Groepen en maatschappijen allerhande !!!
Speciaal voor U bedacht.
IEDER DORTMUNDER
THIER BRAU HOF
kan U op ieder ogenblik van de dag van het jaar middag- en avondmalen aanbieden.
INTERESSANT
Avondmaal op vrijdag, zaterdag of zondagavond in een gezellige sfeer.
Nadien krijgt U gratis gedurende 5 uur een der beste Oberbayern orkesten.
Middag- en avondmaal in groep : gezellig, fijn, goed en goedkoop.
WY WILLEN THIER · DORTMUNDER · THIER-BRAU ·
Inlichtingen ter plaatse
THIER BRAU HOF
Leuven - Tel. (016)46311
THIER BRAU HOF
Hulste - Tel. (056)71536
THIER BRAU HOF
Antwerpen - Tel. (03)312037
DE KLAROEN
Aalst . Tel. (053)22853

HALLO, HIER BEN IK WEER !
Waar Graaf d'Alcantara en Leo Tisiknieweet faalden daar zal het vaderland niet vergeefs een beroep doen op de
Nationale Bevlaggingsaktie
Het 13de werkjaar is begonnen : de leeuwejacht is open.
Sticht in uw woonplaats een KERN.
Exalteer uw buurman met een Klauwende Leeuw.
Vraag een folder '68 met prijzen en afmetingen :
Nationale Bevlaggingsaktie
Tielsesteenweg 12, Oostrozebeke
Tel. (056) 660.73
Sekretariaat : Waterstraat 133, Sint-Amandsberg, tel. (09)51.15.83

GUN UW KROOST ONBEPERKTE SPEELMOGELIJKHEID !
Gans stalen konstruktie, grondoppervlakte : 2,35X2.35m, hoog 2,50 m.
Vrachtvrij bij U thuis voor slechts 2.995 F
Bezoek onze toonzaal ! Kleurenfolder op aanvraag.
Firma CORTVRIENDT sinds 1950
Diepestraat 29, ANTWERPEN - Tel.: 32.44.30
Alle speelgoed voor tuin en binnenhuis.
Opblaasbare speelvijvers in alle maten.

ETN JEURISSEN WEET ALLES VAN TEMPERATUREN
EJ
KOELTOGEN
KOELKAMERS
DIEPVRIEZERS
BROWN BOVERI
DIEPVRIESTUNNELS
KAMIONKOELING
WINKELINRICHTINGEN
o.a. VOOR SUPERMARKTEN, INDUSTRIE EN VOEDINGSNIJVERHEID
ETN JEURISSEN PVBA De Winterstraat 24
Borgerhout/Antwerpen Tel.: (03) 36.11.35-36.59.31
DEPANNAGEDIENST ALLER MERKEN

ZEKER IS ZEKER
RAADPLEEG EEN VAKMAN-SPECIALIST
TAPIJTEN CASPERS
Gentse straat 6, AALST - Tel. (053) 291.89
— Vakkundig en gratis plaatsen van alle vloerbedekkingen
— Tapijten van alle herkomst

bewegingsWijzer

ANTWERPEN

Antwerpen

Op zaterdag 1 juni zal de VKK Tijl en Nele een reis maken met moderne autocar.

De reis « Leer Vlaanderland kennen » zal gaan als volgt :

Antwerpen, Kortrijk, Menen, Zonnebeke (bezoek museum, loopgraven en Kanadees kerkhof), Ieper (grote markt, verdedigingswallen), langs de grensbergen naar Poperinge, Steenstrate (bezoek monument Gebroeders van Raemdonck), verder naar Diksmuide (bezoek dodengang, IJzertoren, middagmaal Vlaams Huis).

Verder naar Nieuwpoort met bezoek monument sluiswachter Karel Kogge. Dan hebben we aan de kust Middelkerke, Oostende, Zeebrugge om langs Lisseweghe, land van Saeftingen, Ter Doest over Damme, Brugge en Gent terug naar Antwerpen te keren.

Inschrijvingen van nu af tot 20 mei in ons lokaal Tijl, St-Jansplein 22, Antwerpen.

Prijs 135 fr. per persoon.

Onze vriend Pol met zijn akkordeon is ook van de partij !

BESTUURSVERKIEZING

Op donderdag 30 mei bestuursverkiezing van de ganse afdeling Antwerpen Stad. Lokaal « Scheldehof », Oude Koornmarkt 28, Antw.

Er kan gestemd worden tussen 18 en 22 uur op vertoon van identiteitskaart.

Alle leden der afdeling werden verwittigd per schrijven over de stemgerechtigheid en modaliteiten. Mocht om de een of andere wijze een lid uit onze afd. geen schrijven hebben ontvangen, gelieve dan het sekretariaat dadelijk te verwittigen.

Kandidaturen mogen gesteld worden in onze afdeling ten laatste tot 23 mei per schrijven gericht naar het sekretariaat.

KOLPORTAGE

De afdeling houdt haar laatste kolportagetocht dit seizoen op zondag 9 juni, vergezeld van radiowagen. Vertrek lokaal « Odal », hoek Ballaertstr. en Clementinastr. om 10 uur.

OPTOCHT ZONDAG 26 MEI

Antwerpen moet op de overwinningtocht doorheen de stad de meeste deelnemers kunnen leveren. We vragen ook medewerkers tot het verkopen van kentekens, tot het vormen van de ordewacht, het dragen van spandoeken en zo meer. Geef uw naam en adres op aan het sekretariaat der afdeling, Oude Koornmarkt 28, Antw., tel. 32.81.01.

BIJDRAGE

De verkiezingsnasleep brengt ons financieel nog voor duizende franks in moeilijkheden ten overstaan van onbetaalde rekeningen. We willen echter zo snel mogelijk iedereen tevreden stellen. Doet nog eens een een extra inspanning ! Alle stortingen voor onze afdeling op postchekrekening van onze penningmeester Bergers G., St. Jansvliet 19, Antwerpen. Of een kleine bijdrage onder omslag naar de voorzitter der afdeling : dokter K. Delahaye, St. Jansvliet 16, Antw.

Van harte dank.

VERGADERING

De sektie Oost plant op vrijdag 24 mei in Scheldehof, Oude Koornmarkt 28, Antw., om 20 uur 30 een vergadering voor haar leden en simpatizanten. Ook van buiten de sektie is ieder welkom. Spreker die avond is niemand minder dan Ward Hermans die zal handelen over « Geschiedenis zoals men ze niet schrijft ».

MEDEGEDEELD

Onder het peterschap van senator dokter Roosens had, in lokaal Tijl op vrijdag 3 mei, de trekking plaats van onze tombola, waar niet minder dan 45 prijzen werden verloot. Langs dezen weg danken wij dan ook hartelijk al degene die het mogelijk gemaakt hebben, door hun milde schenkingen de tombola van Vlaamse Vriendenkring Tijl en Nele te doen uitgroeien tot een groot sukses.

Prijzen mogen worden afgehaald in ons lokaal Tijl, St. Jansplein 22, Antwerpen, en met 15 juni 1968.

WINNENDE NUMMERS

0022 0094 0121 0127 0233 0313 0426 0497 0498 0514 0649 0706 0789 0820 0897 0935 0931 0984 0997 1051 1268 1281 1329 1427 1444 1558 1568 1572 1606 1622 1705 1810 1847 1838 1865 1899 1995 2032 2122 2208 2402 2421 2432 2469 2484.

VLAAMS VERBOND VOOR GEPENSIONEERDEN

Donderdag 23 mei (O.H. Hemelvaart) eerste autocar-uitstap van dit jaar naar Limburg en Nederland : Bokrijk - Kanne - Voer - Valkenburg. Vertrek te 8 uur aan de K.V.O., Frankrijklei; terug uiterlijk tegen 22 uur. Identiteitskaart en desgewenst knapzak niet vergeten !

Inschrijving bij de sekretaris mits storting van 70 fr. (leden) of 100 fr. (simpatizanten) :

M. Goossens, Lange Winkelstraat 42, Antwerpen, tel. 03-33.52.83, PC. nr. 4616.69. Men zegge het voort !

DIENSTBETOON

Zitdag sociaal dienstbetoon senator H. Ballet op dinsdag 21 mei van 18 uur 30 tot 19 uur 30 bij hem aan huis, Jan van Rijswijcklaan 74, Antwerpen of na telefonische afspraak.

VERGADERING

De laatste weken hebben tientallen simpatizanten gevraagd lid te worden van onze partij. Normaal zouden onze kaderleden deze nieuwe VU-ers moeten bezoeken.

Om deze leemte te verhelpen hebben we besloten een kontaktvergadering te houden voor deze nieuwelingen.

De kontaktvergadering heeft plaats op maandag 20 mei om 20 uur te huize van Frans De Laet, Kruishofstraat 16. Inlichtingen zijn ook te bekomen bij W. Willockx, Volhardingstraat 17.

Antwerpen - Zuid-Kiel

« Geschiedenis zoals men ze niet schrijft » zal het tema zijn waarover de gekende schrijver W. Hermans spreekt op vrijdag 24 mei om 20 uur in Scheldehof, Oude Koornmarkt 28.

Deze zeventig jaar jonge vlaamsnationale strijder, waarvan geweten is dat hij geen blad voor de mond neemt, zal u zeker weten te boeien : en spreker en aard van het onderwerp staan daar borg voor.

OPERATIE PARTIJSEKRETARIAAT

Sektie Zuid-Kiel zal voor de operatie partijsekretariaat 1000 fr. ter beschikking stellen van hogere VU-leiding.

Berchem

VERKIEZINGEN

De Volksunie Berchem heeft op haar laatste vergadering beslist dat de verkiezing van haar nieuw bestuur in overeenstemming met de statuten, zal doorgaan op donderdag 13 juni.

Nieuwe kandidaturen moeten schriftelijk toegestuurd worden aan het sekretariaat voor 31 mei 1968. Nadere toelichting zal eerstdaags rechtstreek aan de leden verzonden worden.

26 MEI

Na de fantastische vooruitgang van de VU te Berchem — vandaag als tweede partij in onze gemeente — is het logisch dat alle leden en simpatizanten aanwezig zijn op de grote overwinningsbetoging welke in het centrum van Antwerpen zal doorgaan op de morgen van het zangfeest. Wij verzamelen om 10 uur stipt rond het standbeeld van Rubens op de Groenplaats. Rond 12 uur 30 zal alles afgelopen zijn zodat iedereen om 14 uur 30 op het zangfeest aanwezig kan zijn.

VLAGGEN

De afdeling Berchem verzoekt haar leden en simpatizanten op 26 mei de leeuwevlag uit te steken. Vooral in de franskiljonse Pulhofwijk is een ondubbelzinnige vlaamse houding meer dan noodzakelijk.

DIENSTBETOON

Onze volksvertegenwoordiger dr. H. Goemans en ons provincieraadslid Jef Brentjens, Van Vaerenbergstraat 63, Berchem, tel. 39.10.74, houden zich steeds ter beschikking voor alle vormen van sociaal dienstbetoon. Liefst telefonische afspraak maken na 19 uur.

Borgerhout

BELGICANISME : TEKEN AAN DE WAND !

Deze woorden van mr. Wagemans, uitgesproken op onze maandelijkse ledenvergadering van vrijdag 10 mei j.l., zijn mij het meest bijgebleven.

Het was een lust voor het oor naar zijn voordracht te luisteren; de vele aanwezigen voelden het aan dat hier de zaken zo scherp gesteld werden, doch tevens zo klaar en duidelijk naar voorgebracht, waardoor de spanning die velen van ons in zich voelden sinds de laatste verkiezingen en de daaruit voortvloeiende politieke maneuvers, week, om plaats te maken voor de bevrijdende en begrijpende idee dat de leiding van de Volksunie op de hoogte van hare taak is.

OVERWINNINGSTOCHT

Wij zijn ervan overtuigd dat Borgerhout weer het leeuwenaandeel zal leveren. Niemand mag ontbreken.

Onze afdeling verzamelt op de Groenplaats, kant Grand Bazar doch tegen de Eiermarkt, te 10 uur, achter het opschrift : Borgerhout.

Wij stappen mee op tot het laatste om de korte spreekbeurten bij te wonen.

Stel een goede daad door deelnemers van buiten het Antwerpse wegwijs te maken in het vinden van een goede eetgelegenheid.

Al te vaak weten die mensen niet waarheen tijdens de middagpauze die het zangfeest vooraf gaat.

OPRECHTE GELUKWENSEN

Aan onze plechtige kommuniekanten zeggen wij een oprecht proficiat ! Mogen wij hen vragen op deze voor hen innig schone dag niet vergeten te bidden voor ons geliefd Vlaanderen en in hun gebed tevens hun ouders, die zoveel voor ons volk veil hebben te gedenken ? Aan de feestelingen en de ouders hartelijke gelukwensen.

VERBROEDERINGSAVOND

Willen wij van 26 mei een dag maken, volledig in het teken van de dietse strijd en volksverbondenheid dan spreken wij af, om onmiddellijk na het zangfeest elkaar te ontmoeten op de Riddershoeve te Schoten, waar een verbroederingsavond plaats heeft tussen Noord- en Zuid-Nederlanders.

Alle goede Vlamingen worden daar op het etentje verwacht dat bestaat uit : soep, jagersschotel en roomijs. De inschrijvingsprijs bedraagt slechts 100 fr. doch men dient in te schrijven uiterlijk tot 20 mei op het telefoonnummer 03-35.23.36 bij Mevrouw Domus, Sergeyselsstraat 31 te Borgerhout.

De Riddershoeve is te bereiken vanaf het Sportpaleis richting Merksem tot aan de Oude Barreel en daar rechtsaf naar Schoten. Voor de kom van de gemeente, rechts de Kasteeldreef.

Ook te bereiken met tram 3 en autobus.

Ekeren

KOLPORTAGE

Op zaterdag 18 mei 1968 wordt er gekolporteerd met ons weekblad « Wij » te Ekeren-St. Mariaburg; bijeenkomst bij de heer Van Tongerloo Maurits, Lelienlaan 62 te St. Mariaburg om 14 uur stipt. Wij rekenen op een talrijke opkomst van onze ploeg.

OVERWINNINGSOPTOCHT TE ANTWERPEN

Wij komen bijeen om 10 uur 's morgens aan de Grand-Bazar, Groenplaats te Antwerpen. Verdere inlichtingen volgen langs de afdeling om.

We verwachten een talrijke opkomst.

Hove

PROTEST

Het bestuur van de Volksunie — afdeling Hove — heeft met verbazing en ontsteltenis kennis genomen van het besluit van het schepenkollege, waarin de heer burgemeester en zijn akolieten de Hovense bevolking bekend maken, zich te verzetten tegen de aanduiding van de h. Paul Daels, algemeen voorzitter van de Vlaamse Volksbeweging als spreker op de aanstaande 11 juli-viering in onze gemeente.

Hierdoor trachten deze potentaten het gemeentelijk feestkomitee, inrichters van de 11 juli-viering, onder druk te zetten en beletten haar verdere medewerking te verlenen.

De Volksunie Hove, tekent ten scherpste protest aan tegen deze handelswijze en laakt dergelijke onbegrijpelijke pogingen om onze demokratische vrijheden aan banden te leggen.

GEZELLIG SAMENZIJN

Woensdag 22 mei te 20 uur 30 in de zaal Reinaert, Mortselsesteenweg 21, richt Volksunie afdeling Hove een gezellig samenzijn in. Deelname in de onkosten 75 fr. Melden V.U. sekr. Dahliastraat 32, tel. 51.35.47.

Merksem

De laatste verkiezingen hebben bewezen dat in onze gemeente duizenden kiezers zijn die voor de Volksunie hebben gekozen.

Wij moeten onze gemeente bij iedere gelegenheid een bij uitstek vlaams aanschijn geven.

Dat er in die zin door onze gemeentelijke mandatarissen gewerkt wordt, bewijze daartoe de indrukwekkende reklame voor het zangfeest.

Doe ook wat. Indien gij het nog niet deedt, bestel dan een leeuwenvlag en hangt de leeuw bij iedere gelegenheid buiten. Leeuwenvlaggen, kleurvast, 1.50 x 1.50 m. te bekomen aan de prijs van 195 fr. Bestellen in Tijl of op het sekretariaat. Vermelden stokvlag of raamvlag.

NAAR DE POESJE

Op zaterdag 15 juni bezoeken wij de antwerpse Poesje.

Bijeenkomst op de Grote Markt aan Brabo.

Vertrek aldaar met harmonika te 19 uur 30. Deelname in de onkosten 20 frank. Inschrijven in Tijl of op het sekretariaat. Steek een briefje van twintig in een omslag, sturen aan het sekretariaat, Em. Lemineurstraat 33. Duidelijk naam en adres vermelden. Niet talmen, want het aantal plaatsen is beperkt.

HOTEL BAYERISCHER HOF
op het eiland
LINDAU
in het
Bodenmeer
Tel.: 08382/2248
Telex: 054340

zoekertjes

OOSTENRIJK-KARNTEN

Bij Vlaming kamers te huur, 40 Sch. met ontbijt. Bungalow voor 6 pers. alle komfort. Bergen, meren, parage, 220 Sch. per dag. Plaatsingsdienst over heel Kärnten, uitgezochte verblijven. F. Heremans. Post Wölfnitz 9061, Klagenfurt. Kärnten, Osterreich.

Gezocht voor onmiddellijke indiensttreding aan de kust : winkeljuffer min. 18 j., kennis van talen gewenst; inslapen op bedrijf. Tot 1 september. De Vos, Duinkerkelaan 65, De Panne, tel. 058-41198.

Jonge dame, doctor in de rechten zoekt passende betrekking, liefst in het Antwerpse.

Schrijven : W. Jorissen, Astridlaan 80, Mechelen. Tel. 015-19994.

Technisch ingenieur — weefkunde — 23 jaar, zoek betrekking overeenkomend met zijn studies, in het Gentse, Oudenaardse of Kortrijkse.

Schrijven bureel blad, onder letters G.E.

OPERATIE WEEK-END 1968 ?

Volksunieleden en simpatisanten maak gebruik van deze gelegenheid !

Blazers vanaf **1495** + **gratis** broek waarde **700**
Sportvesten vanaf **1595** + **gratis** broek waarde **800**

Bij BERGERS Herenkleding

Sint Jansvliet 19, Antwerpen (Kleine tunnel)
De firma die haar V.U.-simpatie nooit verborg die al jaren openlijk voor de V.U. strijdt !

Dit aanbod slechts geldig vanaf 15 mei tot 25 mei 1968 op vertoon van deze reklame.

Aanbevolen Huizen

H. DOX
Carnotstraat 133, Antwerpen
Telefoon : (03)35.17.14
Binnen- en buitenlandse merkkeukens
+ elektrische toestellen

AL AL AANBOUW KEUKENS GLASAL
Engerstraat 161, Erps-Kwerps
Tel. (02)59.77.83
DE ENIGE KEUKEN IN EUROPA ONVERWOESTBAAR

« PIET POT »
Antwerpen's gezelligste Bierkelder
Grote Pieter Potstraat 4
(bij Sulkerrul)
Open vanaf 8 uur s'avonds
Maandag gesloten.

REISBUREAU
Vlaams Reisbureau n.v.
Maatsch. zetel : Antwerpen 2
Tel. : (03)49.30.45 - 49.15.94

Bezoek « De Veerman »
te St-Amands a.d. Scheldo
Mosselen - Paling
Uitbater : Jan Brugmans

De specialist der standaarddeuren
J. LEEMANS, Deurne zuid
Van Havrelei 70, tel. 35.63.17
Agent : De Coene - Kortrijk

EURO-DOMI
Moderne wooninrichting
Kruidtuinlaan 6, Brussel 1
(tussen A. Maxlaan en E. Jacqmainlaan)
Tel. (02)18.1717
3-2-68

« Vlaams Huis » Knokke
Kamers - Volledig pension
Gezellige sfeer.
Vermindering voor groepen.
Elisabethlaan 105 - Tel. 632.70

Breydelhof - BRUGGE
Jozef Suvéestraat 2
Gelagzaal - 120 plaatsen
Tel. (050)350.67

PLASTIEK
FRANS PARQUIN
Lange Lobroekstraat 44
Antwerpen - Tel. (03)36.16.47
Verpakkingsemmer - Stapelkisten
Vervoerkisten - Polyethyleenzakken, -vellen - Rollen - Bedrijfsschorten - Prijskaartjes.

HOME
Eigentijdse woninginrichtingg
Kunstnijverheid
Rijschoolstraat 45B
Sint-Truiden
Telefoon : (011)741.96

WIJ Vlaams nationaal

Hoofdredakteur :
T. van Overstraeten

Alle briefwisseling voor redaktie naar :
Rotatyp, Sylv. Dupuislaan 110, Brus. 7. - Tel. 23.11.98

Beheer :
Maurice Lemonnierlaan 82, Brussel 1. - Tel. : 11.82.16
Alle klachten voor niet ontvangen van blad op dit adres.

Jaarabonnement : 300 fr.
Halfjaarlijks : 170 fr.
Driemaandelijks : 95 fr.
Abonnement buitenland : 480 fr.
Steunabonnement : 820 fr. (minmum)
Losse nummers : 8 fr.

Alle stortingen voor het blad op postrekening : 1711.89, «WIJ» Vlaams-nationaal weekblad.

Verantw. uitg. Mr. F. Van der Elst, Beizegemstr. 20, Brus. 19.

bewegingsWIJzer
vlaams nationaal

ANTWERPEN

Heist-op-den-Berg Hallaar - Booischot

Wij vieren de sterke vooruitgang in onze streek tijdens de laatste verkiezingen.

Alle leden, abonnenten en simpatizanten worden daarom verwacht op het gezellig onderonsje op woensdag 22 mei te 20 uur 30 in de zaal Breughel, Dorp, Booischot

Gratis pensen en bier. Staf Wuyts bespeelt het elektrisch orgel.

De verkozenen uit ons arrondissement en de kandidaten uit de streek zullen aanwezig zijn.

Merksem

DIENSTBETOON

Alle donderdagavonden vanaf 20 uur in Tijl.

Om lid te worden van de Volksunie, naam, adres en een briefje van 50 fr. bezorgen of opzenden aar het sekretariaat.

NUTTIGE ADRESSEN

Sekretariaat : K. Van Bockel, Em Lemineurstraat 33, tel. 45.57.77 alle werkdagen van de week.

Voorzitter Volksunie Merksem : Luc Droogmans. Kruisbaanvelden 15, tel. 45.51.81.

Gemeenteraadslid Lieven Kalingart, Past Bampsstraat 18, tel. 45.85.19

Redaktie plaatselijk maandblad 'T en Zal, Anton De Wachter, Houthulststraat 108, tel. 45.65.59.

ALGEMENE VERGADERING

Op donderdag 30 mei, te 20 uur 30, in ons lokaal Tijl, Bredabaan 298, alg. ledenvergadering, met als voornaamste punt op de dagorde, de tweejaarlijkse bestuursherkiezing voor onze afdeling. Kiesgerechtigd zijn de leden die in 1967 lid waren van de afdeling en in regel met hun lidmaatschap 1968.

Kandidaturen in te sturen voor 22 mei 1968, onder gesloten omslag aan het sekretariaat, Em. Lemineurstraat 33. Nadere inl. op het sekretariaat, de vijf eerste dagen van de week, tel. 45.57.77.

Mortsel

LEEUWENVLAGGEN

Gezien het sukses van onze « leeuwenvlaggenslag », verlengen wij de bestelperiode t.e.m. 31 mei e.k.

Bestel nog onmiddellijk uw vaandel, kleurvast, 1.50-1,50 m. aan de gunstprijs van 195 fr., bij Wim Claessens, Liersesteenweg 197, Mortsel (tel. 51.39.09).

Turnhout

Nu de verkiezingsoverwinningsroes wat geluwd is, heeft ook de afdeling te Turnhout een nieuw afdelingsbestuur verkozen.

Dit gebeurde op een algemene ledenvergadering die zeer druk werd bijgewoond.

De uitbouw van de afdeling Turnhout werd toevertrouwd aan . Van Houtven F. : voorzitter; Daelemans Jan : ondervoorzitter; Geerts Jos : sekretaris; Beaufays Rudy : penningmeester; Lou Deckx: organisatie; Bauweraerts Jef : propaganda; leden : Van der Stichelen L. : Dieltiens Karel, Pol Mertens, Jan Van Gorp.

Het nieuw bestuur vergaderde reeds in een sfeer van werklust en eensgezinde wil om V.U.-Turnhout verder uit te bouwen.

Enkele voorstellen die kortelings zullen uitgewerkt worden, zijn de eerste rezultaten, nl. : oprichting van een Vujo-afdeling (om aan de verzuchting van heel wat jongeren tegemoet te komen) en de uitgave van een eigen gedrukt kontaktblad.

VU-Turnhout heeft blijkbaar de wind in de zeilen.

Sekretariaat : (voor inlichtingen en inschrijven nieuwe leden) Jos Geerts, Boomgaardstraat 43, Turnhout.

Westerlo

NIEUWE AFDELINGEN

Na het grote sukses van ons kanton bij de verkiezingen, is de verdere uitbouw in volle gang.

Op vrijdag 10 mei in aanwezigheid van volksvertegenwoordiger Jo Belmans, arrondissementeel voorzitter, en Martin Leynen, arr. sekretaris, werd de afdeling Westerlo boven de doopvont gehouden.

Werden onderscheidelijk als bestuursleden aangeduid : de heren Louis Willems als voorzitter, Herman Willems sekretaris, Marcel Van Dijck penningmeester en Jan Van Grieken propagandaleider.

Ook de stichting van de afdeling Tongerlo-Oevel werd reeds in het vooruitzicht gesteld.

Verder worden alle leden en simpatizanten van Vorst-Kempen-Veerle en Eindhout op de stichtingsvergadering verwacht op zaterdag 18 mei om 20 uur in café « De Wijngaard », Dorp 74 te Veerle.

Wilrijk

ROUW

Dokter Veeckmans is niet meer...

Op een oogenblik dat hij nog zoveel diensten kon bewijzen aan onze beweging, aan gans de wilrijkse gemeenschap, velde een onverbiddelijke ziekte deze merkwaardige en grootse persoonlijkheid.

« Den Dokter » zoals hij gemeenzaam genoemd werd, was een graaggeziene figuur, die bij allen respekt afdwong door zijn beginselvaste vlaamsbewustheid en zijn haast legendarische goedheid en sociale ingesteldheid.

Zijn heengaan wordt dan ook niet alleen betreurd in de V.U.-middens, maar werd door gans de wilrijkse bevolking aangevoeld als een persoonlijk verlies.

Wij zullen hem nooit vergeten en trachten voort te bouwen op zijn lichtend voorbeeld.

BRABANT

Aarschot

ZANGFEEST

Dit jaar wordt U de gelegenheid geboden, tegen gunstvoorwaarden aan onze reis naar het zangfeest deel te nemen.

Deelnemingsprijs : 100 fr. (toegangskaart inbegrepen).

Vertrekuren autobus : Molenstede (Diest) : 12 uur 30, Aarschot (Withuis) : 13 uur.

Inschrijven bij : Karel Celis, Diestersestraat 16, Molenstede, J. Kaanen, Statiewijk 15, Testelt, Fr. Van Calster, Langdorpsesteenweg 137, Aarschot, Paul Van Hoof, Albertlaan 18, Aarschot.

Wacht niet te lang om in te schrijven; het aantal beschikbare plaatsen is beperkt.

Anderlecht

Alle bestuursleden van de afdelingen en aktieve propagandisten uit het gewest worden uitgenodigd op de kantonnale vergadering op donderdag 30 mei te 10 uur in hotel Ravenstein, Ninoofse stw. 685, te Anderlecht.

Brussel

MEDEDELINGEN VAN HET ARRONDISSEMENTSBESTUUR

1. Het arr. bestuur dringt aan op een snelle ledenhernieuwing. Ledenlijst aan de arr. sekretaris, lidgelden op P.R. 86.54.50 van V.U. arr. Brussel te Brussel 1.

2. Bestuursverkiezingen in de afdelingen : volledig af te handelen voor 15 juni a.s.

5. « V.U. Aktie Brussel » : de afdelingen worden verzocht de datum van 22 juni a.s. vrij te houden. Verdere gegevens volgen via « Wij » en de arrondissementsraad.

6. Sociaal dienstbetoon : kamerlid dr. Eugeen Defacq is te Brussel alle werkdagen tijdens de normale kantooruren bereikbaar in het Internationaal Centrum Rogier nr. 1901, tel. 18.30.82. De dinsdag is hij daar bereikbaar tussen 18 en 20 uur.

Grimbergen - Beigem

NAAR ZANGFEEST 26.5.68

Vertrek autobus te 12 uur aan het Fenikshof. Terug 19 uur.

Inschrijvingsgeld 100 fr. v. autobus en ongenummerde zitplaats. Tel. 59.14.88 mevr. v. d. Maesen of zie uw wijkmeester.

VERKIEZING

Vrijdag 24-5-68 : bestuursherkiezing in het Fenikshof van 19 uur tot 21 uur. Kandidaturen te richten aan R. Timmermans, Windekindstraat 20, Grimbergen. Vanaf 21 uur gezellig samenzijn. Vrienden en kennissen van harte welkom.

Halle - Lennik

BAL

Zaterdag 1 juni a.s. om 20 uur overwinningsbal van het Pajottenland in het « Jagershof » te Kester, orkest « The Mistrals ». Onze gekozenen van het arrondissement worden er verwacht.

Laken

BESTUURSVERKIEZINGEN

De statutaire bestuursverkiezingen vinden plaats op 30 mei e.k. op ons afdelingssekretariaat, R. Neyberghlaan 188 te 20 uur stipt. Kandidaturen worden op het sekretariaat ingewacht. De bestuursverkiezingen worden geleid door onze vrienden Michel Van den Heule en Jos Verlooy.

Leuven

DIENSTBETOON

Te Leuven, in café « Opera », Bondgenotenlaan 30.

Laatste zondag van de maand vanaf 10 uur, volksvertegenwoordiger, professor Verduyn; 2de zondag, vanaf 10 uur, professor Van Paemel; iedere woensdag, vanaf 7 uur, A. Brauns (juridische kwesties).

Te Wommersem, Zandstraat 48 : iedere maandag en woensdag, vanaf 7 uur, de heer Delvaux (pensioenen).

Rode - Beersel - Ukkel

OVERWINNINGSBAL

Deze drie afdelingen beleggen op zaterdag 25 mei a.s. hun overwinningsbal te Alsemberg, in de zaal « De Zwaan », Pastoor Bolsstraat, te 20 uur 30. Orkest Stan Philips. Iedereen welkom.

St Agatha-Berchem

NAAR ANTWERPEN

Alle leden en simpatizanten worden ertoe aangezet op zondag 26 mei a.s. te Antwerpen deel te nemen aan de overwinningsbetoging van de Volksunie.

Aanvang 10 uur.

In de namiddag bijwonen van het zangfeest.

Speciale omzendbrieven betreffende ingelegde cars en reisplan werden reeds verzonden.

OOST-VLAANDEREN

Aalst

ZANGFEEST

Een autobus wordt ingelegd naar het zangfeest te Antwerpen op zondag 26 mei a.s.

Zo vlug mogelijk inschrijven «De Vriendschap ».

Prijs 85 fr. looi inbegrepen. Vertrek te 9 uur op de markt en terug ten laatste te 21 uur.

Astene

BESTUURSVERKIEZINGEN

Op 24 mei a.s. te 20 uur in gasthof D'Hulhaege te Deinze algemene ledenvergadering met verkiezing van een nieuw plaatselijk bestuur

Kandidaturen aangeven op de hiernavolgende adressen voor 20 mei a.s. : R. Ryckbosch, Driesstr. 36, Petegem-Leie, tel. 762179 en L. Goessens, Achterstraat 141, Astene, tel. 761807.

Erembodegem

NAAR ANTWERPEN

Zondag 26 mei : overwinningsbetoging te Antwerpen en bijwonen Vl. Nat. Zangfeest. Erembodegem zal zorgen voor een sterke afvaardiging !

Speciale omzendbrieven over al deze aktiviteiten zullen verzonden worden.

Gentbrugge - Ledeberg

BESTUURSVERKIEZING

De verkiezing van het nieuwe afdelingsbestuur gaat door op dinsdag 28 mei tussen 20 en 22 uur in café Kristoffel, Hundelgemsesteenweg 302 te Ledeberg. Alle leden werden reeds aangeschreven om hun kandidatuur te stellen; achterblijvers kunnen nog tot 21 dezer terecht op het sekretariaat, Oudstrijdersstraat 5 te Gentbrugge. Aangezien de gelagzaal van het café vanaf 20 uur voor onze afdeling is voorbehouden, verzoeken wij onze leden zo talrijk mogelijk aan de verkiezingen deel te nemen. De stembrieven worden ter plaatse uitgereikt; wegens het grotere ledenaantal is een bijkomende plaats van bestuurslid open verklaard.

Herzele

BESTUURSVERKIEZINGEN

Op 3 mei ll. hadden de herverkiezingen van het bestuur plaats in aanwezigheid van volksvertegenwoordiger dr Van Leempuutten en provincieraadslid U. De Graeve. De penningmeester opende de vergadering, bracht verslag uit over de financiële verrichtingen en trachtte aldus te verklaren hoe het mogelijk was dat de bodem van de kas duidelijk zichtbaar was. Dr Van Leemputten schiep een algemeen beeld van de huidige politieke toestand te belichtte de vele aanwinsten die de verkiezingen voor de partij gebracht hadden. Daarop werd een 6-ledig bestuur gevormd.

NIEUWE AFDELING

Onmiddellijk na de verkiezingen werd de stichting van een afdeling Hillegem in overweging genomen. De afgevaardigden van deze gemeente waren een en al geestdrift voor dit initiatief met het gevolg dat Hillegem nog dezelfde avond van wal ging met veel overtuiging en met 32 leden. Goede vaart !

Kerksken

SOCIAAL DIENSTBETOON

Urbain De Grave houdt zitdag voor sociaal dienstbetoon te Kerksken elke 4de zaterdag van de maand te 15 uur ten huize van Edw. De Kegel, Berg 112, te Kerksken.

St Niklaas

Zondagmorgen 12 mei 1968 had de bestuursverkiezing plaats van de afdeling Volksuniejongeren-St-Niklaas.

Voor een periode van maximum één jaar zal het Vujo-bestuur worden waargenomen door volgende acht verkozenen : Leo Van Hoeylandt, William Beaufays, Fernand Vael, Wim Geerinck, Piet De Cock, Roland Massa, Eddy Vandenberghe, William Verbraeken.

Waarschoot

VLAAMSE VRIENDENKRING

Op 19 mei bezoeken we, samen met het Sint-Lutgardiskoor, de nationale plantentuin te Meise. De bus vertrekt aan de kring te 9 uur. Terug rond 19 uur.

Zondag 26 mei : Vlaams Nationaal Zangfeest te Antwerpen.

120 fr. zitplaats inbegrepen De bus vertrekt op het Dorp te 9 uur 30.

Voor beide reizen : plaatsbespreking : A. Van Holderbeke, Stationsstraat 6, Waarschoot, tel. 773378.

MEDEGEDEELD

Aalst

Op zondag 19 mei wordt in de kerk van het H. Hart te Aalst te 11 uur 30 een plechtige zieledienst opgedragen voor de in de loop van het voorbije jaar overleden Broederbanders. Homelie die E.P. Pil; aan het orgel Wies Pee.

Brussel

WERE-DI

Were Di Jong-Brussel legt een bus in naar Antwerpen ter gelegenheid van het Vlaams-Nationaal Zangfeest van 26 dezer. Alle inlichtingen kunnen verkregen worden in het lokaal « Uilenspiegel », Pletinckxstraat 38 te Brussel 1.

WEST-VLAANDEREN

Brugge

VUJO-VOORJAARSREIS

Traditiegetrouw richt Vujo op 23 mei a.s. (O.H. Hemelvaart) zijn voorjaarsreis in, dit jaar naar Bokrijk. Vertrek aan de Vismarkt te Brugge om 6 uur 15. Terug om 22 uur.

Prijs : 130 fr. Toegang openluchtmuzeum en event. verteer zijn niet inbegrepen.

Inschrijven bij bestuursleden Vujo (tegen betaling) of storten op PR. 6007.78 van A. Vanhouteghem, Heist-aan-Zee. Ook ouderen welkom !

« KADERBLAD »
EN
« VLAAMS GEMEENTEBELEID »

Het kaderblad kost 25 fr. voor de kaft plus 80 fr. per jaar. (Voor nieuwe abonnementen 2 x 80 fr. storten voor 1967 en 68). Storten op PR. 14.76.97 van Volksunie, Brussel 1.

Het « Vlaams Gemeentebeleid » kost 100 fr. te storten op PR 51.40 69 van J. Torfs, Heikant, Berlaar. Iedere afdeling moet daarvan in het bezit zijn.

LENTERALLYE

De afdeling Jabbeke nodigt U uit tot deelname aan de autorallye op zondag 19 mei a.s.

Diksmuide

NAAR ANTWERPEN

Zondag 26 mei wordt een autobus ingelegd naar het zangfeest te Antwerpen. Vertrek om 8 uur aan het Vlaams Huis te Diksmuide.

Prijs 100 fr. toegangskaart niet inbegrepen. Inschrijvingen in het Vlaams huis, IJzerlaan 83.

Kortrijk

BESTUURSVERKIEZINGEN

Voorlopige agenda voor het arrondissement Kortrijk :

Bestuursverkiezing afdeling Wevelgem (gemeenten Bissegem, Lauwe en Wevelgem) : 28 mei; bestuursverkiezing afdeling Menen (gemeenten Rekkem en Menen) : 29 mei; bestuursverkiezing afdeling Kortrijk (gemeente Kortrijk) : 31 mei ; bestuursverkiezing afdeling Kuurne (gemeenten Bavikhove, Hulste, Kuurne en Lendeleden) : 31 mei; koöptatie in de arrondissementsraad : 15 juni; verkiezing arrondissementeel bestuur : 22 juni.

NAAR ANTWERPEN

Deelname aan de overwinningstocht van de Volksunie en aan het vlaams-nationaal zangfeest. Tiketten aan 100 fr. voor de autocarreis naar Antwerpen zijn te verkrijgen in lokaal 1302, August Reynaertstraat 9, Kortrijk. Vertrek op het Schouwburgplein te 7 uur 30. Voor de haastigen zijn nog enkele tiketten aan 140 fr. te bekomen, waar de prijs van een zitplaats voor het zangfeest is inbegrepen.

Menen

BESTUURSVERKIEZINGEN

Deze gaan door op woensdag 29 mei. Alle kandidaturen moeten ingediend zijn tegen vandaag 18 mei, ook van de uittredende bestuursleden.

Oostende

LEDENSLAG

Onze afdeling groeit nu snel naar de verdubbeling van het aantal leden !

Hierdoor is het mogelijk geworden een vierde afgevaardigde te hebben in de arrondissementele raad van onze partij. Op de jongste bestuursvergadering werd hiervoor unaniem aangeduid Jef Verhaeghe, en als vaste plaatsvervanger Gust Debusschere.

NIEUWE AFDELING

Zoals bekend behoort Klemskerke (De Haan) bij onze afdeling. Door de sterke stijging van het aantal leden in De Haan, zal het binnenkort mogelijk worden daar een zelfstandige afdeling te stichten. We hopen spoedig geschikte bestuursleden te vinden om van wal te steken.

ADRES

Voorheen beschikten wij over een postbusnummer. Dit werd thans opgezegd, zodat voortaan alle briefwisseling kan gezonden worden aan het sekretariaat p.a. J. Verhaeghe, Prinsenlaan 48. Tel. 744.52.

EEN WONING DIE OOK IN 'T JAAR 2000 AKTUEEL EN MODERN ZAL ZIJN !!!

EEN slaapkamer
TWEE slaapkamers

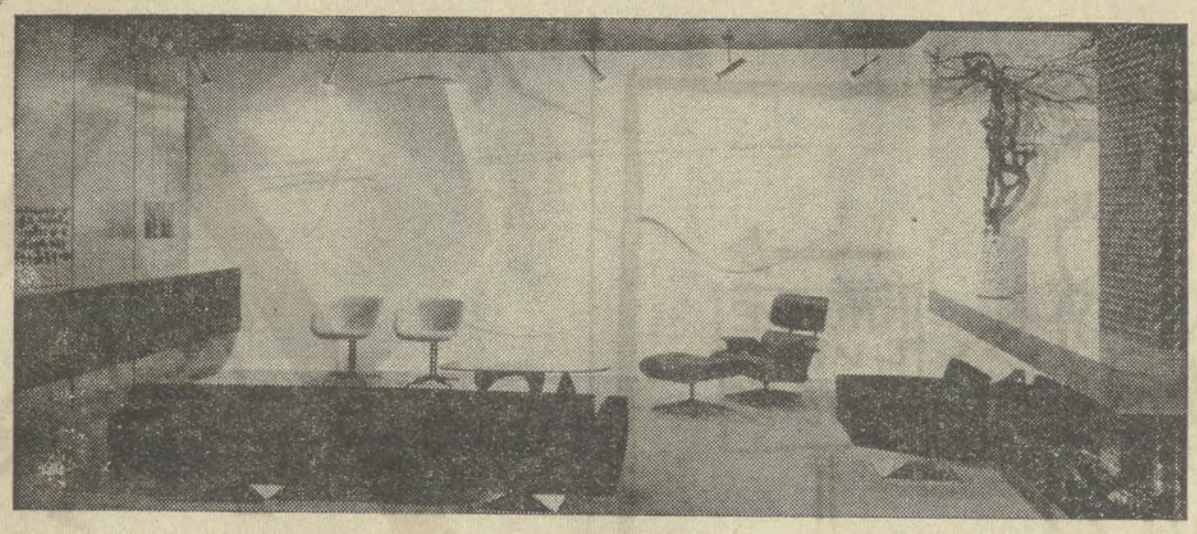

DRIE slaapkamers
of ZELFS MEER

ONZE APPARTEMENTEN ZIJN ENIG!!! WAAROM?

1° ZIJ LIGGEN in de onmiddellijke omgeving van het prachtige kasteel « Hof van Havenith » Nachtegaallaan, aan de poorten van de grootstad Antwerpen, nauwelijks enkele minuten van Centrum, nieuwe Scheldetunnel, ringlaan, snelwegen, scholen, bussen, winkels, enz...

2° hun MINIMALE ONDERHOUDSKOSTEN : zoveel mogelijk materialen die geen enkel onderhoud vragen werden voorzien. Ultra-modern centrale verwarmingssysteem met warmwaterbedeling en debietmeters... U betaalt slechts uw verbruik.

3° hun UITZONDERLIJKE BRANDBEVEILIGING en ISOLATIE'S : bereikbare brandladders, brandvrije inkomdeur die U volledig afsluit van de gemene delen. Speciale aandacht werd besteed aan vocht-, geluids- en warmteïsolatie.

4° een NOOIT GEZIENE AFWERKING : gezellige dekoratieve hall bevloerd met grote marmertegels twee automatische liften voor 5 personen, brievenbussen, bellen, boodschapkastjes, alsmede bel aan privédeur,

Prachtige vloeren : parket - keramiek - rode tegels - tapisflex - marmeragglomeraat enz... Scandiaflexbalken en thermopane in living - geïnstalleerde keuken en badkamer - vuilschuif - open haard - aluminium ramen en deuren - speciale automatische verhuisbalken en uitneembare ramen in living marmeren raam- en deurtabletten - Shunt verluchting en ventilatie's - voldoende muurbekleding in keuken en badkamer - aflooputje op terassen - silex dallen in voorhof - gemeenschappelijk antenne, enz...
Zelfs een GEMEENSCHAPPELIJK SAUNA IS IN DE PRIJS BEGREPEN !!!

ZIJ KOSTEN SLECHTS van 625.000 F af (kosten inbegrepen) en kunnen verhuurd worden rond de 3.000 F, dus, niet alleen een veilige belegging maar ook een goede opbrengst... uw verzekering tegen devaluatie : een eigendom stijgt steeds in waarde !!!
U kunt eigenaar worden mits slechts 200.000 F in handen, daarbij kan U nog premiegerechtigd zijn : 60.000 F + 20 % per kind wat uw nodige beginkapitaal reduceert tot 140.000 F.

OOK IN 'T HARTJE VAN GENK « Residentie Middenstand » 3 zeer luxueuse appartementen met 2 of 3 slaapkamers, geheel af, behangen, geschilderd, ingerichte keuken, vuilniskoker, parlefoon, centrale verwarming, aluminium ramen met thermopane, mooie terrassen : met één woord SUPERSTANDING en INTEGRAAL KOMFORT. Verzekerde opbrengst : verhuurd !

ZELFS TE GENT aan DAMPOORT op Antwerpsesteenweg, Residentie Van Maerlant en Servaes - 2 residentie's die inzake standing, als residentieel gebouw enig zijn. De kwaliteit van de uitvoering alsmede de rijke elegantie van opvatting en materialenkeuze verdienen ongetwijfeld uw aandacht. Dubbele of enkele appartementen, garages, enz... mogelijkheden naar ieders smaak en budget.

U KAN ELDERS KOPEN... MAAR NOOIT BETER OF VOORDELIGER

ALGEMEEN BOUWBEDRIJF KUNNEN N.V.

ANTWERPEN	GENT	GENK	LEUVEN
Meir 18	Onderbergen 43	Winterslagstr. 22	Brusselsestr. 33
tel. 03/31.78.20	tel. 09/25.19.23	tel. 011/5.44.42	tel. 016/337.35
	tel. 09/25.94.69		

BRASSER ZIET DE WEEK

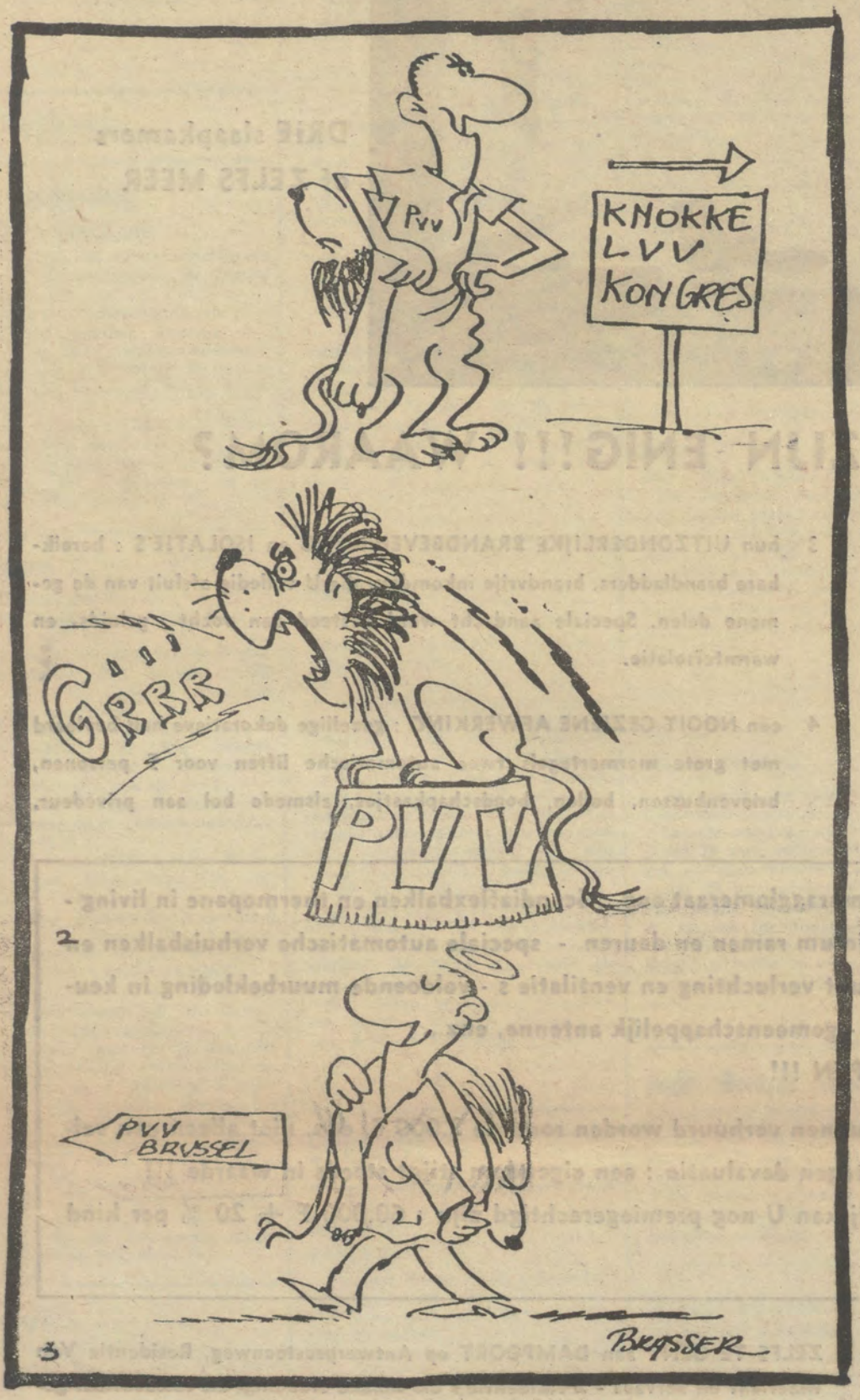

De « BLAUWE » Leeuw ! !

Oproer bij studenten.

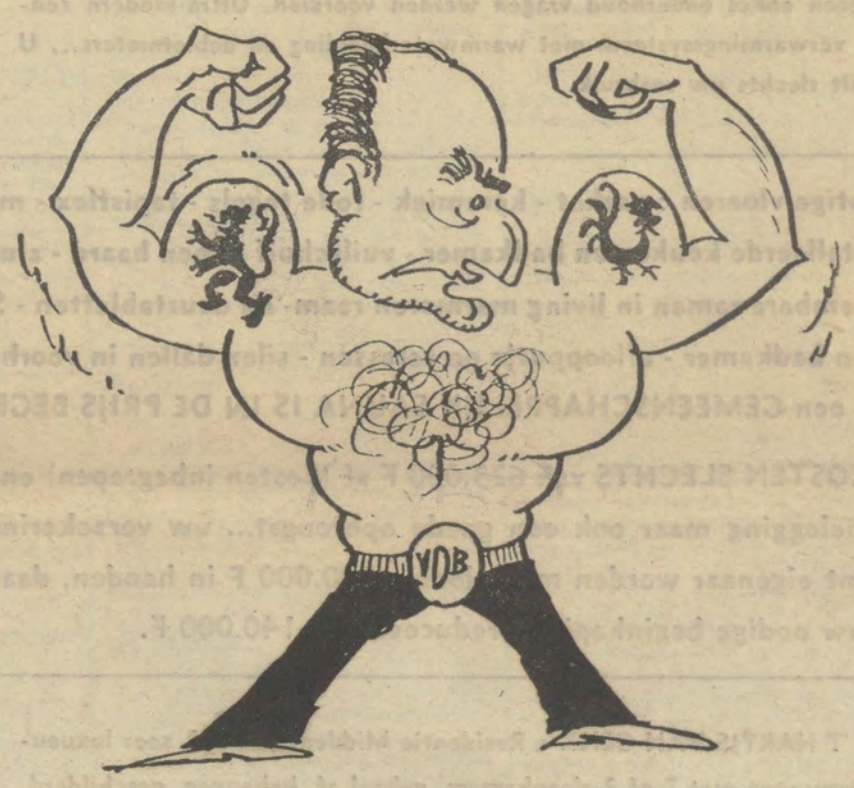

« Sterke man V.D.B. wil beide taalgemeenschappen gelijke kansen geven tot ontplooiing. » (de kranten)

IJS IN MEI

Mei is me het maandje : miljonairs vragen hun sekretaresse ten huwelijk, grijze professoren maken hun assistente het hof, leraressen laten grote lummels nablijven in de klas, versteende jonggezelen binden een nieuwe das om en gaan in de buurt van het lyceum wandelen, zelfs een enkele getrouwde man klopt zijn vrouw eens op haar derrière met de lachende vraag : « Wel, ouwe meid, en hoe stellen we het?».

De oude Coulson zuchtte en zette zich recht in zijn leunstoel. Hij had jicht in het linkerbeen, een half miljoen pond op de bank, een huis naast het stadspark en een ongehuwde dochter. Daarenboven had hij miss Luddop, de huishoudster.

Als het park zijn lentetooi krijgt, wordt mr. Coulson onrustig. Dat was nu het geval. Hij draaide aan zijn snor, vervloekte zijn jicht en trok aan de belkoord.

Miss Luddop trad binnen. Veertig jaar, blond en stralender dan ooit. « Higgins... » (Higgins was de butler) « Higgins is er niet, sir » zegde ze lachend. « Hij is naar de post. Kan ik iets voor U doen ? ».

« Tijd voor mijn drupjes », bromde Coulson. « De fles staat daar. Drie druppels in water. Die vervloekte Higgins. Niemand in dit huis schijnt er zich om te bekommeren dat ik hier in mijn stoel zit te sterven ».

Miss Luddop zuchtte. « Zeg dat toch niet, meneer », en ze goot hem de druppeltjes in het glas.

Coulson nam zijn medicijn en greep de hand van miss Luddop. « Het is », zuchtte hij, « lente en het park staat in volle bloei ».

Hij trok een lelijke snuit toen het jicht hem door het been sneed en vervolgde « dit huis is leeg zonder u. Ik ben niet meer in de beste jaren, maar als een half miljoen pond en de genegenheid van een oud hart... ».

Het geluid van een vallende stoel in de kamer ernaast onderbrak zijn woorden. In de deuropening verscheen Catharina Coulson, vijfendertig, niet knap maar ook niet lelijk en kennelijk fel ontstemd. Miss Luddop boog zich haastig over het verband aan Coulson's linkerbeen. « Ik dacht », zo zegde Catharina, « dat Higgins hier was ». Met een vernietigende blik stuurde ze Luddop de kamer uit. Ze keek door het raam naar het park en onderkende het gevaar : de maand mei had reeds vaker oude heren er toe gebracht, hun huishoudster ten huwelijk te vragen.

Toen de volgende dagen de ijsman kwam, liet ze hem bij zich komen. « Ik heb », zei ze, « van nu af aan gedurende vijf dagen iedere dag 500 kilo ijs nodig. Ik zal u in de kelder wel wijzen waar het gestapeld moet worden ».

De ijsman die, ondanks zijn beroep, een warm hart had, maakte een lichte buiging toen Catharina hem voorging naar de kelder.

De volgende middag gooide Mr. Coulson twee glazen van zijn tafel, sloeg zijn bel kapot en brulde om Higgins.

Miss Luddop kwam met een verontschuldigend lachje binnen : « Higgins is naar de apoteek, sir. Het spijt me, sir, dat ik U gisteren moest verlaten juist toen u me iets wilde zeggen ».

« Wijf », brulde Coulson, « waarom is het zo koud in huis ? Is er dan niemand die er zich om bekreunt dat ik hier zit te sterven ? Ik betaal je om het huis warm te stoken en jij komt hier aan met praatjes over wat ik zou moeten zeggen. Als Higgins terug komt, dat hij me als de bliksem een hete grog brengt. En verdwijn nu maar naar de kolenkelder ».

De nacht ging over Coulson's woede heen en de volgende ochtend hielp Higgins hem in zijn leunstoel. De kou was geweken ; door het geopend raam stroomden de lentegeuren van het park binnen. Miss Luddop verscheen voor het ontbijt. Coulson greep haar hand en begon : « dit huis is leeg zonder u. Ik ben niet meer in de beste jaren, maar als een half miljoen pond en de genegenheid van een oud hart, dat weliswaar niet meer jeugdig slaat maar desondanks toch nog niet koud »... « Ik heb de oorzaak van de kou gevonden, sir », straalde miss Luddop. « Het was ijs, honderden kilos ijs in de kelder, vlak onder uw kamer. Ik heb de ventilatie afgezet en nu, mr. Coulson is het terug mei ! ».

« Een trouw hart », vervolgde Coulson onverstoord, « dat door de lente tot nieuw leven is gewekt, heeft ...Maar wat zal mijn dochter zeggen, miss Luddop ? ». « Uw dochter, sir », antwoordde de huishoudster vrolijk, « uw dochter is gisteravond vertrokken met de man die het ijs altijd brengt ».

ldt.